

«بەنەم خالق آرامىش»

نام کتاب: نیرو رقص (بفتر اول)

نام نویزندگان: وین و التر دایر

نام مترجم: مہناز دقیق نیا

تعداد صفحات: ۱۶۵ صفحه

تاریخ انتشار:



کافیہ پوکلی

CaffeineBookly.com



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

دکتر وین دایر
نویسنده پرفروشترین کتابهای
ده راز برای موفقیت و آرامش

نیروی قصد

ترجمه: مهناز دقیق‌نیا
نگرش خود را نسبت به اوضاع تغییر دهید،
اوضاعی که به آن‌ها مینگردید تغییر خواهند کرد.

نیروی قصد

«هر زیبایی که ازپایین به وسیله‌ی انسان‌هایی ادراکی دیده می‌شود بیشتر از هر چیز دیگری شبیه به مبدأ آسمانیست که از آن حضور یافته‌ایم.....»

میکل آنژ

«خودشناسی یعنی پیوند آگاهانه با مبدأ وجودیان. یکبار که این اتصال صورت گرفت دیگر هیچ خطای خواهد بود.»

سوامی پاراماناندا

برای دخترم اسکای دایر
صدای آواز تو تناسب ارتعاشی کاملی از
روح فرشته وار توت. دوست دارم.



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فهرست

مقدمه

بخش ۱ - ضروریات قصد

فصل ۱: نوین هفت چهره قصد	فصل ۲: اتصال به قصد
فصل ۳: موانع اتصال به قصد	فصل ۴: تأثیر شا بر دیگران پس از پیوند با قصد
فصل ۵: قصد و ابدیت	فصل ۶: به کارگیری قصد (هشت فصل ارایه دهنده اطلاعات خاص و راهنمایی گام به گام جهت به کارگیری این اصول در زندگی روزمره)

بخش ۲ -

فصل ۷: احترام بگذارم.	فصل ۸: قصد من این است: با زندگی کنم
فصل ۹: قصد من این است: نسبت به تمام خویشاوندانم آرام و موردن اعتماد باشم.	فصل ۱۰: قصد من این است: احساس موفقیت کرده و خود را به زندگیم جذب کنم
فصل ۱۱: زندگی آرام و بیتنشی داشته باشم	فصل ۱۲: افراد ایده آل را جذب کرده و روابط خوبی داشته باشم
فصل ۱۳: ظرفیت درمان کردن و درمان شدن خود را به کمال بررسانم	



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فصل ۱۴: از نایابهای که هستم قدردانی
و آن را اظهار کنم

جشن ۳ - اتصال

فصل ۱۵: تصویر انسانی که به قصد متصل
است
قدردانی
درباره نویسنده

مقدمه

کتابی که اکنون در دست شماست و تمامی اطلاعاتی که در آن است، روزی ایده‌ی بی‌شکلی از قلمرو و نادیدنی قصد بوده است. این کتاب: با نیروی قصد، به قصد جهان مادی با به‌کارگیری تمامی اصول در مورد این جهان نگارش شده است. من ترتیبی افراز کرده‌ام که انرژی ارتعاشی من با تمامی منشأ خلقت یکنواخت بوده و ایده‌ها از طریق من مستقیم به طرف شما جریان پیدا کند.

در دست‌هایتان مدرکی دارید از هر آنچه که بتوانیم با ذهن تصور کنیم در صورتی که با منبع خلقت جهانی همانگ باشیم.

اگر مایلید بدانید که چگونه باید این کتاب با شما رابطه برقرار کند و چگونه باید بیندیشید، حس کنید و به طور مشترک پس از خواندن و به کار گرفتن پیام‌های آن خلق کنید، قبل از شروع سفر شما را ترغیب به خواندن فصل نهایی آن می‌کنم. تصویری از انسانی متصل به دامنه‌ی قصد شما و هر کس دیگر، همین‌طور تمامی هستی، از دامنه‌ی جهانی قصد ظهور یافته‌اید. از آن چشم‌انداز به زندگی بنگرید، نیروی قصد را شناخته و به کار بگیرید. شما چشم‌های بی‌کران از انوار سبز در مقابل خود خواهید داشت!

دکتر وین دبلیو. دایر

۲۰۰۴، مائوی، هاوایی



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

ضرورت‌های قصد

کنار رودخانه، درخت مقدس زندگی سر
بر افراشته است.
پدرم آنجا مسکن دارد، و خانه‌ی من در
اوست.
پدر آسمانی و من یکی هستیم.
انجیل صلح



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فصل اول

نگاهی بر قصد از چشم‌اندازی نوین

در جهان نیرویی غیرقابل سنجش و توصیف وجود دارد که شن‌ها آن را قصد می‌نامند، قطعاً هر چیز موجود در کل کیهان با خطی پیوندد هنده به قصد اتصال دارد.

کارلوس کاستاندا

در طی چند سال گذشته، به شدت جذب مطالعه‌ی «قصد» شدم به طوری که صدما کتاب از نویسنده‌گان روان‌شناسی، اجتماعی و معنوی از دانشمندان قدیم و مدرن و حققین آکادمیک خواندم. تحقیقات من تعریف عالی قصد را به عنوان عزم قوی یا هدف همراه با تصمیم درجهت ارایه‌ی نتیجه‌ی مطلوب آشکار می‌کند. مردمی که با قصد حرکت می‌کنند به عنوان افرادی با اراده‌ی قوی که اجازه نمیدهند چیزی با کسب آرزوی درونی آن‌ها تداخل کند توصیف شده‌اند. نوعی از تصمیم‌گیری قدرتمند را تصور می‌کنم. اگر شما یکی از آن‌هایی هستید که هرگز توقف نمی‌کنند، با ترکیبی از تصویری درونی که شما را به سوی برآورده ساختن رویاهایتان سوق میدهند، پس با توصیف انسانی با قصد نرم‌شناپذیر تناسب دارید.

شما کسبکننده‌ای برتر و احتمالاً مفتخر از توانایی خود در شناخت و بهره‌وری از فرمات‌های حاصله هستید.

سال‌ها، باوری مشابه درباره‌ی قصد داشتم. در حقیقت، اغلب درباره‌ی نیروی قصد درست همان‌طور که در بالا ذکر کردم صحبت کرده و نوشته‌ام. در طی ربع قرن گذشته، تغییری در



طرز تفکرم از تأکیدی ناشی از رشد شخصی یا روانی جهتی معنوی، جایی که در آن درمان‌گری، خلق معجزه و ایجاد اتصال با ذهن کیهانی احتمالات مسلمی هستند، احساس کردم.

این تلاشی عمدی در جهت آزادی از قیود مربوط به زمینه‌ی تحلیلی و حرفاًی من نبود بلکه بیشتر تکاملی طبیعی بود که در نتیجه‌ی تماس خودآگاه بیشتر من با روح آشکار می‌شد. در حال حاضر نوشته‌ی من تأکید بر باوری دارد که مطابق آن قادر به یافتن راه حل‌های معنوی برای مشکلات زندگی در سطوحی بالاتر و فراخوانی انرژی‌های قوی‌تر هستیم. در ذهن من، قصد چیزی بسیار بزرگتر از خویش مصمم یا اراده‌ی فرد است. تقریباً کاملاً بر عکس است. شاید این حاصل ریزش سطوحی از خویش من در زندگی است اما تأثیر شدید دو جمله از کتاب کارلوس کاستاندارا نیز احساس می‌کنم. در زندگی نویسنده‌ی ام، اغلب در یک کتاب با چیزی روبه‌رو می‌شوم که اندیشه‌ای از آن جوانه زده که نهایتاً مرا وادار به نگارش کتاب جدیدی می‌کند. به هر حال من این دو جمله را در کتاب آخر کاستاندا خواندم: سوی فعال بینهایت، این جمله را در حالی خواندم که منتظر عمل جراحی برای باز کردن یکی از رگ‌های متصل به قلبم بودم که منجر به سکته‌ی قلبی خفیفی شده بود.

گفته‌های کاستاندا به این شکل بود: «قصد نیرویی است که در جهان وجود دارد. زمانی که ساحران قصد را صدا می‌زنند، به سوی آن‌ها می‌آید و جاده را برای هدف آماده می‌سازد به این معنی که ساحران همیشه آنچه را که می‌خواهند انجام می‌دهند.



وقتی این دو جمله را خواندم از بینش و
وضوحی که درباره‌ی قدرت قصد به من دست داد
شگفتزده شدم. فکرش را بکنید، قصد چیزی
نیست که شما انجام می‌دهید بلکه نیرویی است
که در جهان به صورت دامنه‌ی نامرئی‌ای از
انرژی وجود دارد! هرگز قبل از خواندن
کلمات کاستاندا قصد را به این شکل بررسی
نکرده بودم.

آن دو جمله را نوشتم و بعد در کارتی چاپ
و آن را پرس کردم. آن را با خودم به
لابراتوری که قرار بود جراحی کوچک در آن
صورت بگیرد بردم و به مخف اینکه توانستم
شروع به صحبت درباره‌ی نیروی قصدکردم با هر
کسی که می‌توانست گوش دهد. قصد را بخشی از
هر صحبت قرار دادم. خودم را در این فکر
غوطه‌ور ساختم که از این ایده نه تنها برای
درمان خودم بلکه برای کمک به دیگران با
بهره‌گیری از نیروی قصد در جهت هدفی که دارند
استفاده کنم. من ستوری یا روشنگری آنی را
تجربه کردم و قصد کردم که این بینش را به
دیگران ارایه کنم. برای آشکار شد که
دستیابی به قدرت قصد کارهای به نظر غیرمکنی
را در جهت برآورده ساختن خواسته‌ها با نیروی
اراده‌صرف احیا می‌کند.

از آن لحظه، تقریباً در تمامی ساعت‌بیداری
به نیروی قصد فکر می‌کنم و کتاب‌ها، مقاله‌ها
و مکالمات، گفتگوهای تلفنی، مطالی که به
صندوق ایلم می‌رسند، کارهای دلخواهی که
باید در کتابفروشی نگاهی به آن‌ها بیندازم
به نظر می‌رسد که همه در جهت حفظ من در این
مسیر کار می‌کنند.

پس این است: نیروی قصد، امیدوارم که این
کتاب کمک کند تا قصد را به شیوه‌ای جدید



نگریسته و از آن به طریقی بهره برید که منجر به تعریفی از شما شود که پاتا بخالی ۲۰ قرن پیش پیشنهاد کرده بود: نیروهای خفته، استعدادها زنده می‌شوند و شما خود را انسانی بزرگتر از آنچه تصویر می‌کردید کشف می‌کنید.

دو کلمه‌ی پاتا بخالی یعنی «نیروهای خفته» باعث شد که درباره‌ی قصد بنویسم. پاتا بخالی به نیروهایی اشاره می‌کند که به نظر می‌رسد موجود نبوده یا مرده‌اند و به انرژی قدرتمندی اشاره می‌کند که یک انسان در هنگام الهام احساس می‌کند. اگر حس الهام یا خوانده شدن به شما دست داده باشد، احساس روحی را که از طریق شما عمل می‌کند می‌شناسید. الهام شده کلمه‌ای است که برای روح حضور یافته به کار می‌برم. به طور مداوم و سخت درباره‌ی ایده‌ی دستیابی به نیروهای ظاهرآ خفته در جهت یاری در زمان‌های حساس زندگی‌ام در کسب آرزویی درونی و سوزان فکر کرده‌ام. این نیروها چه هستند؟ کجا قرار دارند؟ چه کسی از آن‌ها بهره می‌برد؟ چه کسی به آن‌ها دسترسی ندارد؟ چرا؟ سؤال‌هایی نظر این‌ها من را وادار به تحقیق و نوشتن این کتاب و در نتیجه رسیدن به چشم‌اندازی کاملاً نوین از قصد کرد در این نقطه، درباره‌ی هیجان از شناخت حقیقی می‌نویسم که برای مذهبی طولانی در ابهام بود، می‌دانم که قصد نیرویی است که در درون همه‌ی ما موجود است.

قصد دامنه‌ای از انرژیست که به طور نامرئی و رای دسترس رفتارهای عادتی همه روزه و عادی ما جریان دارد. حتی پیش از درک واقعی ما حضور دارد. ما ابزاری در دست داریم که این انرژی را به سوی خود جذب و زندگی را در روشنی هیجان‌انگیز و نوین تجربه کنیم.



این دامنه‌ای که قصد خوانده می‌شود،
کجاست؟

برخی از محققین برجسته عقیده دارند که هوشنگی، خلاقیت و تصورات ما بیشتر از این‌که افکار و عناصری در مغز ما باشند با دامنه‌ی انرژیک قصد در رابطه‌ی متقابل هستند. دانشمند نامی دیوید بوهم، در کتاب *تمامیت و نظام* می‌گوید که تأثیر و اطلاعات نظام‌هندۀ در قلمرو نامرئی یا واقعیت می‌گوید که تأثیر و اطلاعات نظام‌هندۀ در قلمرو نامرئی یا واقعیت بالاتری وجود دارند که در زمان نیاز قابل فراخوان می‌باشند. من هزاران نمونه از اینگونه نتیجه‌گیری در تحقیقات و مطالعات یافتم. اگر مدرک علمی توجه شما را جلب می‌کند پیشنهاد می‌کنم کتاب: «*جستجو برای نیروی پنهان جهان*» از لین مک تگارت را بخوانید. کتاب او ملو از مطالعاتی در حمایت از بعد انرژیک بالاتر و محکم‌تر یا دامنه‌ی قصیدی است که قابل دستیابی و بهره‌وری توسط همه می‌باشد.

جواب این که دامنه‌ی قصد کجاست؟ به این شرح است:

جایی نیست که نباشد چرا که هر چیزی در جهان قصد را در درون خود دارد. در مورد تمامی اشکال زندگی صادق است، چه یک آهوی بزرگ، بوته‌ی گل سرخ و چه یک کوه. یک پشه قصد را در خلقت و مجربه‌ی زندگیش دارد. یک بلوط نحیف با هیچ‌گونه قدرت ظاهري برای تفکر و تصمیم‌گیری درباره‌ی آینده‌اش قصد را از دامنه‌ی نامرئی در خود دارد. اگر بلوط را باز کنید، شما درخت بلوط عظیمی خواهید دید بلکه می‌دانید که آن جاست. یک شکوفه‌ی سیب در فصل بهار به نظر گل کوچک قشنگی می‌رسد با



این حال قصد را در خود دارد که در تابستان به شکل یک سیب آشکار می‌شود. قصد خطا نمی‌کند. بلوط هرگز به کدو حلوایی یا شکوفه‌ی سیب به پرتغال تبدیل نمی‌شود. هر جنبه‌ای از طبیعت بدون استثناء قصد را در خود دارد و تا جایی که میتوان گفت در طبیعت هیچ چیزی از مسیر قصدش سؤال نمی‌کند. طبیعت به سادگی در هماهنگی از دامنه‌ی قصد پیش می‌رود. ما نیز از انرژی این دامنه بهره برده‌ایم.

چیزی است که عده‌ای آن را کشش آینده می‌خوانند که در DNA قرار گرفته که در ادراک اولیه‌ی همه‌ی ما وجود دارد. در لحظه‌ی ادراک، زمانی که قطره‌ی بینهایت ضعیفی از پروتوبلاسم انسان با تخمکی ترکیب می‌شود، زندگی به شکل فیزیکی‌اش آغاز می‌شود و قصد مراحل رشد را جهت میدهد. ساختار جسم، شکل اجزاء فیزیکی رشد ما دربرگیرنده‌ی ساخوردگی‌مان در آن لحظه از ادراک قصد شده است. افتادگی پوست چین و چروک و حتی مرگ ما آن‌جاست. اما صبر کنید، در لحظه‌ی ادراک اولیه دقیقاً چه رخ میدهد؟ کجا، این زندگی زاده شده از قصد آغاز می‌شود؟

وقتی آن دانه را در جهت یافتن اصلش بررسی می‌کنیم در ابتدا به مولکول‌ها، سپس اتم‌ها، الکترون‌ها، ذرات اتمی فرعی و ذرات فرعی فرعی اتمی می‌رسیم. در نهایت، اگر این ذرات فرعی اتمی کوانتوم تخفیف را در یک تسربی‌کننده ذره قرار داده و با هم برخورد می‌دادیم در حالی که سعی می‌کردیم انگشت بر منشأ حیات بگذاریم آن چیزی را کشف می‌کردیم که انشتن و هم‌میهنانش کشف کردند:

هیچ ذره‌ای در منشأ نیست، ذرات، ذرات را خلق نمی‌کنند. منشأ قصد است. انرژی ناب و



ناخدود چنان سریع ارتعاش دارد که سنجش و مشاهده را غیرمکن میکند. نامرئی، بدون شکل و محدودیت است. پس، در منشاً ما انرژی بدون شکل هستیم و در آن دامنه معنوي انرژیک ارتعاش بیشکل قصد ساکن است. یا ساده‌تر، میدانم که آن‌جا است. از آن‌جا که به طریقی قصد وارد شدن به یک قطراهی اسپرم و یک قنمک از تحمدان کرده و تصمیم میگیرد که موی سرم پس از ۲۵ سال در سرم رشد نکند و در ۵۰ سالگی در دماغ و گوش‌ها یام بروید و تنها کاری که میتوانم بکنم تماشا کردن و کندن آن است. این دامنه قصد قابل توصیف با کلمات نیست چرا که کلمه‌ها از آن دامنه ظهور میباشند همان‌طور که سوال‌ها، آن مکان نامکان قصد است و همه چیز را برای ما ردیف میکند. ناخن انگشت‌ها یام را بلند میکند، قلبم را به تپش در می‌اورد، غذایم را هضم میکند، کتاب‌ها یام را مینویسد و این کار را برای همه چیز و هر کس در جهان انجام می‌دهد. این یک قطعه‌ی قدیعی چیزی از چوانگشو را که دوست دارم به یاد می‌آورد:

روزی اژدهایی یک پا به نام هوی از هزارپا پرسید؟ چه‌طور آن پاها را اداره میکنی؟ من همین یک پا را به سختی اداره میکنم؟ هزارپا سرد و خشک جواب داد: من پاها یام را اداره نمیکنم.

دامنه‌ای نامرئی و بیشکل هست که همه چیز را اداره میکند. قصد این جهان به طرق بیشماری در جهان فیزیکی و در هر جزء شما شامل: روح، اندیشه، احساسات و کالبد فیزیکی آشکار می‌شود.



اگر قصد، تصمیم‌گیرنده برای هر چیزی در جهان بوده و همه جا حاضر است یعنی مکانی نیست که حضور نداشته باشد. چرا عده‌ی زیادی از ما گاهی احساس جدایی از آن می‌کنیم؟ و مهمتر از آن، اگر قصد تصمیم‌گیرنده همه چیز است چرا عده‌ی زیادی از ما نقصان چیزی را داریم که دوست داریم داشته باشیم.

معنی قصد همه جا حاضر چیست؟

سعی کنید نیرویی را تصور کنید که همه جا حضور دارد. جایی نیست که بتوانید بروید و آن حضور نداشته باشد. قابل تقسیم نیست و در هر آنچه که دیده و یا لمس می‌کنید حضور دارد. حالا آگاهی خود را از این دامنه‌ی بینهایت انرژی به ورای جهان شکل و محدودیتها گسترش بدھید. این نیرویی بیکران نامه‌ی همه جا هست، پس هم در فیزیک و هم در غیرفیزیک موجود است. کالبد فیزیکی شما بخشی از تمامیت شاست که از این انرژی ناشی شده است. در لحظه‌ی ادراك، قصد چگونگی ظهور شکل فیزیکی و چگونگی مراحل رشد و ساختورده‌گی شما را به حرکت در می‌آورد.

مینطور جنبه‌های غیرفیزیکی شما را که شامل احساسات، افکار و تمایلات شماست. در این لحظه، نیرویی بالفعل بیکران است که شکل فیزیکی و غیرفیزیکی شما را برابر روی زمین فعال می‌کند. شما از آن همه جا حاضر شکل می‌گیرد تا در زمان و فضا حضور بیابید. چون همه جا حاضر است، این دامنه‌ی انرژیک قصد پس از ورود شما بر روی زمین قابل کسب است! تنها راه متوقف کردن این نیرویی خفته باور جدایی از آن است.

فعال کردن قصد یعنی اتصال دوباره به منشأ و تبدیل شدن به یک ساحر امروزی. ساحر شدن یعنی کسب سطحی از آگاهی که در آن چیزهای



غیرقابل تصور قابل استفاده می‌شود. همان‌طور که کارلوس کاستاندا توضیح داده «وظیفه ساحران روبه‌رو شدن با بینایت بود» (قصد) و هر روز در آن قلب میانداختند همان‌طور که ماهیگیر به دریا قلب می‌اندازد. قصد نیرویی است که به صورت دامنه‌ی انرژی در همه جا حضور دارد و به رشد فیزیکی محدود نمی‌شود بلکه منشأ رشد غیرفیزیکی نیز هست.

دامنه‌ی قصد اینجاست، اکنون و در دسترس شاست. وقتی آن را فعال کنید. در زندگی احساس عزم می‌کنید و توسط خویش بی‌کران خود راهنمایی می‌شود. اینجا نمونه‌ای است از چگونگی بیان آنچه قصد مینامم به وسیله‌ی یک شاعر و استاد معنوی:

خدایا، تو در سواحل شفی هستی
همان‌گونه که در میانه‌ی جریان آب
در مقابلت سر خم می‌کنم
در سنگریزه‌ای کوچک هستی
همان‌طور که در وسعت آرام دریا
در مقابلت سر خم می‌کنم
اوہ - ای خدای همه‌جا گستردہ
تو در خاک لم یزرع حضور داری
و در مکان‌های پرجمعیت هم
در مقابلت سر خم می‌کنم

از ودا سوکلایاجور

وقتی در برابر این نیرو به طور استعاره‌ای تعظیم می‌کنید، بدانید که در مقابل خودتان سر خم می‌کنید. انرژی همه جا گستردہ قصد از طریق شما به سوی قوه‌ی بالفعلتان برای یک زندگی مصمم انگیخته می‌شود.



چگونه خود را منفلشه از قصد تجربه می‌کنید

اگر نیروی هم‌جا حاضری از قصد وجود دارد که نه تنها در من بلکه در همه چیز و همه کس موجود است پس به وسیله‌ی این منبع هم‌جا گستردۀ به همه کس و همه چیز و به آنچه دوست داریم باشیم و آنچه مایلیم داشته باشیم، آنچه می‌خواهیم کسب کنیم و مر آنچه در جهان که ما را یاری خواهد کرد متصل هستیم. تنها چیز لازم این است که تجدید ساختار کرده و قصد را فعال کنیم، اما چطور در مرحله اول منفک شدیم؟ چطور توانایی طبیعی خود را برای اتصال از دست دادیم؟ شیرها، ماهیها و پرندگان هرگز منفک نمی‌شوند. جهان حیوانات، گیاهان و جماد همیشه به منشأ اتصال دارد. از قصد نمی‌پرسد. اما ما انسان‌ها با توانایی خود به دلیل کاربردهای بالاتر مغز چیزی به نام خویش پایین برای رجوع به آن داریم ایده‌ای است که درباره‌ی اینکه چه و که هستیم، خود آن را بنا می‌کنیم.

نفس از شش ترکیب اولیه ساخته شده که برای چگونگی تجربه‌ی ما از منفک شدن به کار می‌رود. با مجاز کردن نفس برای تعیین مسیر زندگی، نیروی قصد را از فعالیت باز می‌دارید. به طور خلاصه شش باور از خویش پایین وجود دارد که من در کتاب‌های قبلی به طور گستردۀ درباره‌ی آن‌ها نوشته‌ام به‌خصوص در کتاب "خویش مقدس شما".

- ۱- چیزی هستم که دارم. دارایی‌های من مرا تعریف می‌کند.
- ۲- آنچه هستم که انجام می‌دهم. اکتسابات من مرا تعریف می‌کند.



-۳- آنچه هستم که دیگران درباره ام
می‌اندیشند. احترامی که به من می‌گذارند مرا
تعریف می‌کند.

-۴- از هر کسی جدا هستم. جسم من را به
طور تنها و منفرد تعریف می‌کند.

-۵- از هر چیزی که در زندگی‌ام از دست
رفته جدا هستم. فضای زندگی من از آرزوهايم
جداست.

-۶- از خداوند جدا هستم. زندگی من بستگی
به ارزیابی خدا از ارزش‌هایم دارد.
مهم نیست که چقدر تلاش کنید، قصد از طریق
خویش پایین حامل نمی‌شود. زمان صرف کنید که
این باور را خواونده و شناسایی کنید. زمانی
که برتری خویش پایین در زندگی تنزل یافتد
می‌توانید قصد را جستجو کرده و نیروی خود را
به حد اکثر برسانید.

گرفتن

این تعریفی است که در فعال کردن قصه‌سیار
سودمند یافته‌ام. خواهید دید که در مورد شما
هم همین‌طور است (به فصل سوم برای توضیح
روش‌های دسترسی به قصد رجوع کنید)
یکی از خاطرات اولیه‌ی من از مادرماین
است که سه پسرش را در تراموا در شرق
دیترویت به پارک آبی می‌برد. من دو یا سه
ساله بودم و یادم می‌آید که به بالا نگاه
کرده و دستگیره‌های آویزان را می‌دیدم.
بزرگترها قادر بودند دست خود را به آن‌ها
بگیرند اما تنها کاری که من می‌توانستم بکنم
تصور بزرگ بودن و بلند شدن بود تا جایی که
بتوان آن دستگیره‌ها را گرفت.
وانمود می‌کردم که این‌قدر سبک هستم که
بتوانم تا به دستگیره‌ها آویزان شوم. بعد از
این تصور احساس امنیت می‌کردم و این‌که



تراموا مرا به جایی که میخواهم ببرد، به هر سرعی که بخواهد و مسافرهاي دیگر در طی این سفر پرماجرا سوار کند.

در بزرگسالی، از تصور آن تسمه‌ها برای یادآوریقصد استفاده کردم. تصور کنید تسمه‌ای را که به فاصله‌ی سه تا چهار پا از بالای سر من آویزان است، بالاتر از آنچه که حی با پرش بتوانم بگیرم. تسمه به تراموا چسیده، فقط حالا تراموا نمایی از قدرت سیال قصد است. یا باید از آن بگذرم یا به طور موقت خارج از دسترس من است. در زمان‌های پرتنش، تگرانی، اضطراب یا حق ناراحتی‌های فیزیکی خودم را به سوی تسمه پرتتاب می‌کنم و وقتی آن را می‌گیرم، حس عجیبی از بهبود و راحتی دارم. کاری که کردم حذف افکار خویش پایین و اجازه دادن به خودم برای رسیدن به قصد بود و اطمینان دارم که این نیزه‌ها مرا به مقصد می‌رسانند و هر جا لازم بود توقف کرده همراهانی را در طول راه سوار می‌کند.

در بعضی از آثار اولیه‌ام، این روند را مسیری برای استادی نامیده‌ام. چهار روش میتواند برای شا در جهت گام برداشت به طرف فعال کردن قصد کمک کند.

چهار گام به قصد:

فعال کردن نیروی قصد روندی از اتمال به خویش طبیعی و حرکت از کل هویت فردیست. این روند در چهار مرحله صورت می‌گیرد:

۱- نظم اولین گام است. یادگیری وظیفه‌ای جدی نیاز به آموزش جسم در جهت اندیشه شا دارد. پس حذف هویت نفس به معنی قطع ارتباط با جسم نسبت بلکه بیشتر به معنی تربیت جسم در جهت فعال کردن آن خواسته‌هاست. شا این

کار را با ورزش، ترین، عادات غیرمرسوم، بهداشت غذایی و غیره انجام میدهد.

۲- خرد گام دوم است، خرد آمیخته با نظم، توانایی شما را جهت تمرکز و خویشنداری در زمانی که مشغول همراهی ساختن افکار، استعدادها و حس‌هایتان با کار کرد جسم هستید سرعت می‌بخشد.

ما کودکان را با گفتن این‌که: منظم باش و از مغز استفاده کن به مدرسه می‌فرستیم اما این زود اثر خود را از دست میدهد.

۳- عشق گام سوم است

پس از نظم دادن بدن همراه با خرد و مطالعه‌ی هوشمندانه یک وظیفه، این مرحله از تسلط به دوست داشتن آنچه انجام میدهد و انجام آنچه دوست دارید نیاز دارد. در دنیا ی خرید و فروش، دوست داشتن آنچه ارایه میدهد، یعنی فروختن عشق یا اشتیاق برای انگیزه دادن به مشتری را مثال می‌زنم. در بازی تنیس، زدن ضربه‌ها در حین مطالعه‌ی استراتژی تمرینی برای انجام بازیست. همین‌طور شامل لذت بردن از حس ضربه زدن به توپ، بودن در زمین تنیس و هر چیز دیگر در مورد بازی می‌شود.

۴- تسلیم گام چهارم است

این‌جا مکان قصد است. جایی که جسم و ذهن شما اجراکننده‌ی غایش نیستند و شما به سوی قصد حرکت می‌کنید.

در جهان، نیروی غرقابی سنجش و غرقابی توصیفی وجود دارد که شن‌ها آن را قصد می‌نامند و به طور حتم هر چه در کل کیهان موجود است به وسیله‌ی پیوند اتصال‌دهنده‌ای به قصد متصل است. طریقه‌ای است که کارلوس



کاستاندا آن را توضیح میدهد. و انهاده تسمه‌ی تراموا را بگیرید و بگذارید همان نیرویی که دانه بلوط را به درخت، شکوفه‌ها را به سیب، نقطه‌های میکروسکوپیک را به انسان تبدیل میکند شما را حمل کند. پس تسمه‌ی تراموا را بگیرید و خط ارتباطی منحصر به فرد خود را خلق کنید. قطعاً همه چیز در کیهان شامل شما و خویش پرمهر و منضبط، همه‌ی افکار و احساسات شما هم هست. زمانی که تسلیم شوید قادر به مشورت با روح لایتناهی خود می‌گردید. سپس نیروی خفته برای بردن شما به مقصد دخواه قابل دسترس می‌شود. تمام این سؤال‌های مربوط به قصد و تسلیم باعث می‌شود که بپرسید پس اراده‌ی آزاد چه می‌شود. شما می‌توانید بگویید که اراده‌ی آزاد وجود ندارد یا چیزی شوید که برنامه‌ی شما دیگته می‌کند. حالا نگاهی به اراده‌ی شما و چگونگی تناسب آن با چشم‌انداز جدید قصد بیندازیم. در حالی که دو بخش بعدی را می‌خوانید، ذهن خود را باز نگه دارید، حتی اگر مطالعی که می‌خوانید با آنچه در تمام زندگی اعتقاد داشتید در تضاد باشد.

قصد و اراده‌ی آزاد شما با هم در تناقض هستند

تضاد این گفته، به ظاهر مبهم و متناقض می‌آید حتی اگر خوب پایه‌ریزی شده باشد. قصد و اراده‌ی آزاد به یقین در تضاد به تعادل می‌رسند. آن‌ها با بسیاری از علام دریافت شده‌ی قبل، از آنچه معقول و یا ممکن است در تضاد هستند. چگونه می‌توانید اراده‌ی آزاد خود را داشته و قصد به شکل دادن جسم و نیروی خود کنید؟ می‌توانید این دوگانگی را با انتخاب اعتقاد به بیکرانگی قصد و ظرفیت



خود در ترین اراده آزاد ترکیبکنید. شما میدانید که چگونه به طور منطقی درباره قوانین علت و معلول فکر کنید و از هوش خود بهره ببرید.

واضح است که داشتن دو بینهایت امکان ندارد چرا که دیگر بینهایت خواهد بود، هر یکی به وسیله‌ی دیگری محدود خواهد شد. نمیتوانید بینهایت را به دو بخش تقسیم کنید. الزاماً، بینهایت وحدت، پیوستگی یا یکی بودن است. مانند هوای خانه شما، کجا هوا در آشپزخانه‌ی شما متوقف و در اتاق نشیمن شروع می‌شود؟ کجا هوای درون خانه‌ی شما متوقف و هوای بیرون خانه آغاز می‌شود؟ هوایی که در دم و بازدم تنفس می‌کنید چطور؟

ها نزدیکترین مورد به درک روح هم جا حاضر، جهانی و بیکران است. به شکلی باید در اندیشه‌ای و رای هستی فردی خود و به سوی ایده‌ی وحدت وجود جهانی حرکت کنید و از آن به انرژی کیهانی برسید. وقتی به بخشی از کل وجود در یکجا و بخشی در جای دیگر فکر می‌کنید، ایده‌ی وحدت را از دست میدهد. با ذهن باز (همان‌طور که قبلًا توصیه کردم) موضوع را در می‌باید. در هر لحظه‌ای از زمان، کل روح، متمرکز در نقطه ایست که توجه شما به آن جلب شده است. بنابراین می‌توانید تمام انرژی خلاق را در هر لحظه‌ای از زمان یکپارچه کنید. این اراده آزاد شماست که در کار است.

افکار شما افکار ذهن کیهانی هم هستند. روح کیهانی در افکار شما و اراده‌ی آزاد شماست. وقتی افکار خود را از روح به خویش پایین تغییر جهت بدھید ارتباط خود را با نیروی قصد از دست میدهید. اراده‌ی آزاد شماست



میتواند به سمت روح کیهانی یا دور از آن به طرف قلمرو نفس حرکت کند. همینطور که از روح دور میشوید زندگی به نظر کشمکشی میآید. انرژی‌های کنترلی از شما جریان می‌باید و شما احساس ناامیدی، بی‌یاوری و فقدان می‌کنید. میتوانید از اراده‌ی آزاد برای پیوستن به انرژی‌های بالاتر و سریع‌تر استفاده کنید. حقیقت این است که ما هیچ چیز را به تنها ی خلق نمی‌کنیم، ما همه خلقتی با خداوند هستیم. اراده‌ی آزاد ما آنچه را در حال حاضر خلق شده ترکیب و باز توزیع می‌کند. انتخاب با شاست! اراده‌ی آزاد یعنی انتخاب کنید که به روح متصل شوید یا نه.

به این ترتیب در پاسخ به سؤال: آیا اراده‌ی آزاد دارم؟ و آیا قصد با من به صورت نیروی جهانی همه جا گستردۀ ای همراه است؟ می‌گوییم بله هست. میتوانید با این تضاد زندگی کنید؟ اگر درباره اش فکر کنید در تمام لحظات هستی خود با آن زندگی می‌کنید. درست در همان لحظه که جسمی با آغاز و پایان، محدودیتها و تعریفی از زمان و فضا هستید، همینطور موجودی نادیدنی، بی‌شکل، ناحدود، متفکر و حساس نیز هستید، یا اگر جنواهید روحی در ماشینی. کدام هستید؟ ماده یا هستی؟ فیزیک یا متابفیزیک؟ شکل یا روح؟ پاسخ: هر دو، هر چقدر هم که به نظر متضاد بیاید آیا اراده‌ی آزاد دارید و آیا بخشی از سرنوشت قصد هستید؟ بله.

دوگانگی را ترکیب کنید. تضادها را بیامیزید و با هر دوی این باورها زندگی کنید. اجازه بدید روح با شما حرکت کند و به دامنه‌ی قصد متصل شوید.

در قصد، روح برای شما کار می‌کند!



با اراده‌ی آزاد و آگاهانه تصمیم گرفتن در اتصال دوباره به نیروی قصد، جهت آن را انتخاب می‌کنید. آغاز به احساس شناختی مطبوع و احترام به وحدت روح با خودتان به صورت مرکزی جداگانه از آن می‌کنید. من آرام کلمه‌ی «قصد» را تکرار می‌کنم تا در دور کردن خویش پایین و خودشیفتگی کمک کند. اغلب به این عمله‌ی کارلوس کاستاندا در قدرت سکوت فکر می‌کنم:

«با از دست دادن امید بازگشت به منشأ انسان متوسط تسلی را در خودپسندی جستجو می‌کند.» من، شخصاً به طور روزانه تلاش به بازگشت به مبدأ می‌کنم و انسان متوسط بودن را آن‌طور که کارلوس کاستاندا توضیح داده رد می‌کنم.

سال‌ها پیش تصمیم گرفتم مشروب خوردن را ترک کنم. می‌خواستم هشیاری مدام را در جهت پیش‌برد توانایی‌ام در انجام کاری که حس می‌کردم در درون مشتعل شده تجربه کنم. حس کردم که برای آموزش دادن اتکا به نفس از طریق نوشته‌ها و گفته‌های فراخوانده شده ام. معلمین متعددی به من گفته بودند که هوشیاری کامل پیش‌نیازی برای انجام کاری است که به آن خوانده شده ام.

در مراحل اولیه، این تغییر زندگی پرماجراء به نظر می‌رسید زمانی که هوش می‌کردم به عادت‌های قدیم مثل هر روز عصر خوردن چند آجبو برگردم نیرویی به من کمک می‌کرد. یک بار در وضعیت دودلی، رفتم که آجبوی شش تایی بجز اما یادم رفته بود پول بیرم در حالیکه هرگز یادم نمی‌رود که پول بردارم.

ظرف چند دقیقه برای بردن پول به خانه برگشتم و اراده‌ی آزادم را دوباره ارزیابی



کردم که آیا اجازه میدهد آجبو بخرم و تصمیم گرفتم با قصدم در خانه بمانم. دیدم که پس از گذشت هفته‌های اول از این اتفاق‌ها رخ میدهد. من با موقعیت‌هایی راهنمایی می‌شدم که مرا از وضعیت‌هایی که خوردن مشروب در آن‌ها هوسي به شمار می‌کرد. مثل زنگ تلفن، یک بگران خانوادگی که مرا از این هوس دور می‌کرد. امروز که دو دهه از آن زمان می‌گذرد برایم واضح است که حکم گرفتن دستگیره تراموا که قبله در موردش توضیح دادم مرا جاز به حرکت در مسیری می‌کند که زمان‌ها پیش به وسیله‌ی قصد تعیین شده است. همین‌طور می‌بینم که اراده‌ی آزادم، همراهی متضاد در کنار نیروی قصد است.

آگاهی من از قصد به عنوان نیرویی برای اتصال دوباره، بیشتر از کاری که خویش پایین ام باید انجام میداد، تغییر عظیمی در زندگی من پدید آورد.

آگاهی ساده از این‌که نوشته‌ها و گفته‌های از دامنه‌ی قصد بچلی می‌یابد سود بی‌اندازه‌ای برای من داشت.

وقتی خودبزرگبیی و هویت فردی را از خود دور می‌کنم از ابهت انرژی خلاق شگفتزده می‌شوم. قبل از گرفتن میکروفون، خویش پایین را به سالن انتظار می‌فرستم یا می‌گویم که کنار گمیت روی صندلی بنشینند. کلمه‌ی قصرنا تکرار می‌کنم و کاملاً احساس راحتی می‌کنم. تمام جزئیات ریز را در سخنرانی به خاطر می‌آورم، هرگز از مسیر خارج نمی‌شوم و اتصال حضور منحصر به فردی را که بین من و گمیت تماشاجی رخ میدهد تجربه می‌کنم.



ترکیب کردن اراده‌ی آزاد با قصد

در ریاضیات دو زاویه که مقارن هم خوانده شوند کاملاً با هم تناسب دارند. کلمه‌ی تقارن شانس یا خطاهای را توضیح نمی‌دهد. بلکه توضیح چیزهایی است که کاملاً با هم تناسب دارند. با ترکیب کردن اراده‌ی آزاد و قصد با ذهن کیهانی هماهنگ می‌شود. با خواندن این کتاب، متوجه خواهید شد که رسیدن به هدف بیش از این‌که با فکر خود شا و خارج از نیروی قصد صورت‌پذیر باشد در هماهنگی تمام مدت با قصداً مکان‌پذیر است. وقتی به نظر می‌رسد که زندگی روبه‌راه نیست، شانس‌تان برگشته، مردم نامناسبی اطرافتان هستند، یا وقتی به عادت‌های قدیم خود برگشتید بدانید که این‌ها علایم عدم هماهنگی شما با قصد است.

برای مثال، وقتی می‌نویسم، ذهن خود را به امکانات روح کیهانی و افکار فردی خود باز می‌کنم تا با همکاری سرنوشت کتابی سودمند و پر از بینش درونی ارایه دهم. وقتی مورد ترک الکل را دوباره بررسی کردم متوجه مثال دیگری از هماهنگی قصد با موقعیت‌های زندگی در ارایه آنچه انسان‌ها به آن نیاز دارند شدم.

اخیراً، دختر نوزده ساله‌ام، سومر گفت کار موقت خود را که گارسونی در یک رستوران بود رها کرده و نمی‌داند که پیش از ادامه‌ی تحصیل در کالج چه کاری انجام دهد. پرسیدم چه کاری در او احساس راحتی و شادی می‌دهد. جواب داد، آموزش اسبسواری به کودکان، اما برگشتن به جایی را که یک سال پیش کار می‌کرد به دلیل این‌که حس کرده بود کار زیاد انجام داده و تقدیر نشده و حقوق کم گرفته قبول نکرد.



زمانی که این مکالمه‌ی تلفنی را انجام دادم، من در مانوی در حال نوشتن اولین فصل چشم‌اندازی نوین بر قصد ، به عنوان نیرویی که بر جهان چنگ انداخته، بودم. به دخترم گفتم که باید افکارش را همانگ کند.
«به او گفتم: برای دریافت کمک آماده باش.» به قصد اعتماد کن. برای تو موجود است. آگاه باش و برای پذیرش راهنمایی که به طرفت می‌آید مشتاق باش و در همانگ ارتعاشی با مبدأ بمان.

روز بعد، درست لحظه‌ای که به دنیال مثای از قصد برای این فصل بودم تلفن زنگ زد . سومر بود که از شوق می‌جوشید. «بابا باور نمی‌کنی. ولی وقتی دوباره فکر می‌کنم می‌بینم که باور می‌کنی. یادت می‌آید دیروز گفتی که ذهن خودم را به روی قصد باز کنم؟ مردد بودم، حتی فکر کردم که پدر من عجیب و غریب است اما تصمیم گرفتم امتحان کنم. سپس علامتی روی تلفن دیدم که می‌گفت دروس سوارکاری و یک شاره تلفن هم بود. شاره را نوشتم و تلفن زدم. زنی که گوشی را برداشت گفت که نیاز به شخص قابل اعتمادی برای آموزش دادن به پسربرچه‌ها دارد، درست دو برابر چیزی که در رستوران در می‌آوردم حقوق میدهد. فردا به دیدنش خواهم رفت. معركه نیست؟

معركه؟ بله، معركه است! دارم کتابی می‌نویسم و در جستجوی مثال خوبی هستم و این به صورت کمکی که روز پیش به دخترم پیشنهاد کردم می‌رسد. یک تیر و دو نشان.

ادغام افکار فردی با ذهن کیهانی

افکار فردی ما الگویی در قصد ذهن کیهانی می‌سازد. شما و نیروی قصدتان از هم جدا نیستند. پس وقتی فکری را در خود شکل میدهید



که با روح تناسب دارد، یک الگوی معنوی می‌سازید که شما را به قصد پیوند میدهد و برآورده شدن خواسته‌ی شما را به جریان می‌اندازد. هر چه که آرزو می‌کنید حقیقی موجود و در حال حاضر در روح حاضر است. افکار مربوط به شرایط، محدودیتها یا عدم امکان خواسته‌هایتان را از ذهن خود حذف کنید. اگر هم‌زمان به راحتی در ذهن شما و ذهن قصد رها شوند در جهان فیزیکی به وقوع می‌پیوندند.

به عبارت ساده‌تر «هر چیز که جنواهی یا برایش دعا کرده باشی باور کن که به آن رسیده‌ای، آن را دریافت خواهی کرد.» در این نقل قول نوشتاری به شما گفته شده باور کنید آنچه آرزو می‌کنید همین حالا شکل گرفته و کسب خواهد شد. بدانید که افکار و دعا‌های شما همین‌جا حاضر است.

تردیدها را کنار بگذارید تا بتوانید فکری هماهنگ با ذهن یا قصد کیهانی خلق کنید. اگر بدون تردید این موضوع را بدانید در آینده رخ خواهد داد. این نیروی قصد است که در کار است.

این بخش را با کلماتی از الدوس هاکسلی خانم میدهم!

«سفر معنوی در رسیدن به مقصد جدیدی که در آن انسان چیزی را که نداشته به دست می‌آورد یا چیزی که قبلًا نبوده، نیست بلکه شامل دور ساختن جهل انسان با در نظر گرفتن خویش و زندگی است و رشد تدریجی ادراک که آگاهی معنوی را آغاز می‌کند. یافتن خدا رسیدن به خویش است.»

در فصل اول از شما خواستم که تردید در مورد هستی نیروی همه‌جا حاضر در جهان را که من



قصد مینامم کنار بگذارید و گفتم که میتوانید به انرژی قصد و مل شده و توسط آن به مقصد برسید. اینجا پیشنهادهای خود را برای انجام این کار مطرح میکنم.

پنج پیشنهاد برای بکارگیری ایده های ذکر شده در این فصل

۱- هر گاه احساس کردید حالتان خوب نیست یا دچار فقدان شده اید، تسمه تراموا را که از دامنه قصد به فاصله سه یا چهار پا از بالای سر شما اوینته شده فرض کنید. تصور کنید که به بالا غوطه میخورید و تراموا شما را به قصد میرساند. این وسیله ای برای بکارگیری تسلیم در زندگی است.

۲- هر گاه در حالت اضطراب بودید یا به نظر رسید که همه چیز در اطراف شما را از مقصدتان باز میدارد. کلمه قصد یا قصدکردن را تکرار کنید. این یادآوری برای آرام باقی ماندن است. قصد روح است و روح در سکوت پربرکت است.

۳- به خودتان بگویید که مأموریتی دارید و یک همراه خاموش هر لحظه که خواهید در دسترس شاست. زمانی که خویش پایین شما را با آنچه دارید یا آنچه انجام میدهید تعریف یا با دیگران مقایسه میکند. از نیروی اراده آزاد برای از بین بردن آن افکار استفاده کنید. به خود بگویید. من هدفی دارم، هر کاری را که بخواهم میتوانم انجام دهم و این کار را با «ماهنجی نیروی خلاق همهگیر جهان انجام میدهم». که به شیوه خودکاری برای جوابگویی به زندگی تبدیل میشود. نتایج همزمانی اتفاق خواهد افتاد.



۴- طوری عمل کنید گویی هرچه خواسته اید همین حالا اتفاق افتاده است. اعتقاد داشته باشید آنچه که در جستجو یش هستید هم اکنون دریافت کرده اید، که در روح موجود است و بدانید که به خواسته هایتان خواهید رسید. یکی از ده راز موفقیت و آرامش درونی من این است که طوری با خود برخورد کنید که گویی همین حالا چیزی هستید که می خواهید باشید.

۵- این گفته باستانی Hasidic (از دیدگاه جنبش هسیدیسم لازمه اخداد با خدا و تقرب به او، شادمانه و مجدوبانه زیستن است) را نسخه برداری و به مدت یکسال همراه داشته باشید که یادآور نیروی قصد و چگونگی عملگرد آن به طرق مختلف می باشد.

وقتی که با ذهنی پاک و مقدس در کنار مزارع قدم بزنید. از همه سنگها، رستنیها، حیوانات با رقهای از روح بیرون آمده و به شما چند میزند، آن وقت خلوض یافته و به آتش مقدسی در شما تبدیل می شوند.

در فصل بعدی، توضیح میدهم که چگونه باید به دامنه قصد نگاه کنید تا قادر به دیدن آن باشید و چهره های قصد به چه شباهت دارند این فصل را با جمله دیگری از دون خوان ماتیوس استاد کارلوس کاستاندا پایان میدهم:

... روح خود را به همه باشد و تداوم یکسان آشکار میکند اما تنها جنگجویان مستند که به طور پیوسته آن را می شناساند.



خوانندگان این سطور و جنگجویان مانند هم
در روح اراده آزاد برای دسترسی به نیروی قصد
پیش می‌روند.



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فصل دوم

هفت چهره قصد

«چهارمزار جلد نوشته متفايزيك به ما
خواهند آموخت که روح چيست.»
ولتر

حرکت از فکر کردن درباره قصد به سوی
شناخت قصد

دیروز در حال نوشتن این کتاب درمانی
شناختی را تجربه کردم که سعی میکنم برای شما
توضیح بدهم. یک زن ژاپنی از تخته موج افتاد،
بدن اش از شدت تماس با آب دریا ورم کرده
بود. به طرف اش خم شدم، دیگران هم همینطور.
سعی کردیم باتنفس مصنوعی قلبش را بکار
بیندازیم. در حالیکه دوستهای ژاپنی او با
دیدن تلاش‌های بیهوده برای نجات اش از غصه
گریه میکردند ناگهان آگاهی‌ای از روح زن که
بر بالای سر ما معلق بود به من دست داد.
همینطور که به صحنۀ نجات در ساحل نگاه می
کرد، حضور انرژی پرآرامش و پربرکتی را حس
کردم و به شیوه غیرقابل درکی فهمیدم که
زندۀ خواهد شد و دیگر به کالبدی که من و
مردم با حسن نیت دیگر تلاش به نجات آن
داشتیم، باز خواهد گشت.

این شناخت باعث شد که بایستم، دستهای را
به هم گره زده و دعای آرامی برای او بخوانم.
ما از نقاط مختلف دنیا بودیم و حتی زبان هم
را هم نمیدانستیم با اینحال حسی از پیوستگی
با او داشتم. با این شناخت که روح او و من
به طریقی در اعجاب طبیعت زودگذر و بیدوام



زندگی‌های فیزیکی ما بهم وصل بود حس آرامشی
به من می‌داد.

وقتی به راه افتادم، رنج مرگ بر افکارم
مستولی نشده بود. بر عکس، میدانستم و حس
می‌کردم که عزیت روح این زن از آنچه که
اکنون بیجان و متورم بود بطرز غیر قابل
توصیفی، بخشی از نظم کامل الهی بود.
نمیتوانستم این را اثبات کنم. هیچ مدرک
علمی‌ای نداشتم. من به آن فکر نمی‌کردم بلکه
میدانستم. این مثالی از چیزی است که خرد
خاموش می‌نامم. هنوز بعد از بیست و چهار
ساعت که این مطالب را مینویسم حضور او را
حس می‌کنم. در قدرت سکوت کارلوس کاستاندا،
خرد خاموش را به عنوان چیزی توصیف می‌کند
که همه ما داریم. چیزی که تسلط و خرد کامل
به هم چیز دارد. اما قادر به تفکر نیست پس
نمیتواند از چیزی که میداند حرف بزند..
انسان، خرد خاموش را به دلیل جهان معقولات
ترک کرده است. هرچه بیشتر به جهان دلیل دست
بیندازید، قصد بیدوامتر می‌شود..»

از آنجا که در این کتاب قصد به عنوان یک
دامنه انرژی نادیدنی ارایه شده که در تمام
اشکال فیزیکی بطور ذاتی وجود دارد، پس قصد
بخشی از جهان غیر قابل توصیف و غیر مادی روح
است. روح تلاش‌های ما را برای توضیح و تعریف
آن پس می‌زند چرا که بعدی و رای آغاز و
پایان محدودیتها، نمادها و ورای خود شکل
است. در نتیجه، کلمات گفته و نوشته شده که
نمادهای ما برای ابراز تجربیاتمان در این
جهان هستند، نمیتوانند بطور واقعی روح را
به شیوه‌ای که جهان فیزیکی توضیح میدهد
بیان کنند.



من با گفته ولتر که در آغاز این فصل ذکر شد موافقم و می پذیرم که غیتوانم بطور قاطع به کسی بیاموزم که روح چیست یا با استفاده از کلمات تصویر دقیقی از آنچه به آن شبیه است ارایه دهم.

کاری که میتوانم بکنم توضیح روشن است که قصد را تصویر میکنم البته اگر به طریقی بتوانیم حجایی که دامنه قصد را از ادراک حسی و ذهن معقول ما دور نگه میدارد برداریم. من تصور کلیام را از چیزی که به عنوان هفت چهره قصد نام میبرم به شما ارایه میکنم. این نکات نمایانگر تصویر خیالی من از چیزی است که نیروی قصد به آن شباهت دارد. اعتقاد دارم قصد چیزیست که میتوانیم آنرا حس کنیم به آن وصل شویم آنرا بشناسیم و به آن اعتماد کنیم. آگاهی درونیست که صریحاً حساس میکنیم و در عین حال غیتوانیم با کلمات توضیح اش بدھیم. از این تصویر برای هدایت بسوی نیروی قصد که سرچشمہ خلقت است و آن را در زندگی روزانه ام فعال میکند استفاده میکنم.

اما میدوام شما هم شروع به شناخت چیزی کنید که شخصاً برای فعال کردن نیروی قصد در زندگیتان نیاز دارید.

توضیحات زیر حاصل تجربیات من از اساتید، کار حرفه ای با دیگران به مدت سی سال، کتابخانه کتابهای متافیزیک که مطالعه کرده ام و تکامل شخصی من است. تلاش من در جهت انتقال دانسته های شخصی ام از فواید اتصال به قصد است.

خوشبختانه شما از خرد خاموش الهام میگیرید و میتوانید تجربه شگفت انگیزی برای خود و هر کس دیگری در زندگیتان خلق کنید.



وقتی شما از نیروی قصد برای ایفای نقشی
فعال در زندگیتان دعوت می‌کنید، خرد خاموش
آغاز به کار می‌کند این یک انتخاب شخصی و
خصوصی است که نیازی به توضیح یا دفاع
ندارد وقتی این انتخاب درونی را انجام دهید،
خرد خاموش به تدریج بخشی از زندگی عادی و
آگاهی روزانه شما خواهد شد. با بازبودن به
نیروی قصد، شما خواهید دانست که ادراک، تولد
و مرگ همه مفاهیم طبیعی دامنه انرژی یک خلقت
هستند. تلاش به فکر یا استدلال درباره
مسیران به قصد بیهوده است. با از بین بردن
تردید و اعتماد به احساس اشراق، فضایی
برای جریان نیروی قصد مهیا می‌کنید. ممکن است
بنظر مثل جادو بیاید اما ترجیح می‌دهم به
آن به عنوان تخلیه ذهن و تسلط نگاه کنیم.
اینجا من افکار منطقی را کنار گذاشته و
ذهنم را به روی جادو و هیجان آگاهی جدید
روشن گری کننده‌ای باز می‌کنم.

استاد بزرگی در زندگی من به نام
کریشنامورتی یکبار اینطور گفت «تهی بودن،
کاملاً تهی، چیزی ترسناکی نیست، کاملاً ضروري
است که ذهن خالی باشد، تهی بودن، بدون فشار،
چرا که تنها آن زمان قادر به حرکت به سوی
اعماق ناشناخته می‌شود.»

حال لحظه‌ای کتاب را زمین بگذارید. با
اعتماد به آرامی آگاهی خویش غیر شخصی را
تجربه کنید. ابتدا، چشم‌هایتان را ببندید و
ذهن‌تان را از فکار منطقی و همه‌های بی‌شمار
متغیر خالی کنید. سپس در زمان بروز شک دکمه
حذف را فشار دهید. در خاکه ذهن خود را به
تهیت باز کنید. آن زمان می‌توانید شناخت
خاموش نیروی قصد را کشف کنید (در فصل بعد،



روش های دیگر دستیابی و اتصال به قصد را توضیح خواهیم داد.

اما حالا، در مورد چگونگی نگرش، اگر بتوانیم مانند روح آن زن ژاپنی کنار ساحل خارج از خودمان، بر بالای جسممان غوطه ور باشیم توضیح خواهیم داد. از این چشم‌انداز خود را در حال نگاه کردن به چهره های قصد از طریق چشم هایی که قادر به دیدن ارتعاشات بالاتر هستند تصور می‌کنم.

هفت چهره قصد

۱- چهره خلاقیت

اولین از هفت چهره قصد تاثیر خلاق نیروی قصد است که ما را طراحی و اینجا قرار داده و عیطي مناسب با نیازهایمان فراهم ساخته است. نیروی قصد باید خلاق باشد در غیر این صورت هیچ چیزی بوجود خواهد آمد. بنظرم می‌رسد که این حقیقتی غیرقابل انکار درباره قصد یا روح است چرا که هدف آن جان دادن به هستی در عیطي مناسب است. چرا به این نتیجه می‌رسم که قصد میخواهد که هستی را در وفور داشته باشیم؟ چون اگر برعکس بود، زندگی به آن شکل که ما می‌شناسیم به وقوع نمی‌پیوست.

این‌که می‌توانیم نفس بکشیم و زندگی را تجربه کنیم برای من مدرکی است که طبیعت روح در هسته ی خود خلاق است. ممکن است به نظرتان امری واضح یا گیج‌کننده یا حتی نامربوط بباید، اما چیزی که واضح است: شما اینجا در کالبد فیزیکی خود حضور دارید، زمانی جنین، پیش از آن دانه‌ای و قبل از آن انرژی بی‌شکلی بودید: انرژی بی‌شکل و قدرتمند که شما را از ناکجا به اکنون و اینجا آورد. در بالاترین شکل‌های آگاهی، قصد شما را در جهت

سرنوشتان آغاز کرد. چهره خلاقیت شا را بسوی خلق مشترک هرچیزی که نیروی قصدتان را بطرف آن جهت دهید مصمم کرد. انرژی خلاق جزیی از شاست. ازروح که به شما قصد میدهد ریشه میگیرد.

-۲- چهره مهربانی

هر نیرویی که به عنوان طبیعت ذاتی خود نیاز به خلق و تبدیل انرژی به شکل فیزیکی دارد باید نیروی پرمهری باشد. جهت عکس قیاس میکنم. اگر نیروی قصد در هسته‌ی خود خواسته ای از بی‌مهری، شر یا زیان داشت خلقت ناممکن بود. لحظه‌ای که انرژی بی‌مهر شکل بگیرد، روح تخریب می‌شود. بر عکس، نیروی قصد چهره‌ای پرمهر دارد. انرژی پرمهری است که قصد دارد هر چه خلق می‌کند شکوفا شده، رشد کند و خوشحال و پر گر باشد. هستی ما مدرکی از مهربانی قصد است. انتخاب مهربانی خود انتخاب نیروی قصد فعل در زندگی شاست.

تأثیر مثبت در سیستم اینفی بدن و در افزایش تولید سروتونین در مغز در تحقیقات ثابت شده است. سروتونین ماده ایست که به طور طبیعی در بدن ایجاد می‌شود که باعث احساس آرامش بیشتر، راحتی و حتی سعادت می‌شود. در واقع، نقش مواد ضد افسردگی انگیختن تولید سروتونین بطور شیمیایی است که افسردگی را از بین می‌برد. تحقیقات نشان داده است که عمل ساده‌ای از مهربانی به شخصی دیگر کارکرد سیستم اینفی را توسعه داده و تولید سروتونین را در هردو گیرنده و دهنده مهربانی برمی‌انگیزد.

عجب‌تر اینکه، حتی اشخاصی که ناظر هستند از همان نتیجه بهره‌مند می‌شوند. تصور کنید! مهربانی بسط یافته، دریافت شده یا مشاهده



شده بطور سودمندی سلامتی جسمانی و احساسات افراد مربوطه را تحت تأثیر قرار میدهد. اینجا هر دو چهره خلاقیت و مهربانی لبخند میزند.

وقتی بیمهر هستید چهره مهربانی را مسدود میکنیدو از نیروی قصد دور میشوید. مهم نیست که آنرا چه بنامید: خدا، روح، میدا یا قصد، آگاه باشید که افکار خالی از مهر ارتباط را تضعیف و افکار پرمهر، آنرا استحکام میبخشد. خلاقیت و مهربانی دو چهره از هفت چهره قصد هستند.

۳- چهره عشق

سومین از هفت چهره قصد، یعنی عشق طبیعتی جان بخش در ذات نیروی قصد است که نتیجه‌ای غیر قابل انکاردارد. این کیفیت ترغیب کننده، پیش برنده و حمایت کننده را اگر عشق ننامیم، پس چه باید بنامیم؟ این اولین نیروی روح کیهانی قصد است همانطور که رالف والدو امرسون میگوید: «عشق بالاترین کلام ما و مترادف با خداوند است.»

دامنه انرژیک قصد، عشق حاصل شده در محیطی کاملاً هماهنگ و پرورنده است. قضاوت، خشم، نفرت، ترس و تعصّب اینجا بقا خواهد داشت. پس اگر واقعاً میشد که این دامنه را ببینیم، خلاقیت و مهربانی را در دامنه بیپایانی از عشق می‌دیدیم. ما به جهان فیزیکی حدودیتها و آغازها از طریق دامنه نیروی کیهانی عشق خالص وارد شده‌ایم. این چهره قصد که بیانی از عشق است برای ما خواستار شکوفایی و رشد و تبدیل به انجه که توانش را داریم می‌باشد. وقتی با انرژی عشق هماهنگ نیستیم، از قصد دور شده و توانایی خود را برای فعال ساختن قصد از طریق بیان



عشق تضعیف میکنیم. برای مثال: اگر کاری را که دوست دارید انجام نمیدهید نیروی قصد شما ضعیف میشود. نارضایتی‌های بیشماری را به زندگی خود جذب میکنید که از چهره عشق نیست. در نتیجه بیشتر چیزهایی که دوست ندارید در زندگی‌تان ظاهر خواهد شد.

افکار و احساسات انرژی خالص هستند که بعضی بالاتر و سریع تر از بقیه اند. وقتی انرژی‌های بالاتر دامنه ای را که انرژی‌های پایین‌تر گرفته‌اند اشغال کنند، انرژی‌های پایین‌تر به انرژی‌های بالاتر تبدیل میشوند. غونه ساده برای این مثال یک اتاق تاریک شده با انرژی پایین‌تر و یک اتاق غوطه ور در نور است. از آنجا که نور سرعت بیشتری دارد، وقتی شعی به اتاق تاریک آورده شود نه تنها بنظر میرسد که تاریکی از بین رفته بلکه بطور معجزه‌آسایی به روشنایی تبدیل میشود. همین مثال در مورد عشق نیز صادق است، که انرژی سریع‌تر و بالاتری از انرژی نفرت دارد.

سنت فرانسیس، در دعای مشهورش، به خدا التماس میکند: «جایی که نفرت حاکم است، بگذار عشق بکارم». چیزی که او جستجو میکند نیرویی برای حل و تبدیل نفرت به انرژی عشق است. وقتی انرژی عشق حضور داشته باشد نفرت به عشق تبدیل میشود. در مورد شما هم همینطور است. نفرتی که به طرف خود و دیگران جهت میدهید میتواند به نیروی جان‌بخش و پر عشق زندگی تبدیل شود. پیر تیلارد دو شاردن به این شکل مسئله را عنوان میکند: نتیجه همیشه یکی است: عشق قوی‌ترین و در عین حال ناشناخته‌ترین انرژی جهان است.»

- ۴ - چهره زیبایی

چهارمین از هفت چهره قصد، زیبا ؎ی است.
آن بیان خلاق، مهربان و پر عشق جز زیبا چه
چیز دیگری میتواند باشد؟ چرا هوش سازمان
دهنده قصد باید چیزهایی بر خلاف خود را
آشکار کند؟ آشکارا نمیتواند. پس میتوانیم
نتیجه بگیریم که طبیعت قصد دارای یک فعل و
انفعال ابدی از عشق و زیبایی است . زیبایی
را به چهره خلاق، مهربان، پر عشق نیروی قصد
اضافه کنید.

جان کیتزر شاعر برجسته رمان‌نویس از قصیده
خود در ظرف خاکستر یونانی نتیجه می‌گیرد:
زیبایی حقیقت است، حقیقت زیبایی است.
این تنها چیزی است که در زمین می‌شناشید و
تنها چیزی که باید بدانید. بطوری‌قین حقیقت
در خلقت همه چیز موجود است. واقعیت است که
اینجا در شکل به نمایش درمی‌آید. در
اینجا و اکنون در شکلی است که بیانی از نیروی
خلق نادیدنی است. پس من با کیتزر موافقم که
نیاز داریم بطور خاموش بدانیم حقیقت و
زیبایی یکی هستند. خارج از حقیقت روح
مبدا و در بیانی از نیروی قصد، حقیقت به
صورت زیبایی در می‌آید. این شناخت به
بینش‌های باارزشی از خواست، تصور و اشراق
فردی شما منجر می‌شود.

در جهت دست یافتن به اهمیت زیبایی به
عنوان یکی از چهره‌های قصد، این نکته را به
خاطر داشته باشید: افکار زیبا، روح زیبا
می‌سازند. وقتی برای دیدن و حس کردن زیبایی
اطرافتان پذیرنده باشید، با نیروی خلاق قصد
در هر چیزی در جهان طبیعی که شامل خود شما
هم می‌شود آشنا می‌شوید. با انتخاب دیدن
زیبایی در همه چیز، حتی شخصی که در فقر و
جهل به دنیا امده باشد می‌تواند نیروی قصد



را تجربه کند. جستجوی زیبایی در بدترین موقعیتها با قصد فردی، شخص را به نیروی قصد پیوند میدهد. این امر واقع میشود. باید بشود. چهره زیبایی همیشه حضور دارد حتی جایی که دیگران زشت را میبینند.

من عمیقاً افتخار میکنیم که در سال ۱۹۷۸ در وین، اتریش، با ویکتور فرانکل هم کرسی بودم. او گفت: توانایی دیدن زیبایی در تمام موقعیت‌های زندگی است که به زندگی معنی میدهد. در کتابش تحت عنوان: "انسان در جستجوی معنا"، از کاسه‌ای صحبت می‌کند پر از آب کثیف با یک کله ماهی شناوردر آن که نازی هادر اردوگاه کار اجباری در طی جنگ جهانی دوم به او داده بودند. او به خودش تلقین کرد که جای متمرکز بودن بر وحشت، زیبایی را در غذایش ببیند. او توانایی دیدن زیبایی در همه چیزرا برای بقا در آن اردوگاه‌های وحشتناک بکار گرفت. او به ما میگوید که اگر بر زشتی متمرکز شویم، زشتی‌های بیشتری را به افکارمان، سپس به احساسات و نهایتاً به زندگی‌مان راه میدهیم.

با آویزن به گوشه‌ای آزاددر ذهن حتی در بدترین موقعیتها میتوانیم جهان خود را با انرژی قدردانی و زیبایی پیش برده و فرستی برای بالا بردن موقعیت‌های خود خلق کنیم. من شیوه توضیح مادر ترزا را در این خصوص خیلی دوست دارم. از او پرسیدند: برای مأموریت خود هر روز در خیابان‌های کلکته چه میکنید؟»

او جواب داد:
«هر روز عیسا مسیح را در شکل‌های مختلف مشقت‌اش میبینم.

۵ - چهره فراخی (انبساط)

طبعیعت عنصری زندگی افزایش و جستجوی بیشتر
حالتهاست. اگر بتوانیم با قدرت بر چهره های
قصد متمرکز شویم یکه خواهیم خورد. تصور
میکنیم یکی از چهره هایی که خواهیم دید
حالت انبساط متند نیروی قصد است. طبیعت این
روح خلاق همیشه به طریقی عمل میکند گویی
منبسط میشود. روح قدرتی شکل دهنده است.
دارای نظام افزایش است یعنی زندگی بطறف
زندگی بیشتر رو به توسعه است. آنطور که
میدانیم زندگی از قصد بیشکل ریشه میگیرد.
بنابراین، یکی از چهره های قصد شبیه چیزیست
که بطور ابدی متحول میشود. باید شبیه به
لکه کوچکی در وضعیت متدب از دو برابر سازی
خود باشد، بعد بزرگ کردن خود، بعد جلو
راندن خود در حالیکه مدام خود را توسعه
میدهد. این دقیقاً چیزیست که در جهان
فیزیکی ما رخ میدهد. این چهره پنجم قصد
شكل چیزی را میگیرد که آن را بیان میکند.
هیچ راه دیگری ندارد، چرا که اگر این نیروی
همیشه در حال انبساط شبیه خود نبوده یا نا
پیوسته باشد تنها قادر به تحریب خود است.
نیروی قصد بصورت بیانی از خلاقیت، مهربانی،
عشق و زیبایی در حال انبساط آشکار میشود.
با ایجاد رابطه شخصی با این چهره قصد، شما
زندگی خود را از طریق نیروی قصد که همیشه
جزیی از این قصد ریشه دار بوده، هست و
خواهد بود توسعه میدهید. نیروی قصد نیروی
انبساط و افزایش تمامی جنبه های زندگی است.
استثنایی وجود ندارد. این طبیعت قصد است
که در وضعیت بیان افزایش یافته ای می باشد،
پس در مورد شما نیز صادق است.
تنها شرط حرکت مستقیم قصد، همکاری با آن
در همه جا و اجازه دادن به آن برای بیان



خود از طریق شما و برای شما و هر کس که با آن روبرو می‌شود می‌باشد. بعد از آن نگرانی و اضطرابی وجود نخواهد داشت. به چهره فراخی اعتماد کرده و هرکاری می‌خواهید انجام دهید. بدانید که نتایج سودمند جامع تنها ره آوردهای ممکن هستند.

۶- چهره وفور نامحدود

چهره ششم قصد بیانی از چیزیست که حد و مرز ندارد، همه جا حضور دارد و بطور بی‌پایانی وفور دارد: نه تنها عظیم است بلکه هرگز متوقف نمی‌شود. این هدیه شگفت انگیز فراوانی چیزیست که از آن خلق شده‌اید و از این رو شما هم در بیان زندگی‌تان در آن شریک هستید. شما در واقع قانون وفور را اجرا می‌کنید. این هدایا درست مثل هوا، خورشید، آب و جو بطور رایگان و کامل در وفور نامحدود برای شما فراهم شده است. از زمان اولین خاطره‌ها، به شما یاد داده شده که د رخدادیت‌ها فکر کنید. اموال من از اینجا شروع می‌شود. مال شما از آنجا، به این شکل حصارهایی برای علامت گذاری مرزهایان می‌سازیم اما کاشفین باستانی به ما آگاهی‌ای از جهان به عنوان نیرویی بی‌پایان ارائه داده‌اند. حق منجمین باستانی اعتقادات ما را درباره سقف گنبدی شکلی که روی زمین را می‌پوشاند به هم ریختند. درباره کهکشان‌ها که با فواصل سرعت نور در سال محاسبه می‌شوند چیزهایی آموختیم. کتابهای علمی که از تاریخ چاپشان دو سال بگذرد دیگر بی‌اعتبار می‌شوند. گزارشات ورزشی که از قرار معلوم محدودیت‌های چالاکی فیزیک ما را مورد بحث قرار می‌دادند با نظم خیره کننده‌ای از هم پاشید.



یعنی در قدرت انسان‌ها، ماهیت‌های جمعی و افراد هیج محدودیت وجود ندارد. کاملاً درست است چرا که ما از وفور ناحدود قصد پدیدار شده‌ایم. اگر چهره نیروی قصد وفور ناحدود است میتوانیم بفهمیم که نیروی ما نیز برای آشکار ساختن و جذب هرچیزی به زندگی‌مان مشابه آن است. چهره فراوانی بطور مطلق هیج محدودیت ندارد. وسعت سر چشم‌های سوژه‌های خلق شده را تصور کنید. سپس یک سرچشم را که ورای بقیه ایستاده بررسی کنید این ذهن شما و ذهن جمعی انسان‌هاست. ذهن شما کجا شروع و کجا تمام می‌شود؟ محدودیت‌های آن چیست؟

جایگاه آن کجاست؟ مهمنتر از آن، جایگاه آن کجا نیست؟ آیا در تولد شما به وجود آمده یا پیش از ادراک شما حضور داشته است؟ آیا با شما می‌میرد؟ چه رنگی دارد؟ چه شکلی؟ پاسخ‌ها در این عبارت است: وفور ناحدود. شما از همین وفور ناحدود خلق شدید. نیروی قصد همه جا هست و چیزیست که اجازه میدهد همه چیز بطور بینهایتی آشکار، افزوده و فراهم شود.

بدانید که به این نیروی زندگی متصل هستید و آن را با هرچیزی که بصورت نقصان درک می‌کنید شریک هستید. ذهن خود را به سوی بیان چهره وفور ناحدود باز کنید و زندگی خود را بصورت همکار، آنگونه که می‌خواهید خلق خواهید کرد. شرعاً می‌توانند چیزی را که درک آن برای ما دشوار است در چند کلمه کوتاه بیان کنند. اینجا والت ویتمن در "ترانه خودم" با ما سخن می‌گوید. همانطور که این سطور را می‌خوانید چهره وفور بینهایت را به جای خدا گذاشته و مزه‌ای از نیروی قصد را بچشید.



میشنوم و نظاره میکنم خدا را در هر
چیزی،
با اینحال در کمترین او را درک نمیکنم.
چیزی از خدا در هر لحظه از ۲۴ ساعت
میبینم.
و هر لحظه،
در چهره زنان و مردان آن را میبینم.
و در چهره خودم در آینه.
نامهای از خدا پیدا میکنم،
افتاده در خیابان،
که هر یک به نام او امضا شده،
و رها میکنم آنها را در جایی که هستند.
چرا که میدانم،
هر جا که بروم،
دیگران برای ابد و همیشه سروقت خواهند
آمد.

لزومی ندارد که درکی روشنفکرانه داشته باشید. کافیست که خاموش بدانید و با آگاهی از این چهره بپایان فور زندگی کنید.

۷- چهره پذیرندگی

این شیوه‌ای است که چهره هفتمن یعنی چهره پذیرندگی قصد را تصور میکنم. به سادگی برای همه پذیرنده است. هیچ کس و هیچ چیز توسط چهره پذیرندگی قصد رد نمیشوند. هر کس و هر موجود زنده‌ای را بدون قضاوت میپذیرد بی که نیروی قصد را به عده‌ای بدهد و از عده‌ای دریغ کند. چهره پذیرنده قصد برای من به این معنی است که تمام طبیعت در انتظار فراخوان برای عمل کردن است.
تنها کافی است که شناخته و دریافت کنیم. اگر نتوانی آن را بشناسی، قصد قادر به پاسخ‌گویی به تو خواهد بود. اگر نگرش تان این است که شانس و اتفاق زندگی شما و جهان



را اداره میکند، پس ذهن کیهانی قصد جز ادغام نیروهای خالی از هر گونه قدرت و نظم چیز دیگری نیست. عدم پذیرش یعنی خود را از دسترس نیروی قصد دور کنید. برای بهرهمندی از پذیرندگی قصد باید در خود هوشمندی معادل و متناسبی با ذهن کیهانی تولید کنید. نه تنها باید برای گرفتن راهنمایی در جهت آشکاری مقاصد انسانی پذیرنده باشید بلکه باید پذیرنده پسادن انرژی به جهان نیز باشید همانطور که بارها در نوشته ها و سخنرانی های قبل گفته ام کار شما این نیست که بگویید: چطور؟، بلکه باید بگویید: بله! بله میخواهم بله. میدانم که نیروی قصد جهانی است و از هیچ کس دریغ نشده است.

زمانی که آنچه نیاز دارم از مبداء به سوی من جریان میابد چهره پذیرندگی لبخندی میزند، و مبداء نسبت به تقاضای من برای همکاری درباره کتابها، سخنرانی ها، فیلم های ویدیویی، نوار و هر چیز دیگری که به حدکافی برای داشتن شان خوش شانس هستم پذیرنده می شود.

با پذیرش، در همانگی با نیروی قصد قدرت خلاق جهانی هستم. این مورد به شیوه های سختی عمل میکند. میبینید که اشخاص لازم در زندگی شما ظاهر میشوند، جسمتان درمان میگیرد و کشف خواهید کرد که رقاص بهتر، قمارباز یا ورزشکار بهتری شده اید. دامنه قصد به هر چیزی اجازه ظهور در شکل میدهد و قدرت ناخود آن در هر چیزی که آشکار شده حتی پیش از بارقه های اولیه تولدش حضور میباشد.

در این فصل شما درباره مفاهیم هفت چهره قصد خواندید. آن ها خلاق مهربان، پر از عشق، زیبا، در حال توسعه و بطور بیپایانی



فراوان و پذیرنده نسبت به همه چیز هستند و شما میتوانید به این دامنه وسوسه انگیز قصد متصل شوید. پنج پیشنهاد هست که شما میتوانید پیام‌های ضروری را با استفاده از آن‌ها به کار ببندید.

پنج پیشنهاد برای بکارگیری ایده‌های این فصل

۱- نیروی قصد را تصور کنید.

با تصور خود از دامنه انرژی، که نیروی قصد است دعوت کنید که در ذهن‌تان ظاهر شود. نسبت به آنچه که به عنوان تصویر مفاهیم مورد نظر شما از این دامنه انرژی میرسد پذیرنده باشد. حتی اگر میدانید نادیدنی است، چشم‌هایتان را ببندید و ببندید که چه تصاویری دریافت میکنید. هفت کلمه نمایانگر هفت چهره قصد را از بر تکرار کنید: خلاقیت، مهربانی، عشق و رزی، زیبایی، فراخی، فراوانی و پذیرنگی. این هفت کلمه را به یاد آورده و از آن‌ها برای هماهنگی با نیروی قصد استفاده کنید.

۲- انعکاس‌دهنده باشید

آینه بدون تغییر شکل منعکس میکند. آینه بودن را بررسی کنید و آنچه وارد زندگی‌تان میشود بدون داوری یا هیچگونه نظری انعکاس دهید. به کسانی که وارد زندگی‌تان میشوند با خواست این که بنا به هوش شما بمانند، برونند یا بیایند غیروابسته بمانند. قضایت در مورد خود یا دیگران را از چاقی، قد بلندی، زشتی یا هر چیز دیگر قطع کنید. درست مانند نیروی قصد بدون داوری یا وابستگی، پذیرفته و انعکاس دهید. سعی کنید با آنچه در



زندگی‌تان ظاهر می‌شود یکی باشد. مانند آینه باشد.

۳- در انتظار زیبایی باشد.

این پیشنهاد شامل انتظار مهربانی و عشق همراه با زیبایی در زندگی شما با عشق عمیق به خود، به اطراف خود و ابراز احترام به تمامیت زندگی می‌شود. هرجا که باشد همیشه چیز زیبایی برای تجربه وجود دارد.
مین حالا، به اطراف نگاه کنید و زیبایی را به عنوان نقطه تمرکز خود انتخاب کنید. با روش‌های احساس ضرر، خشم یا تهاجم فرق دارد. در انتظار زیبایی بودن به شما در درک نیروی قصد کمک می‌کند.

۴- بر حق شناسی مراقبه کنید

انرژی را که با تمام موجودات زنده در حال، آینده و حتی آن‌هایی که پیش از شما زندگی کرده‌اند سهیم هستیم پرورش دهید. موج نیروی زندگی را که به شما فرصت اندیشیدن، خواب، حرکت، هضم و حتی مراقبه را داده حس کنید. نیروی قصد به خاطر حق‌شناسی به شما پاسخ می‌دهد. نیروی حیات که در جسم شماست کلیدی برای چیزیست که آرزو می‌کنید. وقتی از نیروی حیات به عنوان نماینده نیروی قصد قدردانی کنید موجی از شناخت در درون شما به حرکت درمی‌آید.
خرد روح شما همانطور که به مراقبه شما بر حق شناسی پاسخ می‌دهد سرسرد شده و گام‌هایی که باید برداشته شوند می‌شناسد.

۵- شک را از بین ببرید

وقتی شک از میان برداشته شود، وفور شکوفا شده و هرکاری ممکن می‌شود. همه می‌خواهیم که

از افکارمان برای خلق جهانی که انتخاب کرده ایم استفاده کنیم. اگر به توانایی ساختن زندگی ای که میخواهید شک کنید آن زمان نیروی قصد را رد کرده اید. حتی وقتی هیچ چیز نمایانگر حصول آنچه در زندگی خواسته اید نیست، از شک حذر کنید. به یاد داشته باشید که تسمه ترا موازعی قصد منتظر غوطه خوردن شما به سوی خود و بردن شماست.

شکسپیر میگوید شکهای ما خیانت کار هستند و باعث میشوند با ترس از تلاش، چیزهای خوبی را که باید برآورده شویم از دست بدھیم. و راما نا ماه ریشی می گوید:

شک از غیاب تسلیم بر می خیزد.

شما میتوانید به چیزهایی که دیگران میگویند یا خود تجربه میکنید شک کنید اما وقتی نوبت شناخت نیروی جهانی قصد که شما را طراحی و به اینجا آورده رسید آنرا از میان بردارید! هرگز به خلقت از دامنه انرژیکی که همیشه در دسترس شماست شک نکیند.

در فصل بعد برای صیقل دادن پیوند میان شما و این دامنه انرژی که قصد مینماییم روشی پیشنهاد می کنم که ممکن است به نظرتان غیرعادی بیاید.



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فصل سوم پیوند با قصد

قانون شناوری نه از اندیشه فرو رفتن
اجسام بلکه از اندیشه شناوری اجسام که
بطور طبیعی شناور بودند کشف شد و بعد
موشمندانه پرسیده شد چرا؟

توماس ترووارد

این اظهار نظر را از طبیب علوم روانی
اوایل قرن بیستم توماس ترووارد بررسی
کنید. در روزهای اولیه ساخت کشته، کشتها از
چوب ساخته می‌شدند و استدلال این بود که چوب
روی آب شناور و آهن در آن فرو می‌رود. اما
امروزه کشتها در سرتاسر دنیا از آهن ساخته
می‌شوند. وقتی انسان‌ها شروع به مطالعه قانون
شناوری کردند، دریافتند هرچیزی از توده
مایعی که بر ان قرار می‌گیرد سبکتر باشد روی
ان شناور می‌ماند. به این شکل می‌توانیم آهن
را با همان قانون که می‌تواند ان را در آب
فرو برد، روی آب شناور کنیم. این مثال را
در حالی که محتوای این فصل را در جهت پیوند
به هر چیزی که قصد دارید به آن تبدیل شوید
می‌خواهید در ذهن نگهدارید.

اینجا کلمه کلیدی اندیشیدن است یا
آنچه که در زمان استفاده از نیروی بی‌اندازه
قصد فکر خود را بر آن متمرکز می‌کنید. باید
 قادر به اتمال به قصد باشید و اگر بر عدم
امکان قصد فکر کنید قادر به این کار
خواهید بود. نمی‌توانید قانون همکاری در حلقت
را با اندیشیدن به آنچه ندارید کشف کنید.
نمی‌توانید قدرت بیداری را با اندیشیدن به
چیزهایی که خفته‌اند کشف کنید. راز آشکار

شدن هرچیزی که میخواهید خواست و توانایی شما برای انتخاب است بطوری که جهان درون شما با قدرت قصد همانگ باشد. هر وسیله‌ی مدرنی که شما دیده و از امتیاز آن بهره میبرید بوسیله کسی با اندیشه و قصد شخصی او خلق شده است. (و خلق کردن کاری است که در این کتاب انجام می‌دهیم)

طریقه اجداد رابطه با روح و دسترسی به نیروی این اصل خلاق، اندیشیدن مداوم برخود در میان شرایطی است که دوست دارید کسب کنید. من شما را به تأکید بر این ایده با خط کشیدن زیر جمله قبل چه در این کتاب و چه ذهن‌تان تشویق می‌کنم. در ایده نیروی برتر بینهایتی منزل بگیرید که نتایجی را که دوست دارید تولید می‌کند. که نیروی خلاق جهان است. مسئول هرچیزی است که برآن مرکز شود. با اعتماد به آن جهت ارایه شکل و شرایط آشکار شدن اش، رابطه‌ای با قصد اجداد می‌کنید که شما را مجاز به پیوند با آن می‌کند البته تا زمانی که این نوع از قصد شخصی را تمرین می‌کنید.

برادران رایت برماندن روی سطح اجسام فکر نکردند الکساندر گراهام بل به عدم امکان ارتباطات نیندیشید. توماس ادیسون برتریکی متمرکز نشد. در جهت شناور ساختن ایده‌ای به جهان خود، باید مشتاق به معلق زدن به غیر قابل تصور باشید و روی پاهایتان فرود بیاید و نه بر آنچه ندارید بلکه به آنچه میخواهید بیندیشید. آن‌زمان است که به جای فرو بردن آرزوها آغاز به شناور ساختن آن‌ها می‌کنید. قانون آشکار شدن مانند قانون شناوری است و باید بر کارایی آن و نه بر بیهوده بودنش فکر کنید. این کار با اجاد



پیوند مستحکمی بین شما و دامنه انرژی بیشکل
و نادیدنی نیروی قصد حاصل می‌شود.

وارد شدن به روح قصد

هر چه که مایل به خلق آن در زندگی خود باشید نیازمند به همان کیفیت زندگی بخش دارد که به هر چیزی هستی می‌جنشد. روح هر چیزی، کیفیق که آن را به جهان شکل وارد می‌کند، به عنوان یک اصل عمدۀ حقیقت دارد پس چرا آن را درون خود فعال نمی‌کنید؟ نیروی قصد منتظر توانایی شما برای ایجاد اتصال است. در حال حاضر فهمیدم که قصد ماده‌ای با کیفیات فیزیکی قابل سنجش نیست. به عنوان مثال به هنرمندان فکر کنید. اثر خلق شده توسط آن‌ها تنها کاربردی از کیفیت رنگ، برس، موّم و یا هر ترکیب دیگری از ماده‌ای که استفاده می‌کنند، نیست. برای درک خلقت یک شاه اثر باید افکار و احساسات هنرمند را در نظر بگیریم. باید دانسته و به حرکت ذهن فعال هنرمند درجهٔ درک مرافق خلق اثر هنری وارد شویم. هنرمند از هیچ، چیزی خلق می‌کند. بدون افکار و احساسات هنرمند هنری وجود نخواهد داشت. ذهن خلاق خاص آن‌هاست که با اندیشه و قصد پیوسته و به آنچه اثر هنری مینامیم جان می‌دهد. نیروی قصد در خلقت شما، شخصی جدید، کاملاً منحصر به فرد، شخصی از هیچ به همین شکل کار کرده است. تولید دوباره آن در خودتان به معنی مواجه شدن با انگیزه خلاق و دانستن ایناست که نیروی قصد برای شناخت هر آنچه حس می‌کند از راه می‌رسد و خود از طریق شما بیان می‌کند.

آنچه حس می‌کنید، کاربردی از چگونگی تفکر شما، اندیشه شما و شکل‌گیری گفتگوی درون شماست. اگر قادر به رسوخ در حس نیروی قصد بودید،



احساس کردیدکه همیشه در حال افزایش است و به خود اعتماد دارد چراکه نیرویی تکوینی است و هرگز خطا نمیکند ، از این رو هرگز علامت اش را از دست نمیدهد. همیشه در حال افزایش و خلق است. حرکت به طرف جلوی روح مشخص است. نیروی قصد بیان کاملتری از زندگی را آرزو میکند همانطور که احساسات هنرمند در بیان کاملتری از ایده‌ها و افکارش بیرون می‌تراند. احساسات کلیدهایی درباره سرنوشت و قدرت نهان شما هستند و در جستجوی بیان کامل زندگی از طریق شما می‌باشند.

چگونه به روح قصد که درباره احساسات بیان کننده زندگیست، وارد می‌شوید؟ میتوانید آن را با چشمداشت مداوم از قانون بربی از خطای معنویش افزایش داده و به عنوان بخشی از زندگیتان بپرورانید. آن را بوسیله قابلیت تصور خود در دیدن ارتعاشات بالاتر دیده‌ایم و صدای آن را که توسط اساتید معنوی در طی اعصار به آن داده شده شنیده‌ایم. همه جا هست. میخواهد زندگیرا بیان کند. عشق خالص در عمل است. مجرد است و حدس بزرگ دیگر چه چیز است؟

شما خود آن هستید اما فراموش کرده‌اید. کافی است که در شادی به توانایی خود در اتکا به روح در جهت بیان خود از طریق شما و برای شما اعتماد کنید. وظیفه شما اندیشیدن بر انرژی‌های زندگی، عشق، زیبایی و مهربانی است. هر عملی هماهنگ با این اصل مبداء، به نیروی قصد خود شما بیانی می‌دهد.

اراده و تصور شما

در هستی اراده آزاد شما هیچ بحثی نیست. شما موجوداتی با ذهنی قادر به تصمیم‌گیری هستید. در واقع در وضعیت مداومی از



تصمیم‌گیری در طول زندگی خود هستید. این موضوع اراده آزاد شما در مقابل سرنوشت از پیش تعیین شده تان نیست. گزینش‌های خود را در اراده به سوی آرزوهایتان به دقت بررسی کنید. در این کتاب قصد به معنی داشتن آرزویی قوی و عملی ساختن آن با تصمیمی خشونت‌آمیز نیست. داشتن اراده قوی و قدرت تجزیه و تحلیل در انجام اهداف درونی، خواستن راهنمایی از نفس به عنوان نیروی راهبرد را زندگی است. اینکار را خواهم کرد، احتمل خواهم شد، متوقف خواهم شد. این‌ها ویژگی‌های قابل تحسین هستند اما شما را به قصد پیوند نمی‌دهند. نیروی اراده شما کم تاثیر تر از آن است که شما را به نیروی قصد پیوند دهد. جنبش ذهن کیهانی در دورن شاست. خیال تصویر درونی‌ای خلق می‌کند که شما را جاز به شرکت در عمل خلقت می‌سازد. این اتصال نادیدنی برای آشکار ساختن سرنوشت خودتان است. خود را در حال انجام کاری تصور کنید که تصورات شما مایل نیست ان کار را انجام دهید. اراده شما جتش نفسانی شاست که اعتقاد دارد از بقیه جدا هستید، از هرچه مایل به داشتن و انجام دادن آن هستید، جدا و از خدا جدا هستید. اعتقاد دارد شما اکتساباتتان و دست‌آورد هایتان هستید. این اراده نفسانی مدام می‌خواهد مدارکی دار بر مهم بودن‌تان کسب کنید. به عبارت دیگر تصور شما مفهوم روح در شماست. خدای درون شاست. توضیح ویلیام بلیک را از تصور بخوانید. او معتقد بود که با تصور می‌توانیم هرچه که می‌خواهیم بشویم.

از وظیفه بزرگم باز غایستیم
برای گشودن جهان‌های ابدی
برای گشودن چشم‌های فنان‌پذیر انسان



به درون، به سوی جهان‌های اندیشه
به ابدیت، همیشه در حال گسترش
در آغوش خداوند
تصور انسان
از اورشلیم / ویلیام بلیک

حالا به ایده برگردیم، ایده انجام کاری
دارید که تصور شما می‌گوید نه. مثالي از گام
زدن در آتش به ذهنم می‌رسد. می‌توانید به آن
زغالسنگ‌های داغ خیره شوید و بخواهید که از
آن‌ها بگذرید. اگر کاملاً به قدرت اراده متکی
باشید با تاول و زخم‌های شدید این کار را
به پایان خواهید رساند. اما اگر تصور کنید
که از طرف خدا حمایت می‌شوید، مانند کلمات
بلیک: در آغوش خداوند، و خود را در خیال
چیزی مافوق جسمتان تصور کنید. می‌توانید
قدم زدن روی آتش را بدون هیچگونه آسیبی
اجام دهید. وقتی خود را در گرمای زغال سرخ
سوزان مقاوم تصور کنید، خود را چیزی و رای
جسمتان حس خواهید کرد. خود را قویتر از آتش
خواهید دید. تصویر درونی شما از خلوص و
حمایت می‌گذارد که اراده کنید و از زغال‌ها
بگذرید.

این تصور شاست که شما را سالم نگه می‌
دارد. بدون آن می‌ساختید. خودم را به یاد
می‌آورم که اتمام اولین دو ماراتن در ۲۶
مايل را تصور کرده بودم. اراده‌ام نبود که
سه ساعت و نیم مرا دواند. تصور درونی‌ام
بود. من خود را با آن همانگ کردم و به
جسم اجزاء دام که بوسیله اراده به
حدودیت‌هایش فشار بیاورد. بدون آن تصویر
اراده برای اتمام این کار سخت کافی نبود.
پس درباره همه چیز صدق می‌کند. بخواهید که
خوشحال، موفق، ثروتنده، شماره یک، فروشنده



خوب یا غنیترین شخص در جامعه خود باشد، ایده‌هایی است که وسوسه آن در نفس و خود شیفتگی تولد می‌یابد. به نام این قدرت اراده، انسان‌ها بسوی هرکسی که سرراهشان قرار بگیرد می‌تازند، برای قصد شخصی خود تقلب، دزدی و فربکاری می‌کنند.

با اینحال این اعمال به مصیبت منتهی می‌شود. شما به هدف فیزیکی قصد شخصی خود مرسید. اما تصور شما، آن مکان درونی، جایی که همه زندگی آنچاست اجازه نمی‌دهد که احساس آرامش کنید.

من از این قدرت تصور در همه کارهای زندگی‌ام استفاده می‌کنم. برای مثال خودم را تصور می‌کنم که این کتاب را تمام کرده‌ام. این اندیشه از آخر باعث می‌شود طوری رفتار کنم که گویی هرچه می‌خواستم همین حالا انجام شده است. باور من این است: تصور می‌کنم که هستم و خواهم بود و این تصویری است که همیشه با خود حفظ می‌کنم. من کتابی را به دلیل داشتن اراده قوی به پایان نمی‌رسانم چرا که این معنی را می‌دهد که اعتقاد دارم این من هستم، کالبدی به نام وین دایر که همه این کارها انجام می‌دهم درحالیکه تصور من هیچ حد و مرز فیزیکی ای ندارد و وین دایر خوانده نمی‌شود. تصور من «نشانه کهن» شخصی من از قصد است. هرچه نیاز دارم فراهم می‌کند، کاری می‌کند بنشینم و بنویسم. قلم را دردستام هدایت می‌کند و تمام جاهای خالی را پر می‌کند. وین دایر این کتاب را با اراده به واقعیت تبدیل نمی‌کند. تصویر من از کتاب بسیار واضح و دقیق است بطوریکه کتاب خودش را آشکار می‌کند. در ایام باستان، یک موجود الهی به نام هرمس نوشت:



آنچه هست، آشکار شده
آنچه بوده یا خواهد بود، آشکار نشده
اما نموده

چرا که روح، عمل ابدی خداوند،
به همه چیز جان میدهد.

در عبارت مذکور کلمه هایی مهم برای
اندیشه درباره پیوند دوباره به قصد و کسب
قدرت برای هرچیزی در تصورتان هست. با جسم
و نفسستان قصد نمیکنید، خلق نمیکنید و به هیچ
چیز زندگی نمیخشید. نفس خود را کناری
بگذارید. با تمام توان در زندگی هدفی
برگزینید و کاملاً مصمم باشید اما خود را از
توهم اینکه کسی هستید که آرزو هایتان را از
طريق اراده عملی خواهد ساخت، برهانیید. این
تصور شاست که میخواهم با خواندن این کتاب
بر آن مرکز شوید و اهداف و فعالیت هایتان
را به عنوان کاربردهای آن در انجام کار،
رهنمود دادن، ترغیب کردن و حتی سوق دادن شما
به سویی که قصد در زمانی که هنوز حضور
نیافته بودید تعیین کرده است بررسی کنید.
شما در جستجوی تناسی ارتعاشی با تصورتان و
مبدأ خلقت هستید. تصورتان، شما را به وفور
افسانه ای اندیشه از آخر به اول مجاز میکند.
برای کسی که از آخر فکر می کند توقفی وجود
ندارد. شما در پیوند با آرزو هایتان ابزار
لازم را خلق و بر محدودیتها فائق می آید.
در تصور، در آخر آن منزل بگیرید، مطمئن
باشید که آنجا در جهان مادیست و شما میتوانید
از اجزاء مبدأ خلقت برای ملموس ساختن آن
بهره ببرید از آنجا که مبدأ با وقار و با
هفت چهره و سوسه آمیزش پیش میرود شما نیز
میتوانید از این روش و فقط از این روش
برای همکاری در خلق هرچیزی که قصد دارید



استفاده کنید. به تردیدهای اراده تان بیتفاوت باشید. مطمئن باشید که از طریق اتکاء مدام به تصور، فرضیاتتان در دنیا مادی به واقعیت خواهد پیوست.
پیوند دوباره با قصد نیازمند اظهار همان هفت چهره‌ای است که مبداء برای آشکار کردن استفاده می‌کند. اگر تصور برای خداوند کار می‌کند پس به یقین برای شما هم کار ساز است. خداوند از طریق تصور همه چیز را به واقعیت تبدیل می‌کند. استراتژی جدید شما هم باید همین باشد.

بکارگیری هفت چهره برای پیوند با قصد

چون در بیشتر عمرم با تکامل انسان سر و کار داشته ام، این سؤالی است که بطور متداول شنیده ام، «چه گونه چیزی را که میخواهیم به دست بیاورم؟» در این موقعیت ویژه زندگیم همینطور که اینجا مشغول نوشتن این کتاب هستم پاسخ من این است، اگر شما چیزی بشوید که به آن فکر می‌کنید، آن را با خود می‌آورید. پس در وضعیت خواست قرار دارید. پس باید در قالب سؤال دیگری این موضوع را مطرح کنیم. چگونه چیزی را که قصد دارم خلق کنم؟ پاسخ من در بقیه صفحات این فصل است اما پاسخ کوتاه‌می‌ان است، شما این کار را با همانگی با نیروی قصد که مسؤول کل خلقت است انجام می‌دهید. «مانند قصد بشوید، به هر چه فکر کنید با همکاری خلق خواهید کرد. وقتی با قصد یکی شوید، از ذهن شخصی فراتر رفته و به ذهن خلاق کیهانی تبدیل می‌شوید. جان راندل پرایس در کتاب فلسفه معنوی برای جهان نوین می‌نویسید: تا زمانی که از نفس فراتر نرفته اید هیچ کاری مگر افزودن به جهالت



جهان از شما ساخته نیست. این جمله بیشتر از اینکه ناامیدتان کند، خشنودتان میکند چرا که باری از دوش شما برミدارد.

شروع کنید و بار نفس را از شانه هایتان برداشته و دوباره با قصد پیوند حاصل کنید. وقتی نفس خود را کناری بگذارید و به جهتی که در اصل از آن ناشی شده اید برگردید، بلا فاصله شروع به دیدن نیروی قصد خواهید کرد. اینجا هفت چهره دوباره برای کمک به شما در اینکه آنها را جزیی از زندگی خود کنید تکرار میشود.

۱- خلاق بودن

خلاق بودن اعتماد به عزم خود و داشتن قصد نرمش ناپذیر در افکار و اعمال روزانه تان است. خلاق ماندن یعنی شکل دادن به مقاصد شخصی تان. یک راه برای شکل دادن به آنها نوشت آن هاست. برای مثال، در فضایی که مینویسم، اینجا در مائوی، مقاصدم را نوشته ام چند نمونه از آها را که هر روز به من خیره میشوند اینجا ذکر میکنم:

- قصد من این است که همه فعالیت های بوسیله روح هدایت شود.

- قصد من این است که دوست داشته باشم و آنرا به نوشهای و هر کس که آنها را میخواند انعکاس بدhem.

- قصد من این است که به آنچه به سوی می آید اعتماد کرده و وسیله ای برای روح باشم و داوری نکنم.

- قصد من شناخت روح به عنوان مبدأ و جدایی از نفس است.

- قصد من انجام هر کاری در جهت بالا بردن آگاهی ام برای نزدیکی بیشتر با روح متعالی نیروی قصد است.



برای ابراز خلاقیت و آشکاری مقاصدتان، توصیه میکنم که ترین جاپا، فنی که برای اولین بار بوسیله وداهای باستانی ارایه شده انجام دهید. مراقبة جاپا تکرار صوت اسامی خداوند است با تمرکز همزمان بر آنچه قصد به آشکار شدن آن دارید. تکرار صوت در اسامی خداوند همزمان با خواست آنچه میخواهید انرژی خلاق برای آشکاری آرزوهایتان تولید کند و آرزوهایتان حرکت ذهن کیهانی در شاست. حالا ممکن است نسبت به عملی بودن چنین کاری دچار تردید شوید. از شما میخواهム ذهن خود را به ایده جاپا به عنوان بیانی از پیوند خلاق قصد باز کنید. درباره این روش بیشتر توضیح نمی‌دهم چون در کتاب کوچکی همراه با یک سیدی توسط هی هاؤس بنام پرکردن فاصله: ایجاد رابطه آگاهانه با خداوند از طریق مراقبه چاپ کرده‌ام. الان، کافیست بدانید که از نظر من مراقبه و انجام ترین جاپا برای پیوند با نیروی قصد ضروری است. آن قدرت خلقت است و شما برای همکاری با نیروی قصد لازم است که در وضعیت خلاقیت منحصر به فرد خود قرار بگیرید. مراقبه و جاپا روش‌های خوبی برای این کار هستند.

-۲- مهربانی

یک ویژگی بنیادی نیروی متعالی مهربانیست. هرچه آشکار شده برای شکوفایی اینجا آورده شده است. نیاز به نیروی مهربانی دارد که آنچه خلق کرده شکوفا شده و وفور یابد. اگر اینطور نبود تمام خلقت بوسیله همان نیرویی که آن را خلق کرده ویران می‌شد. در جهت پیوند دوباره با قصد باید در همان طول موج مهربانی قصد قرار بگیرید. سعی کنید در مهربانی شادمانه‌ای زندگی کنید که انرژی



بالاتری از غم و بدخواهیست و باعث می‌شود که آرزوهایتان عملی شوند.

از طریق ایثار است که دریافت می‌کنیم. از طریق خبّت به دیگران است که سیستم اینی ما مستحکم شده و میزان سروتونیوم افزایش می‌یابد. افکار و انرژی پایین ما را تضعیف کرده و به قلمرو شرم، خشم، نفرت، داوری و ترس می‌اندازد. هر یک از این افکار ما را تضعیف کرده و مانع جذب آنچه آرزو داریم به زندگی‌مان می‌شود. اگر درست باشد که چیزی می‌شویم که به آن می‌اندیشیم و اگر آنچه درباره اش فکر می‌کنیم چیزی نامتناسب با جهان و از نوع شرم، خشم و ترس باشد از جنس بی مهری بوده و به آن تبدیل می‌شویم. وقتی شما با مهر فکر، حس و عمل می‌کنید به خودتان فرمت میدهید تا شبیه نیروی قصد شوید. وقتی به طریق دیگری فکر و عمل کنید دامنه قصد را ترک کرده‌اید و حس می‌کنید که توسط روح خلاق قصد مغبون شده‌اید.

- مهربانی با خود. به خودتان اینطور فکر کنید: آگاهی جهانی ای در طبیعت وجود دارد که با همه چیزهای آشکار شده پیوستگی دارد، شاهم یکی از آن هستید. اگر بخواهید بخشی از این آگاهی کیهانی هستید، برشی از خداوند. با خدا خوب باشید چرا که هر چه آفرید خوب بود. با خودتان خوب باشید. شما آشکار شده خداوند هستید و این دلیلی کافیست که با خود مهربان باشید. به خودتان یادآوری کنید که می‌خواهید در تمام امور روزانه زندگی‌تان با خود مهربان باشید. در هر حالتی، خوردن، ورزش، بازی، کار، عشق و هر چیز دیگری با خود مهربان باشید.



مهرباني با خود به توانايي پيوند شا با
قصد سرعت ميدهد.

- مهرباني با دیگران. پایه اساسی
سازگاري و شاد بودن، مانند بكارگيري ياري
ديگران درباره جذب آنچه میخواهيد، اين است
كه مردم میخواهند به شما کمک کنند و
كارهایي برای شما انجام بدنهند. وقتی با دیگران
مهربان هستید، به نوبه خود مهرباني دریافت
میکنید ریسی که نامهربان است همکاري کمی
از کارمندانش میگیرد. نامهربانی با کودکان
با عث میشود که چیز بیشتری از کمکی که
میکنید بخواهند. مهري که داده میشود مهربانیست
که باز میگردد. اگر میخواهید به قصد متصل
شوید و کسی باشید که به تمام اهدافش در
زندگی میرسد نیاز به مساعدت عده زیادی از
مردم دارید. با وسعت دادن مهرباني در همه
جا حمایت هایي دریافت میکنید که هرگز
پیشیغی نکرده ايد.

ایده وسعت دادن مهرباني بخصوص در رابطه
با مردمی که بیباور، مسن، بیمار روحی ،
فقیر، ناتوان و غیره هستند اهمیت ویژه اي
دارد. این مردم همه بخشی از تکامل خداوند
هستند. آنها نیز هدف الهی اي دارند و از آنجا
كه همه ما از طریق روح به هم وصل هستیم ،
هدف و قصد آنها نیز باشما پیوند دارد.
اینجا داستان کوچکی است که قلب شما را تکان
ميدهد. می گويد وقتی کسانی را ملاقات می
کنید که قادر به مراقبت از خودش نیستند ،
بدانيد که آمده اند تا چیزهایی درباره
تکامل قصد به ما بیاموزند. بخوانید و
بدانید که این نوع تفکر، احساس و رفتار به
شا قدرت میدهد که با قصد از طریق مطابقت



دادن مهربانیاش با مهربانی خود پیوند بخورد.

چاش مدرسه‌ای برای کودکان ناتوان در بروکلین، نیویورک است. بعضی از بچه‌ها تمام دوره مدرسه را آنجا می‌مانند بعضی دیگر به مدارس معمولی دیگری فرستاده می‌شوند. در یک جلسه شام جمع‌آوری پول برای چاش پدر یک کودک عقیمانده سخنرانی ای کرد که هیچکدام از حضار هرگز فراموش خواهد کرد. پس از تجلیل از مدرسه و کارکنان فداکار آن، او فریاد زد:

«تکامل در پسر من شایا کجاست؟ خداوند هرکاری را با تکامل انجام داده است اما فرزند من نمی‌تواند مانند دیگر کودکان بفهمد. فرزند من موضوع‌ها و شکل‌ها را مانند کودکان دیگر به یاد نمی‌آورد. تکامل خداوند کجاست؟ جمعیت از این سؤال که با رنج پدر همراه بود حریت زده شد و از این سؤال رنج‌آور ساخت شدند.

پدر پاسخ داد: من اعتقاد دارم، وقتی خداوند کودکی مانند این به جهان می‌آورد، تکاملی که به دنبال آن است در شیوه رفتار مردم با آن کودک است و سپس قصه زیر را درباره پسرش شایا تعریف کرد.

یک عصر شایا و پدرش به پارک رفته‌اند جایی که شایا چند کودک را که آنجلابیسبال بازی می‌کردند می‌شناخت. شایا پرسید: فکر می‌کنی مرا بازی می‌دهند؟ پدر شایا می‌دانست که پسرش در وضعیت جسمانی‌ای نیست که او را به تیم خود بپذیرند.

اما می‌دانست که اگر او را به بازی راه بدهند، حسی از تعلق در در او ایجاد خواهد شد. پدر شایا نزدیک یکی از بچه‌ها رفت و



پرسید آیا شایا هم میتواند بازی کند؟ پسر
به اطراف نگاه کرد تا نظر هم بازی‌هایش را
بداند. وقتی جوابی نیامد پسر خود تصمیم
گرفت و گفت، شش امتیاز عقب هستیم و بازی
در دور هشتم است. فکر میکنم بتواند در تیم
ما بازی کند. سعی خواهیم کرد که در دور
دوم او را به زمین بیاورد. پدر شایا از خنده
و شادی او لذت میبرد. به شایا گفته شد که
دستکش دست کرده و به میدان برود. در پایان
دور هشتم تیم شایا چند امتیاز آورد اما
هنور سه امتیاز عقب بود. در پایان دور نهم
تیم شایا دوباره امتیاز گرفت و حالا دو
امتیاز کم داشت. بادر نظر گرفتن امکان
برنده شدن در بازی، طوری برنامه‌ریزی شد که
شایا در قسمت بالا باشد. آیا واقعاً تیم
میگذاشت شایا در این برهه بازی کند و شанс
برنده شدن آن‌ها را از بین برد؟

با کمال تعجب چوب به شایا داده شد. همه
میدانستند که این کاری ناممکن است چون شایا
حتی طرز گرفتن آن را بلند نبود. او را با
چوب تنها گذاشتند. به هرحال همینطور که
شایا به زمین رفت پرتاب کننده توب چند قدم
برای پرتاب آرام توب برداشت تا شایا
حداقل قادر به اجداد تماش با توب باشد. اولین
پرتاب آمد شایا با دست پاچگی عقب جلو رفت
و توب را از دست داد.

یکی از هم تیم‌ها پیش شایا آمد و ان‌ها دو
نفری چوب را گرفتند و رویروی پرتاب کننده
که آماده پرتاب توب بعدی بود ایستادند.
پرتاب کننده دوباره چند قدم جلو برداشت تا
به نرمی توب را به طرف شایا پرتاب کند.
همینطور که توب می‌آمد شایا و دوستش با چوب
عقب و جلو رفته و با هم ضربه ارامی به توب



زندن. او به راحتی توب را گرفت و به اولین بیس من پرتاب کرد. مکن بود شایا اوت شود و اینکا ر بازی را تمام کند، در عوض پرتاب کننده توب را برداشت و ازقوس بالایی به سمت راست، دورازدست اولین بیس من پرتاب کرد. همه فریاد زندن. شایا بدو به طرف اولی بدو به اولی «هرگز در زندگی اش به طرف اولی ندویده بود. او با چشمان باز خیره هیجان زده در خط می‌دوید. زمانی که اولین بیس رسید، توب گیر سمت راست توب را در دست داشت. میتوانست توب را به دومین بیس من کسی که میتوانست شایا را که هنوز در حال دویدن بود بیندازد، پرتاب کند.

اما توب گیر سمت راست فهیمد که قصد توب انداز چیست بنابراین توب را بطرف بالا و دور از سر سومین بیس من انداخت. همه فریاد زندن بطرف دومی بدو به طرف دومی شایا درحالی که دونده‌های جلوی او دیوانه‌وار او را بطرف مقصد دوره کرده بودند بطرف پایگاه دوم دوید.

همینطور که شایا به پایگاه دوم رسید، کسیکه در تیم خالف در حال مکث بود به سمت او دوید، او را در جهت بیس سوم چرخاند و داد زد، به طرف سومی بدو وقتی شایا به طرف سومی برگشت، بازیکن‌های هر دو تیم در حالی که فریاد می‌زند شروع به دویدن از پشت او کردند. شایا به پایگاه خودمان برگرداد. شایا به آنجا برگشت، وارد محوطه پایگاه شد و هر هجده پسر او را روی دست بلند و او را قهرمان اعلام کردند جون او ضربه محکمی زده و بازی را به نفع تیم اش تمام کرده بود...



پدر با اشکهایی که از جسم‌هایش می‌غلطید گفت: ان روز آن هجده پسر به سطح تکامل خداوند رسیدند.

اگر پس از خواندن این داستان تپشی در قلب و اشکی در چشم احساس نکردید به معنی این است که هرگز معجزه اتصال به مهربانی مبداء و الای خلقت را نشناخته‌اید.

مهربانی در مقابل تمام زندگی

در آموزش‌های باستانی، پاتابجا‌یی به ما یادآور می‌شود که تمام موجودات زنده به طور شاخصی تحت تأثیر آن‌هایی هستند که هیچ گونه افکاری از آسیب رسانی به عیط اطراف خود ندارند.

مهربانی را نسبت به همه حیوانات، از کوچک تا بزرگ، کل قلمرو زندگی روی زمین مانند جنگل‌ها، کویرها، سواحل و هرچه که هستی دارد بکار بگیرید. بدون یاری محیط اطراف قادر به پیوند دوباره با مبداء نیروی قصد خواهد بود. به این محیط وصل هستید. بدون نیروی جاذبه نمی‌توانید راه بروید. بدون آب حتی یک روز هم قادر به زندگی نیستید. بدون جنگل، آسمان، جو، پوشش گیاهی، مواد معدنی و همه این‌ها آرزوی شما در آشکارسازی آرزوها و رسیدن به قصد بی‌معنی است.

اندیشه مهربانی را در همه جا توسعه بدهید. مهربانی را نسبت به زمین با برداشت قطعه‌ای زباله یا دعاوی آرام در شکرگزاری برای باران، رنگ گلها یا حتی کاغذی که در دست دارید و هدیه درختی به شاست اعمال کنید. جهان به هرآنچه که به بیرون انعکاس می‌دهید با مهربانی پاسخ می‌دهد.

اگر در قلب خود با مهربانی بگویید چگونه می‌توانم خدمتی انجام دهم؟ پاسخ جهان این



خواهد بود، من چگونه میتوانم به شما خدمتی کنم؟ این انرژی جذب کننده است، روح همکاری با همه زندگیست که از ماهیت قصد ناشی می‌شود.

روح مهربانی چیزیست که اگر میل بازگشت به قصد دارید باید با آن تناسب داشته باشید. دختر من از تجربیاتش در مورد اینکه چگونه اعمال کوچکی از مهربانی نتایج بزرگی به عمل می‌دهد چیزهایی نوشته است:

یک عصر بارانی از بزرگراه رد می‌شد. همینطور که کیفام را می‌گشتم جلوی عوارضی ایستادم. زنی که آنجا بود لبخندی زد و گفت: ماشین جلویی عوارض شما را پرداخت کرد. به او گفتم که من تنها سفر می‌کنم و پول را به طرف اش دراز کردم. جواب داد مردی که در ماشین جلویی است به من گفت که به نفر بعدی بگوی روز خوبی داشته باشد. آن عمل کوچک حاکی از مهربانی باعث شد که روز خوبی داشته باشم. تکانی از سوی کسی که هرگز نمی‌شناختم. به فکر افتادم که من چطور می‌توانم باعث بهتر شدن روز کسی شوم. به بهترین دوستم تلفن زدم و موضوع عوارض را با او در میان گذاشت. او گفت که "اما" چنین کاری به عقل اش نمی‌رسید اما واقعاً کار جالی است. او به دانشگاه کنتاکی می‌رود و تصمیم گرفت که من بعد هر روز عوارض نفر پشت سرش را در بزرگراه پرداخت کند. به صمیمت او خندهدم. او گفت فکر می‌کنی شوخی می‌کنم . مثل شما او هم گفت: این فقط ۵۰ سنت است. وقتی گوشی را گذاشت فکر کردم آیا مردی که عوارض مرا پرداخت کرد، فکر می‌کرد که این کار تا به کنتاکی برسد.



یک روز در سوپر مارکت وقتی ارابه‌آم پر از مواد غذایی بود که باید باهم اتفاق در دو روز آینده شریک می‌شدم فرصت مهربانی پیش آمد. زن پشت سر من بچه کوچکی همراه داشت و ارابه‌اش هم به اندازه مال من پر نبود. به او گفتم چرا شما اول نیروید؟ شابه اندازه من جنس ندارید. زن طوری به من نگاه کرد انگار عضو اضافه ای از جایی در آورده‌ام با جیزی مثل این. جواب داد خیلی متشکرم که این اطراف کسی را دیدم که اینقدر به فکر دیگری است. ما از ویرجینیا آمده‌ایم و در فکر این هستیم که دوباره برگردیم چون فکر می‌کنیم آیا جای مناسبی برای بزرگ کردن سه فرزندمان هست یا نه؟ سپس به من گفت که دیگر آماده رها کردن و برگشت به خانه بود هرچقدر هم که این کار باعث زبان مالی خانواده‌اش می‌شد. او گفت با خودم قرار گذاشته بودم که اگر تا آخر امروز علامتی نگیرم به ویرجینیا برگردیم. شما نشانه من هستید.

همانطور که از فروشگاه بیرون می‌رفت دوباره از من تشكر کرد. از دیدن اینکه عمل به این سادگی چطور در سرنوشت یک خانواده تأثیر داشت مبهوت شدم. کارمندی که جنس‌هايم را رقم می‌زد گفت: میدونی چیه دختر؟ روزم را درست کردي.

در حالی که فکر می‌کردم چه عده‌ای تحت تأثیر این مهربانی قرار می‌گیرند با لبخندی دور شدم.

روز دیگر در حال خرید ساندویچ و قهوه برای صبحانه فکر کردم همکارهایم باید از چیزی مثل دونات (یک نوع شیرنی) خوششان بیاید. چهار مردی که با من در اصطبل کار



میکنند در آپارتمان کوچکی جلوی طویله ساکن هستند. هیچکدام ماشین ندارند اما یک دوچرخه را شریکی استفاده میکنند. به انها گفتم که شیرینیها را برای آنها خریده ام. نگاه تشكرآمیز آنها پاداش غیرقابل حسابه ای برای من بود. مدت زیادی نبود که آنجا کار میکردم و فکر میکنم آن دوازده شیرینی کوچک کمی یخ بین ما را آب کرد. عمل کوچکی حاکی از مهربانی در هفته های بعد به چیز عمیقی تبدیل شد. با دقت بیشتری شروع به مواظبت از هم کردیم و به شکل یک تیم کار خود را ادامه دادیم.

۳- عشق با ش

به این کلمه ها خوب بیندیشید! خداوند عشق است و آنکه در عشق منزل دارد در من منزل دارد و من در او. این کلام خداست. با حفظ موضوع اصلی این فصل و در حقیقت کل این کتاب باید بیاموزید مانند انرژی بشوید که اجازه داد در مکان اول باشید آنزمان در وضعیت عشق بودن چیزی کاملاً ضروری برای پیوند دوباره شما با قصد خواهد بود. برای قصد باید عشق داشته باشید. کتابهای زیادی درباره عشق نوشته شده و ما تعاریف زیادی برای این کلمه داریم. در جهت هدف این کتاب مایلمن که به دو روش زیر درباره عشق فکر کنید.

- عشق بیشتر از اینکه رقابت باشد همکاریست چیزی که میخواهم اینجا در شکل فیزیکی در سیاره زمین تحریه کنید هستی قلمرو معنویست. اگر توanstید، به این معناست که زندگی شما جلوه ای از عشق است. اگر این در مورد شما صادق



باشد خواهید دید که زندگی در همانگی و همکاری است. حس خواهید کرد نیروی قصد که همه زندگی از آن ناشی می‌شود با تمام اشکال دیگر هست در جهت رشد و بقا همکاری می‌کند. مشاهده خواهید کرد که ماهمه در نیروی یکسانی از هستی سهیم هستیم و همان هوش نامرئی که قلب من و شما را به تپش در می‌آورد، قلب هرکس دیگری روی زمین را نیز به تپش در می‌آورد.

عشق نیرویی در پس خواست خداوند است. من در مورد عشقی صحبت نمی‌کنم که به عنوان محبت یا احساس تعریف می‌کنیم. نه این عشق آن نوعی از احساس است که در جستجوی خشنودی و یا ابراز علاقه به دیگران است. عشقی را تصور کنید که نیروی قصد است، انرژی ای که علت پس پرده همه خلقت است. ارتعاش معنوی ای که مقاصد الهی را از بی‌شکل به جامد تبدیل می‌کند. شکل جدید خلق می‌کند. ماده را تغییر میدهد، هرچیزی را احیا می‌کند و تمام کیهان را در آنسوی زمان و مکان نگه میدارد. در همه ما موجود است. خداوند است.

توصیه می‌کنم که عشق خود را به محیط اطراف سر ریز کنید و در صورت امکان این ترین را بر مبنای ساعتی انجام دهید. تمام افکار بدون عشق را از ذهن خود دور کنید و مهربانی را در تمام افکار، اعمال و کلمات خود بکار بگیرید. عشق را در دایره بستگان و خانواده وسعت دهید در نهایت به جامعه و کل جهان وسعت خواهد یافت. عشق را عمدتاً به کسانی که به شما صدمه ای رسانده و باعث رنج شا شده‌اند نثار کنید. هرچه عشق



بیشتری نثار کنید، به عشق نزدیکتر می‌شوید
و در عشق بودن است که به قصد دست
می‌یابید و تجلی شکوفا می‌شود.

۴- زیبایی باشید

امیلی دیکنسون نوشت: زیبایی سبب نشد.
این است.....» همچنانکه از طبیعت الهی خود
آگاه می‌شود، آغاز به تقدیر از زیبایی
می‌کنید در هر چه که می‌بینید، لس و یا
تجربه می‌کنید. زیبایی و حقیقت متراffد هم
هستند، همانطور که پیشتر در قصیده ظرف
خاکستر مرده یونانی از جان کیتز خواندید:
«زیبایی حقیقت است و حقیقت زیبایی» یعنی
روح خلاق همه چیز را برای رشد، شکوفایی و
توسعه به جهان محدودیتها می‌آورد و اگر
با زیبایی هر موجود تجلی یافته‌ای که شامل
شما نیز می‌شود شیفته نمی‌شد، این کار را نمی‌
کرد. از این رو، برای تجربه زیبایی در
مبدأ باید در جستجو و تجربه زیبایی در
 تمام اعمالتان باشید. زندگی، حقیقت،
زیبایی، همه نمادهایی برای یک چیز هستند
یعنی جنبه‌ای از نیروی خداوند. وقتی این
آگاهی را از دست بدھید، امکان تماس باقصد
را از دست می‌دهید. شما از چیزی به این
دنیا آورده شده‌اید که شما را به عنوان
بیانی از زیبایی درک کرده است. در غیر
اینصورت اینکار را نمی‌کرد، آنکه نیروی
خلقت را دارد، نیروی عکس آن را نیز صاحب
است: انتخاب اجسام خلقت بر فرض این صورت
گرفته که شما بیانی از زیبایی عاشقانه
هستید. این مسئله درمورد هر چیز و هر کس
که از نیروی قصد حضور یافته، صادق است.
اینجا یک داستان مورد علاقه من که در
مورد تقدیر از زیبایی نقل می‌شود که



بوسیله سوامی چیدویل آساناند ا موسوم به
گورومایی در کتاب زیباییش تحت عنوان
"قلبم را روشن کن" ذکر شده است.

«مردی بود که خویشاوندان همسرش را دوست
نداشت چون فکر میکرد در خانه بیشتر از
آنچه که باید جا اشغال کرده اند. پیش
علمی رفت که آن نزدیکی زندگی میکرد و
چیزهای زیادی درباره اش شنیده بود و گفت:
«خواهش میکنم کاری کن، غنیتوانم
خویشاوندان همسرم را بیشتر از این تحمل
کنم. عاشق زم هستم اما خویشاوندانش را
دوست ندارم. آن‌ها فضای زیادی در خانه
اشغال کرده اند و به نوعی حس میکنم همیشه
سر راهم قرار گرفته‌اند:

علم پرسید: آیا در خانه جوجه دارید؟
او گفت: دارم.

همه جوجه‌ها را به درون خانه بیاور.
او کاری که استاد گفت انجام داده و
دوباره نزد او رفت.
استاد پرسید: مشکل حل شد؟
او گفت: نه، بدتر شد.
پرسید: گوسفندانی هم داری؟
بله.

همه گوسفندها را داخل خانه بیر.
مرد اینکار را انجام داد و باز پیش استاد
برگشت.

پرسید: مشکل حل شد؟
نه، بدتر هم میشود.
سگ داری؟
بله چند سگ دارم.
همه را به داخل خانه بیر.



بالاخره، مرد پيش استاد برگشت و گفت: من برای کمک گرفتن پيش شما آمدم اما شما زندگيم را بدتر کرده ايد.

استاد گفت: حالا همه جوجه ها، سگها و گوسفندها را از خانه بیرون ببر. مرد به خانه رفت و آنجا را از حیوانات خالی کرد. فضای زیادي باز شد. پيش استاد برگشت و گفت! مشکرم، متشرکم، شما همه مشکلات مرا حل کردید.

۵- همیشه در حال رشد باشید

بار دیگری که گذارたن به باغی پر از گل افتاد، گل‌های زنده را مشاهد کنید و آن‌ها را با گل‌هایی که فکر می‌کنید مرده‌اند مقایسه کنید. فرقشان چیست؟ گل‌های خشک و مرده دیگر رشد نمی‌کنند درحالیکه گل‌های زنده همچنان در حال رشد هستند. نیروی کیهانی که شما را به هستی آورده و تمام حیات را آغاز کرده همیشه در حال رشد و دائم در حال وسعت است. درست مانند هفت چهره قصد به دلیل جهانی بودنشان، باید طبیعتی معمول در شما نیز داشته باشد. با بودن در وضعیت همیشه در حال توسعه و رشد فکری، احساسی و معنوی با ذهن کیهانی یکی شوید.

۶- فراغ باشید

قصد بطور بی‌پایانی فراغ است. هیچگونه کمی یا تنگی‌ای در جهان نادیدنی روح وجود ندارد. خود کیهان بی‌پایان است. چگونه ممکن است برای جهان پایانی باشد؟ در پایان چه می‌شود؟ یک دیوار؟ ضخامت دیوار چقدر است؟ و آنطرف دیوار چیست؟ همچنان که در پیوند با قصد تعمق می‌کنید در قلب خود



بدانید که طرز تلقیایی که در آن آگاهی باریکی منعکس شود شما را عقب خواهد بردا.
باید روش‌های قصد را با خود متناسب کنید
تا بتوانید آن نیرو را در زندگی خود مورد استفاده قرار دهید.

فراخی چیزیست که پادشاهی خداوند بر آن استوار است. تصور کنید، خدا فکر کند:
امروز نمی‌توانم اکسیژن بیشتری تولید کنم،
خیلی خسته‌ام. این جهان به حد کافی بزرگ است. فکر می‌کنم که آن دیوار را بنا کنم و این چیز وسیع را به وقفه‌ای برسانم. غیر ممکن است. شما از آگاهی‌ای ظهور یافته‌اید که ناحدود بوده و هست. پس چه چیز مانع شما از پیوند دوباره به آگاهی ناحدود می‌شود؟ آنچه مانع است، مشروط بودن است که در تمام طول زندگی در معرض آن قرار گرفته‌اید که امروز و در چند دقیقه آینده اگر جنواهید می‌توانید تغییر دهید. وقتی ذهن خود را به حالت فراخی تغییر دهید و برای خود تکرار کنید که ناحدود هستید چون از دامنه‌ی بی‌پایان قصد ظهور یافته‌اید، همینطور که این تصویر مستحکم‌تر می‌شود شما شروع به عمل با نگرشی از قصد نرم‌شناپذیر می‌کنید. راه دیگری وجود ندارد. آن چیزی می‌شود که به آن می‌اندیشیم و همانطور که امرسون یاد آوری کرده: «زیربنای هر عملی، اندیشه‌ای است..» وقتی فراوانی و کفايت شیوه اندیشیدن شما بشود، نیروی خلاق که همیشه به آن متصل هستید، همانگی با افکارتان آغاز به کار باشما خواهد کرد. همانطور که در همانگی با افکارتان در کمی و تنگی کار می‌کرد. اگر فکر می‌کنید قادر به آوردن فراخی در زندگی‌تان نیستید،



خواهید دید که قصد هم با شما موافق است و به شما در در برآورده ساختن توقعات کم کمک خواهد کرد. به نظر میرسد که در حال اتصال کامل با خصوصیات فراخی جهان معنوی که از آن ظهور یافته ام به این دنیا آمده ام. به عنوان کودکی بزرگ شده در پرورشگاهو فقیر، غنیترین پسر بچه یتیم خانه بودم. همیشه فکر میکردم جیبها یعنی از پول جرینگ جرینگ میکند. تصویر میکردم و بر مبنای آن تصویر عمل میکردم. بطريقهای سودا را جمع میکردم، برف پارو میکردم. بقای دوره گرد، همن زنی، تمیز کردن شومینه، تمیز کردن حیاط، رنگ زدن نرده ها، نگهداشت بچه، پخش روزنامه و غیره و غیره. و همیشه نیروی جهانی وفور در اجداد فرموده به من کمک میکرد. برای من طوفان برف هیولا یی سعادت باربود. همینطور بطريقهای بیرون انداخته شده و خانم هایی که احتیاج داشتند یکی خریدهایشان را تا ماشین حمل کند. امروز، تقریباً نیم قرن بعد، من هنوز همان روحیه وفور را دارم. همیشه در طول زندگیم به دلیل مشکلات مایی متعدد چندکار با هم داشتم. به عنوان یک معلم مدرسه با آموژش رانندگی بعد از ساعات مدرسه پول زیادی درآوردم، در عصر دوشنبه ها در پورت واشنگتن، نیویورک برای سینفر یا بیشتر از مردم محل برای بیشتر کردن درآمدم شروع به سخنرانی و به عنوان پروفوسوری در دانشگاه سنت جان شروع به کار کردم. محییت حاضر در سخنرانی شبهای دوشنبه در تالار سخنرانی دبیرستان به بیش از هزار نفر میرسید. هر سخنرانی توسط یکی از اعضاء ضبط میشد و



آن نوارها منجر به نوشتن اولین کتاب تحت عنوان "ناحیه خطای شا" شد.

یک از حضار، همسر یک ناینده ادبی در نیویورک سیتی بود که او را تشویق به تماس با من برای نوشتن یک کتاب کرده بود. آرتور پاین مانند پدری برای من شد و کمک کرد که ناشرین کلیدی را در نیویورک ملاقات کنم و این داستان از آنديشه ناحدود ادامه دارد. من کتاب را از انتهای دیدم که وسیله‌ای برای همه شده و به تمام شهرهای بزرگ امریکا برای صحبت درباره کتاب رفتم.

روح کیهانی همیشه در راستای وارد کردن افکار ناحدود فراوانی به زندگی کمک می‌کند. مردمی را که به آنها نیاز داشتم بطور معجزه آسانی ملاقات کردم. تغیرهایی به موقع صورت می‌گرفت. کمکی که نیاز داشتم به نظر می‌رسید که از ناکجا می‌رسد. به نوعی من هنوز در حال جمع‌آوری بطری خالی، پارو کردن برف و حمل بار پیر زن‌ها هستم. هرچند که زمین بازی بزرگتر شده اما دید من عوض نشده است. همه به خاطر تصویری درونی ازوفور، آنديشیدن در روشهای ناحدود، بازبودن برای راهنمایی قصد است. وقتی در وضعیت سازگاری، حق شناسی و سپاس قرار داشته باشید هه این ها رخ می‌دهد. هر وقت سکه‌ای در خیابان ببینم، می‌ایstem و آن را بر میدارم توی جیبم می‌گذارم و بلند می‌گویم! خدا یا سپاسگزارم به خاطر این نماد فوری که به زندگی من سرربز می‌کنی. هرگز نگفتم، خدا یا چرا فقط یک پنه؟ تو که می‌دانی خیلی بیشتر نیاز دارم.»



امروز، ساعت چهار صبح بیدار میشوم، با آگاهی به این که نوشته من چیزی را که در تفکرات و اندیشه هایم میبینم کامل خواهد کرد. نوشته جاری میشود، و نامه هایی از قصد میرسد که مرا وادار به خواندن کتابی خاص یا صحبت با فردی خاص میکند و من میدانم که همه چیز دروحdt کامل پیش میروند. تلفن زنگ میزند و درست چیزی که نیاز به شنیدن ان دارم در گوشم میپیچد. بلند میشوم تا یک لیوان آب بردارم چشم به کتابی میافتد که بیست سال روی قفسه مانده اما این بار وادار میشوم که آن را بردارم. باز میکنم و بار دیگر توسط روح یاری و راهنمایی میشوم و این کار تا زمانی که با آن همانگ باشم ادامه خواهد داشت. هینطور ادامه دارد و من یاد شعری از جلال الدین رومی از هشتاد سال پیش میافتم:

زرنگی را بفروش و حیرت بخر

۷- پذیرنده باش

ذهن کیهانی آماده پاسخگویی به هر کسی است که به رابطه درست بین خود و آن آگاه باشد. بر هر جنبه ای از آن که متمرکز باشید همان را ارائه میدهد. به عبارت دیگر، پذیرنده هر کسی است که در رابطه ای متواضع و در همانگی با آن باشد. متصل باشید و بدانید این نیرو هر چیزی را که بتواند اعطای خواهد کرد. جدا از ذهن کیهانی خودتان این کار را بکنید (غیر ممکن اما با وجود این اعتقادی قوی از نفس است) و همیشه جدا از آن باقی خواهید ماند.



طبعیعت ذهن کیهانی صلح‌آمیز است. نسبت به زور یا توحش پذیرنده نیست. در زمان و ریتم خودکار و همه چیز را آشکار می‌کند. شتاب ندارد چون خارج از زمان است. ابدیست. روی دست و زانو بنشیند و بطرف جوانه ضعیفی از بوته گوجه فرنگی شتاب کنید. روح کیهانی در آرامش کار می‌کند و تلاش شما در شتاب دادن همه کارها را به هم خواهد ریخت. پذیرنده بودن یعنی اجازه دادن به شریک ارشد تا زندگی شما را در دست بگیرد. راهنمایی و یاری نیرویی که مرا خلق کرده می‌پذیرم، نفس را ترک می‌کنم و به این خرد با حرکت در گام‌های آرامش اعتماد می‌کنم. هیچ ادعایی ندارم. به این طریق دامنه خلاق قصد می‌آفریند برای اتصال دوباره به مبداء باید اینطور فکرکنید. مراقبه کنید چون شما را قادر به دریافت آگاهی درونی از تماس خودآگاه با خداوند می‌کند. با آرام و ساكت و پذیرنده بودن خود را در تصویر خداوند نقش می‌کنید و نیروی مبداء را دوباره کسب می‌کنید.

این چیزیست که این فصل یاد را واقع کل این کتاب درباره آن است یعنی وارد شدن به هستی روح خلاق، سرمش قرار دادن خصوصیات نیروی خلاق قصد و آشکار ساختن هر خواسته‌ای به زندگی‌تان که سازگار با ذهن کیهانی است یعنی: خلاقیت، مهربانی، عشق، زیبایی، وسعت، وفور و پذیرش آرام.

زنی زیبا به نام شری ما تاجی نیمالادوی در سال ۱۹۲۳ در هندوستان به دنیا آمد. او درحالی به زمین آمد که در وضعیت کامل آگاهی قرار داشت و در آشرام ماهاتما گاندی زندگی کرد. کسی که اغلب درباره سوال‌های



معنوی با او مشورت میکرد. تمام عمرش را وقف صلح و آرامش کرد و روش ساده‌ای کشف کرد که تمام مردم میتوانند با آن به خودشناسی برسند. او ساهاجایوگا درس میدهد و هرگز پولی بابت آن نمیگیرد. بر نکات زیر تأکید میکند که خلاصه‌ای کامل در بحث این فصل یعنی اتصال با قصد است:

- تا زمانی که با نیروی خلق کننده‌تان پیوند نگیرید معنی زندگی خود را مخواهید دانست.

- شما جسم نیستید، شما ذهن نیستید. شما روح هستید. ... این بزرگترین حقیقت است.

- باید روح خود را بشناسید. چون بدون شناختن آن قادر به شناخت حقیقت نیستید.

- مراقبه تنها راه رشد شماست. راه دیگری وجود ندارد. چون وقتی مراقبه میکنید در سکوت هستید. در آگاهی بیفکر هستید آنوقت است که رشد آگاهی صورت میگیرد.

به نیرویی که شما را خلق کرده متصل شوید، بدانید که آن نیرو هستید، از درون با ان نیرو ارتباط بگیرید و مراقبه کنید تا رشد آگاهی صورت بگیرد. خلاصه کاملاً از موجودی کاملاً آگاه.

پنج پیشنهاد برای اجراء‌های این فصل

- ۱- برای تشخیص خواسته‌هایتان آن‌ها را باگفتگوی درونی خود مطابقت دهید. تمام گفتگوی درونی را بر گزارشات و نتایج خوب متمرکز کنید. گفتگوی درونی آینه تصور شاست و تصور شاخص اتصالی شما با روح است. اگر گفتگوی درونیتان با خواسته‌هایتان تضاد داشته باشد، گفتگوی درونی شما برنده خواهد شد. پس اگر خواسته‌ها را با گفتگوی



دروني برابري دهيد نهايتأ شناخته خواهند
شد.

۲- از انتهای فکر کنید، حس کامل بودن را در خود فرض کرده و این تصویر را بدون توجه به موانعی که حاصل می‌شود نگه دارید. در نهایت شما بر مبنای این تفکر از انتهای عمل خواهید کرد و روح خلقت با شما همکاری خواهد کرد.

۳- برای رسیدن به وضعیت بی‌عیب و نقص نیاز به تمرین قصد نرم‌شناپذیر دارید. که شما را در مطابقت با قصد نرم‌شناپذیر ذهن کیهانی قرار خواهد داد. برای مثال: اگر تصمیم به نوشتن کتابی دارم، تصویری از کتاب کامل را در ذهن حفظ می‌کنم و نمی‌گذارم که این قصد محو شود. هیچ چیز نمی‌تواند از صورت گرفتن این قصد چلوگیری کند. بعضی‌ها می‌گویند که نظم دارم اما من طور دیگری فکر می‌کنم. قصد نرم‌شناپذیر من به هیچ چیز جز بیان تکامل خود اجازه خواهد داد. من بطرف فضای نوشتنم سوق داده می‌شوم، هل داده می‌شوم و وادار می‌شوم و در نهایت جذب آن فضا می‌شوم. تمام افکار خواب و بیداری ام بر آن تصویر متمرکز است و هرگز از بودن در وضعیت احترام به آن باز نمی‌ایستم.

۴- هفت چهره قصد را روی سه تا پنج کارت بنویسید و آن‌ها را پرس کنید و در جاهایی که در طی روز چشمان می‌افتد قرار دهید. آن‌ها به عنوان یادآوری کننده هایی برای هماهنگی با روح عمل می‌کنند. رابطه‌ای دوستانه با قصد لازم دارید. هفت یادآوری کننده که بصورت استراتژیک در اطراف شما



چیده شده این کار را برای شما انجام می‌هد.

۵- همیشه اندیشه فراوانی خدا را در ذهن داشته باشید. هر فکر دیگری که به ذهن تان آمد، با فراوانی خداوند عوض کنید. هر روز به خود یادآوری کنید که جهان نمیتواند فلاکت باشد، نمیتواند خواسته باشد، هیچ چیز نیست مگر فراوانی یا آن طور که سنت پال گفته «خداوند قادر است با هر رحمتی برای شما فراخی ایجاد کند» ایده‌های فراخی را تا زمانی که به عنوان حقیقت درونی شما منعکس شوند تکرار کنید.

این موضوع شامل گام‌های پیوند با قصد هم می‌شود. اما پیش از معلق کردن آن در تصور ناپذیر، به شما می‌گوییم هر مانعی را پیش از شروع شیوه جدید زندگی و استنشاق نیروی قصد که پیش از حتی شکل گرفتن قلبتان در آن جای گرفته بود، ریشه کن کنید. همانطور که ویلیام پن گفت: «آن‌هایی که بوسیله خداوند اداره نمی‌شوند، بوسیله زورگویان اداره خواهند شد.» همینطور که می‌خواهید، به یاد داشته باشید که آن زورگویان اغلب موانعی هستند که خویش تختانی بر شما تحمیل می‌کند.



فصل چهارم موانع پیوند با قصد

آیا اصرار بر اینکه چیزی چنین است، آن را
چنین می‌کند؟
همه شاعران معتقدند که می‌کند.
و در عصر تصور این اصرار کوه‌ها را به
حرکت درمی‌آورد.
اما بسیاری قادر به این اصرار سرخтанه
نیستند.»

از عروسی بهشت و دوزخ - ویلیام بلیک

عبارت ویلیام بلیک از ازدواج بهشت و دوزخ
پایه و اساس این فصل درباره تفوق بر موانع
در راه نیروی ناحدود قصد است. بلیک می‌گوید
که شعر از قدرت تصور بی‌پایانی برخوردارند
و در نتیجه توانایی ناحدودی برای چنینی
کردن چیزها دارند. همینطور یادآوری می‌کند
که عده زیادی هم از این اصرار سرخтанه
بی‌پایه اند.

در فصل قبل راه‌هایی برای پیوند مثبت با
قصد ارائه کردم. عمدتاً فصل چهارم را به این
شکل ردیف کردم که درباره توانایی خود پیش
از بررس موانعی که بر سر راه قصد بنا
کرده‌اید خوانده باشد. در گذشته، به عنوان
یک مشاور و درمانگر، مراجعین را تشویق
می‌کردم که ابتدا آنچه را که در زندگی
خواستار آشکاری آن هستند بررسی کنند و ان



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فکر را مصمم در تصور خود حفظ کنند. پس از آن میخواستم که موانع را بررسی کنم. مراجعین اغلب از موانع بیاطلاع بودند هرچند هم که آن موانع از طرف خود آنها تحمیل شده بود. یادگیری شناسایی روش‌هایی که در آنها موانعی ایجاد کرده‌اید، اگر مایل به کشف این نقطه از زندگی‌تان باشید باعث روشنگری بسیار است.

موانعی را که از قصد محکم شما به هر چیزی مانع می‌کند کشف می‌کنید. این فصل را به سه نقطه که میتوانند نقاط موانع شناخته نشده شما در پیوند نیروی قصد باشند اختصاص میدهیم. شما گفتگوی درونی، سطح انرژی و خود بزرگبینی‌تان را بررسی خواهید کرد. این سه گروه اگر در تعادل نباشند میتوانند موانع غیر قابل حلی در جهت پیوند با قصد ایجاد کنند. با بررسی هر یک فرصت آگاه شدن از این موانع و روش‌های فائق آمدن بر آنها را خواهید داشت.

نمایشی از یک بازی برای چندین دهه در تلویزیون نشان داده می‌شود. نام آن بازی جورکردن است. موضوع این بازی، جورکردن پاسخ‌های‌تان با افکار کس دیگری درگروه‌تان که معمولاً یک دوست یا عضوی از خانواده است می‌باشد. سؤالی به آن دوست داده می‌شود و چند جواب ممکن ارایه می‌شود. در قیاس با گروه دیگر، هر چه پاسخ شما جورتر باشد پوئن‌های بیشتری دریافت می‌کنید. برندۀ کسی است که پاسخ‌های جورتر بیشتری داده باشد. دوست دارم با شما این بازی را انجام دهم. در بازی، از شما میخواهم که با روح جهانی قصد متناسب شوید. همینطور که مطالب مربوط به سه دسته از موانع پیوند با قصد صحبت



میکنیم، من نقاطی را که تناوب ندارند توضیح میدهم و پیشنهادهایی برای ایجاد تناوب ارائه میکنم.

فراموش نکنید که توانایی شادر فعل کردن نیروی قصد بستگی به تناوب هماهنگی با مبدأ دارد که امتیاز شباht با آن و نیروی قصد را دریافت خواهد کرد. اگر موفق نشید نیروی قصد شا را ترک خواهد کرد.

گفتگوی درونی شا متناسب است یا نیست؟ میتوانیم به عقب به عهد عتیق برای یافتن تذکری درباره گفتگوی درونی برگردیم. برای مثال، انسان چیزیست که به ان میاندیشد. عموماً، این ایده را در مورد افکار مثبتمان بکار می بندیم یعنی مثبت فکر کن تا نتایج مثبتی به دست بیاوری. اما اندیشیدن هم موافق از سر غفلت ایجاد میکند که نتایج منفی به بار میآورد. چهار روش اندیشیدن که میتواند از رسیدن و پیوند شا به روح خلاق قصد جهانی جلوگیری کند در پایین ذکر شده است.

۱- اندیشیدن درباره چیزی که درزندگی شما کم است.

برای هماهنگی با قصد: اول باید مج خود را هنگام فکر کردن به آنچه ندارید بگیرید و سپس به سوی قصد تغییر جهت بدھید. نه این که بفهمم چه چیزی ندارم وسعی کنم ان را به دست بیاورم بلکه آنچه قصد میکنم به زندگیم جذب کنم، بدون شک و تردید و توضیح. چند تمرین برای از بین بردن عادت تمرکز بر آنچه ندارید. بازی جور کردن را انجام دهید و با نیروی خلاق هماهنگ شوید.

ناماهنگ: پول کافی ندارم



هماهنگ: قصد دارم فراغی نامحدود را به زندگیم جذب کنم.
 ناهمانگ: شریک زندگیم کج خلق و خسته کننده است.
 هماهنگ: قصد میکنم افکارم را بر آنچه از شریک زندگیم دوست دارم متمرکز کنم.
 ناهمانگ: آنقدر که دلم میخواهد جذاب نیستم.
 هماهنگ: در چشم خداوندکامل هستم، یک ظهور الهی از مراحل خلت.
 ناهمانگ: نیرو و انرژی حیاتی کافی ندارم.
 هماهنگ: من بخشی از جزو مد منشأ نامحدود خلت هستم.

این بازی از تأیید بیهوده نیست. این راهی برای هماهنگسازی خود با نیروی قصد است و شناخت شما از آنچه فکر میکنید وسعت مییابد. اگر وقت خود را با فکر کردن به از دست رفته‌ها سپری کنید، در زندگی شما وسعت خواهد یافت. گفتگوی درونیتان را مشخص کنید و افکارتان را با آنچه میخواهید و قصد خلق آن را دارید متناسب کنید.

-۲- فکر کردن درباره شرایط زندگی
 اگر بعضی از شرایط زندگیتان را دوست ندارید، به هیچ وجه به آن‌ها فکر نکنید. شاید مانند تناقضی به نظر بیاید، در این بازی هماهنگی، میخواهید با روح خلت هماهنگ شوید. باید تصور خود را از آنچه میخواهید به آنچه میخواهید تغییر دمید (ذهن کیهانیست که از شما جاریست). تمام آن انرژی روانی که شما صرف شکایت از چیزی میکنید، مانند آهن ربایی است که مقدار بیشتری از آن چیز را به زندگی شما میآورد. شما، تنها شما



میتوانید بر این مانع چیره شوید چرا که شما آن را در مسیرستان بسوی قصد میگذارید. به سادگی، گفتگوی درونیتان را به آنچه قصد دارید شرایط جدید زندگیتان داشته باشد معطوف کنید. فکر کردن از انتها را با بازی هماهنگ و وحدت دوباره با دامنه قصد را تمرین کنید.

چند نمونه از گفتگوهای درونی هماهنگ و ناهمانگ در رابطه با شرایط زندگیتان:

ناهمانگ: از جایی که زندگی میکنیم متنفرم. احساس مورمور شدن میکنم.

هماهنگ: میتوانم در ذهنم خانه جدیدمان را ببینم و قصد دارم که ظرف شش ماه در آن زندگی کنم.

ناهمانگ: وقتی خودم را در آینه میبینم، از اینکه نزدیکیم و بدفرم هستم نا امید میشوم.

هماهنگ: این طرح را از اینکه چگونه قصد نگاه کردن به آینه دارم ایجاد میکنم.

ناهمانگ: کارم را دوست ندارم و تقدیر نمیشوم.

هماهنگ: براساس انگیزه های شهودی درونم عمل خواهم کرد تا شغل رویا های را پیدا کنم.

ناهمانگ: از اینکه اغلب و همیشه به نظر میرسد که سرماخوردہ ام متنفرم.

هماهنگ: سلامت اهی هستم. قصد میکنم که در راه های سلامتی گام بردارم و نیروی استقامت سیستم ایمنی بدنم را از هر راهی که می شود جذب کنم.

باید یاد بگیرید که مسئولیت شرایط زندگیتان را بدون هیچ گونه تقصیری بپذیرید. شرایط زندگی شما به دلیل بدھی کارمیک یا تنبیه شما ایجاد نشده اند. شرایط زندگی شما که



شامل سلامتی‌تان نیز هست مال شماست. به طریقی در زندگی شما غایان شده‌اند پس فقط بپذیرید که درهمه آن شرکت داشته‌اید. گفتگوی درونی شما، خلقتی منحصر به خود شماست، و مسئول جذب شرایط ناموافق بیشتری به زندگی شماست.

با قصد پیوند حاصل کنید، از گفتگوی درونی‌تان برای متمرکز شدن بر آنچه قصد خلق آنرا دارید استفاده کنید و خواهید دید که نیروی مبداء را دوباره کسب می‌کنید.

۳- فکر کردن درباره آنچه همیشه بوده.

وقتی گفتگوی درونی شما بر طریقی که همه چیز همیشه بوده متمرکز باشد، بر مبنای افکارتان بر آنچه همیشه بوده عمل می‌کنید و نیروی خلاق جهانی ادامه به تحويل هر آنچه همیشه بوده خواهد داد. چرا؟ چون تصور شما قسمی از چیزیست که با تصور، شما را به هستی درآورده است. این نیروی خلقت است و شما با گفتگوی درونی‌تان از ان برعلیه خود استفاده می‌کنید.

تصور کنید که روح مطلق اینطور فکر کند: دیگر غیتوانم زندگی خلق کنم چون در گذشته اوضاع بر وفق مراد نبوده. اشتباه‌های زیادی در گذشته صورت گرفته و غیتوانم که به آن‌ها فکر نکنم. اگر روح اینطور فکر می‌کرد چقدر می‌توانست خلق کند؟ چه طور می‌توانید به نیروی قصد متصل شوید در حالیکه افکارتان که مسئول قصد شما هستند بر گذشته و آنچه از آن بیم دارید متمرکز هستند؟ پاسخ مشخص است و راه حل هم همینطور. تغییری اجحاد کنید و مج خودتان را در هنگام غرکز به آنچه بوده بگیرید و گفتگوی درونی خود را به آنچه قصد آشکار شدن را دارید معطوف کنید. اگر در



این بازی در گروه روح مطلق باشد پوئن خواهد گرفت.
ناهانگ: همیشه فقیر بودم، در تنگی و نداری بزرگ شدم.
همانگ: قصدی کنم ثروت و حرمتی در وفور ناخدود جذب کنم.
ناهانگ: در این رابطه همیشه جنگیده ام.
همانگ: سعی در آرامش خواهم کرد و اجازه غریبم هیچ کسی مرا شکست دهد.
ناهانگ: بچه های هرگز به من احترام نکرده اند.
همانگ: قصد میکنم به بچه های بیاموزم که به همه زندگی احترام بگذارند و من نیز به همان ترتیب با آن ها رفتار خواهم کرد.
ناهانگ: نمیتوانم اینطور فکر نکنم، این سرشت من است. همیشه اینطور بودم.
همانگ: من یک خلقت الهی هستم، قادرم مانند خالقам فکر کنم. قصد میکنم عشق و عبیت را جایگزین احساسات ناشی از عدم کفايت بکنم. این را انتخاب میکنم.
اقلام همانگ سازگاری با روح خلاق را منعکس میکند. اقلام ناهانگ ارائه‌گر تداخل‌هایی هتسنده شا را از قصد جدا میکند. هر فکری که شا را به عقب ببرد مانعی برای ظهور آرزوهای شماست. مردمی که بالاترین کارکرد را دارند میفهمند که اگر داستانی نداشته باشی، چیزی نداری که برای آن زندگی کنی. از هر بخش داستانتان که باعث تمرکز شما برآنچه همیشه بوده میشود خلاص شوید.
۴- فکر کردن درباره اینکه «آنها» برای شما چه میخواهند. احتمالاً لیست بلندبالی‌ی از مردم که بیشتر آن‌ها خویشاوندان شما هستند وجود دارد، کسانی که ایده‌هایی دارند از



اینکه چه کار باید بکنید، چطور باید فکر کنید، چطور بپرستید، کجا زندگی کنید، زندگی‌تان را چطور برنامه‌ریزی کنید و چقدر از وقت‌تان را در موقعیت‌های خاص یا تعطیلی‌ها با آن‌ها بگذرانید! شکر خدا تعریف ما از دوستی شامل تخت نفوذ بردن یا تغییری که اغلب در خانواده‌ها جاریست نمی‌شود.

گفتگوی درونی که درباره توقعات فریبکارانه دیگران دلسوژی می‌کند اطمینان میدهد که این گونه موارد به زندگی شما جریان خواهد یافت. اگر افکارتان متمرکز بر توقعات دیگران از شماست حتی اگر بخلاف آن عمل کنید، ادامه به عمل کردن و جذب خواسته‌های بیشتری از آن‌ها خواهید کرد. برطرف کردن موانع به معنی این است که شاتصیم به تغییر گفتگوی درونی به سمت آنچه قصد خلق و جذب آن را به زندگی‌تان ندارید، بگیرید. این کار را باید با قصد راسخ اخمام دهید و متعهد شوید که هیچگونه انرژی روانی ای در قبال آنچه دیگران درباره خود زندگی شما احساس می‌کنند صرف نکنید. در ابتدا همکن است سخت باشد اما با اینکار به تغییر امکان میدهید.

مج خودتان را زمانی که فکر می‌کنید دیگران از شما چه می‌خواهند بگیرید و ببنید با خواسته‌ی شما متناسب است؟ اگر نبود، به بیهودگی غمگین شدن یا ناکامی در توقعات دیگران در باره خودتان بخندید. این راهی برای هماهنگی و نفوذ ناپذیری انتقادهای دیگران است و همزمان عمل موذیانه ادامه جذب کارهایی که نمی‌خواهید متوقف کنید. اما بازده بزرگ این است که این انتقادها نشان میدهد که قضاوت و انتقادهای آن‌ها بی‌اساس است، پس به سادگی دست می‌کشند. با تغییر



دادن نقطه توجه از آنچه دیگران توقع دارند
و آنچه شما خود میخواهید برای یک عمل سه
جایزه برنده میشود.

چند مثال از اینکه چگونه میتوان در این
بازی بردۀ شد:

نام‌ها هنگ: خانواده‌آم خیلی ناراحتام می
کنند هرگز مرا درک نکرده و نمی‌کنند.

هم‌ها هنگ: خانواده‌ام را دوست دارم، نقطه
نظر آن‌ها با من فرق می‌کند اما توقع ندارم
که مانند من فکر کنند. من کاملاً بر قصد خود
متمرکز هستم و بسوی آنها عشق می‌فرستم.

نام‌ها هنگ: برای خشنودی بقیه خودم را میریش
می‌کنم.

هم‌ها هنگ: من مصمم هستم و کاری می‌کنم که
باید در این زندگی انجام دهم

نام‌ها هنگ: به آنها یعنی که محبت می‌کنم، قدرم
را نمی‌دانند. گاهی باعث گریه‌ام می‌شود.

هم‌ها هنگ: کاری را که باید انجام میدهم چون
این هدف و سرنوشت من است.

نام‌ها هنگ: آنچه می‌گویم و عمل می‌کنم مهم
نیست. به نظر میرسد نمی‌توانم بردي داشته
باشم.

هم‌ها هنگ: هر کاری که قلبم بگوید با عشق،
مهربانی و زیبایی انجام میدهم.

سطح انرژی شما مناسب است یا نیست؟
یک دانشمند به شما خواهد گفت که انرژی
بوسیله سرعت و اندازه موج ایجاد شده و با آن
سنگیده می‌شود. اندازه موج از پایین به بالا،
آرام به سریع اندازه‌گیری می‌شود. هر چیز
دیگری به شرایطی که در جهان می‌بینیم نسبت
بدهیم داوری ناشی از آن فرکانس‌های در
ارتفاع می‌باشد. دوست دارم قضایت خود را در
این باره بگویم: انرژی بالاتر بهتر از انرژی

پایین‌تر است. چرا؟ چون این کتابیست که بوسیله مردی نوشته شده که برای درمان، عشق، مهربانی، سلامتی، وفور، زیبایی، شفقت و حالت‌های مشابه زندگی می‌کند و این حالتها همراه با انرژی‌های بالاتر و سریع‌تر حاصل می‌شوند.

تأثیر فرکانس‌های بالاتر و سریع‌تر بر فرکانس‌های پایین‌تر و آرام‌تر قابل سنجش است و در این رابطه است که شما می‌توانید تأثیر عظیمی بر ریشه کنی عوامل انرژیکی که در زندگی مانع پیوند شما با قصد هستد بگذارید. هدف از بالا بردن فرکانس، تغییردادن سطح ارتعاشی انرژی است به طوری که در فرکانس‌های بالاتر و سریع‌تر جایی که سطح انرژی شما متناسب با بالاترین فرکانس‌ها قرار بگیرد؛ انرژی روح خلاق قصد. آلبرت انشتین بود که گفت: «تا چیزی حرکت نکند اتفاقی رخ نمی‌دهد.»

هر چیزی در این جهان حرکت انرژیست. انرژی سریع‌تر و بالاتر، انرژی پایین‌تر و کندر را حل و تبدیل می‌کند. با در نظر گرفتن این نکته، می‌خواهم که خودتان و تمام افکارتان را به عنوان یک سیستم انرژیک بررسی کنید. درست است، شما تنها سیستمی از استخوان، مایع و سلول نیستید بلکه چند سیستم انرژیک که یک سیسم انرژیک درونی از افکار و احساسات را در خود خلاصه کرده است. این سیستم انرژیکی که شما هستید قابل سنجش و علامت‌گذرا است. هر فکری که در سر دارید می‌تواند بصورت انرژیک همراه با تأثیر آن بر جسم و محیط اطرافتان علامت‌گذاري شود. هر چه انرژی‌تان بالاتر باشد، قدرت از بین بردن و تغییر و تبدیل انرژی‌های پایین‌تر که



باعث تضعیف شما هستند، بیشتر است و میتوانید تأثیر مثبت بر هرکسی در نزدیکی خود و یا در مسافت‌های دور بگذارید. هدف این بخش، آگاهی از سطح انرژی و فرکانس‌های افکاری است که در طی روز در زندگی خود بکار می‌بندید. میتوانید در امر بالا بردن سطح انرژی‌تان و حذف دائم حالت‌هایی که باعث تضعیف یا قطع ارتباط شما با قصد هستند، مهارت حاصل کنید. در نهایت، هدف شما تناسب کامل با بالاترین فرکانس‌هاست. اینجا توضیح ساده‌ای از پنج سطح انرژی آمده که با آن‌ها کارمند کنید که از پایین‌ترین و کندترین به بالاترین و سریع‌ترین فرکانس‌ها حرکت می‌کنند.

۱- جهان مادی

شكل جامد انرژی است که بطرف پایین کند شده و تقریباً با حس ادراک شما از جهان محدودیتها متناسب شده است. هر چیزی که می‌بینید و مس می‌کید انرژی کند شده بطرف پایین است طوری که به نظر می‌رسد توده بهم پیوسته ایست جایی که چشمها و انگشت‌هایتان توافق کرده‌اند، جهان فیزیکی است.

۲- جهان صوت

بندرت امواج صدا را با چشم‌هایتان ادراک می‌کنید اما می‌شود آن‌ها را حس کرد. این امواج نامربی نیز سریع/کند و بالا/پایین دارند. این سطح صوتی انرژی جایی است که بالاترین فرکانس‌های روح از طریق گرین مراقبه جاپا یا تکرار صوت خداوند متصل می‌شوید که من بطور مفصل در کتاب «پر کردن فاصله توضیح داده‌ام».

۳- جهان نور



نور از جهان مادی و از صدا سریع‌تر حرکت می‌کند با این حال هیچ‌گونه ذرات واقعی برای شکل دادن ماده‌ای که نور خوانده شود وجود ندارد. چیزی که به عنوان سرخ می‌بینید چیزیست که چشم شما از فرکانس مرتعش مشخصی دریافت می‌کند و آنچه به عنوان بنفس ادراک می‌کنید فرکانس بالاتر و سریع‌تری دارد. زمانی که نور به تاریکی آورده شود، تاریکی روشن می‌شود. مفاهیم آن تکان دهنده است. انرژی پایین وقتی با انرژی بالا روبرو می‌شود، تغییری خودجنودی را تجربه می‌کند.

۴- جهان فکر

افکار شما فرکانس بسیار بالایی از ارتفاع هستند که حتی از نور و صوت سرعت بیشتری دارند. فرکانس فکر قابل سنجش است و تأثیر آن بر جسم و محیط اطراف شما قابل محاسبه می‌باشد. یک بار دیگر همان قوانین بکار گرفته می‌شوند. فرکانس‌های بالا، فرکانس‌های پایین را از بین می‌برد. انرژی‌های سریع‌تر، انرژی‌های کند را تبدیل می‌کنند.

همکاری که خیلی تحسین‌آش می‌کنم، دکتر دیوید هاوکینز اثیری نوشت که اغلب به آن رجوع می‌کنم به نام: قدرت در قابل قدرت. در این کتاب برجسته، دکتر هاوکینز فرکانس‌های پایین‌تر فکر و احساسات همراه آن‌ها را بررسی می‌کند و این که چگونه می‌توان آن‌ها را تحت تأثیر قرار داده و با گذاشتن در معرض فرکانس‌های بالاتر و سریع‌تر تغییر داد. توصیه می‌کنم این کتاب را بخوانید و بعضی از قسمت‌های آن را در مورد بالا بردن سطح انرژی ارائه می‌کنم. هر فکری که می‌کنید قابل محاسبه است تا مشخص شود آیا تو انسای شما را



در پیوند دوباره به بالاترین و سریعترین انرژی جهان تقویت یا تضعیف می‌کند.

۵- جهان روح

اینجا نهایت انرژیست. این فرکانسها به طور مافوق صوتی سریع هستند به حدی که ایجاد بینظمی، ناهمانگی و حتی آزادی در آن غیر ممکن است. این انرژی‌های قابل سنجش، حاوی هفت چهره قصد که در تمام این کتاب نوشته شده است می‌باشند. آن‌ها انرژی‌های خلقت هستند. وقتی آن‌ها را دوباره تولید می‌کنید، همان کیفیت خلاقی را بازسازی می‌کنید که به شما هستی داد. آن‌ها کیفیات خلاقیت، عشق، مهربانی، وسعت، وفور پر آرامش، و پذیرندگی هستند. این‌ها بالاترین انرژی‌های روح کیهانی هستند. از این انرژی‌ها موجود شدید و می‌توانید با تبدیل ارتعاشات انرژی‌های کند از افکار و احساسات خود از لحاظ انرژیک با آن همانگ شوید.

به گفته‌های برنده جایزه نوبل، فیزیکدان ماکس پلانک در زمان گرفتن جایزه به خاطر مطالعات مربوط به اتم توجه کنید:

به عنوان مردمی که زندگی‌اش را وقف آشکارترین علوم بعنی مطالعه ماده کرده از نتایج تحقیقام این قدر می‌توانم بگوی که ماده‌ای نیست!

ماده تنها به وسیله نیرویی که باعث ارتعاش ذرات اتم شده، این کوچکترین منظومه شرسی اتم را در یک جا نگه می‌دارد... ایجاد می‌شود... باید پشت این نیرو، هستی ذهنی هوشند و آگاه را بپذیرم. این ذهن زاینده ماده است. «این ذهنی است که توصیه می‌کنم با آن همانگ شوید.



بالا بردن سطح انرژی

هر فکری که می‌کنید حاوی انرژی است که شما را تقویت یا تضعیف می‌کند. واضح است که ایده‌ی حذف افکاری که شما را ضعیف می‌کند ایده‌ی خوبیست چرا که این افکار مانعی در هماهنگی با نیروی جهانی و والای قصد ایجاد می‌کنند. لحظه‌ای دقت صرف معنی گفته آنتونی دو ملو در گفته زیر کنید::

چرا همه اینجا خوشحالند جز من؟
استاد گفت: چون آن‌ها آموخته‌اند خوبی و زیبایی را در هر جا ببینند.
چرا من خوبی و زیبایی را همه کجا نمی‌بینم؟
چون نمی‌توانی خارج از خودت آنچه را که درون خود نمی‌بینی، ببینی.

چیزی که در درون نمی‌بینید نتیجه چگونگی انتخاب شما در پیش بردن همه چیز در جهان خودتان است. شما آنچه را که در درون می‌بینید به بیرون بازتاب می‌دهید و آنچه را که در درون نمی‌بینید قادر به انعکاس آن به جهان نیستید.

اگر میدانستید که بیانی از روح کیهانی قصد هستید این چیزی بود که می‌دیدید. انرژی خود را فراتر از هر احتمالی از مانع در پیوند با نیروی قصد بالا می‌برید. تنها ناهمانگی احساسات خود شاست که می‌تواند برای همیشه شما را از هر چیز خوبی در زندگی محروم کند!

اگر این مثال ساده را درک کنید به تمام تداخل‌ها در قصدتان مهمیز می‌زنید. عملی ارتعاشی در افکار، احساسات و جسم شما هست. از شما می‌خواهم آن فرکانسها را افزایش دهید آنقدر که تا حد کافی بالا بروند و قادر به اتصال با نیروی قصد بشوید. شاید



به نظر می آید که کار را خیلی ساده می‌گیرم
اما امیدوارم سعی کنید که سطح انرژی خود
را به عنوان روشی برای برداشتن موانعی که
شما را از تجربه‌ی تکاملی که بخشی از آن
همستید، بالا ببرد.

هیچ چیز را با محکوم کردن غیتوانید چاره
کنید. با این کار فقط می‌توانید به انرژی
محرب که در فضای زندگی شما نفوذ کرده اضافه
کنید. وقتی به انرژی‌های پایینتر پاسخ دهید
با انرژی‌های پایین خود رو در رو می‌شوید. در
واقع وضعیتی ایجاد می‌کنید که انرژی پایینتر
بیشتری را جذب می‌کند.

برای مثال، اگر کسی با رفتاری نفرت‌آمیز
با شما رفتار کند و شما پاسخ آن رفتار را با
نفرت بدید، در دامنه‌ی پایینتر انرژی عمل
می‌کنید که بر هر کسی هم که در این دامنه
وارد شود تأثیر می‌گذارد. اگر به کسانی که
اطرافتان هستند خشم می‌گیرید چون عصبانی
هستند. تلاش به درست کردن وضعیت با عکومیت
می‌کنید.

از انرژی‌های تضعیفکنندهی حاصل از افرادی
که دور و بر شا هستند، استفاده نکنید. اگر
در انرژی بالاتر عمل کنید، مردم غیتوانند
شما را از آن وضعیت در بیاورند. چرا؟ چون
انرژی‌های سریع‌تر و بالاتر، انرژی‌های پایینتر
و کنتر را به صفر می‌رسانند و تغییر
می‌دهند. اگر احساس می‌کنید که انرژی‌های
پایینتر اطرافیان، شما را پایین می‌کشد برای
این است که در سطح انرژی‌ای که دارند شرکت
می‌کنید.

قصد نرم‌شناپذیر شما باید سالم باشد.
میدانید که روح خلاق جهانی شارا در لکه‌ای
میکروسکوپیک از سلول‌های انسانی نه برای



این‌که بیمار، چاق یا دوست نداشتی باشد بلکه برای خلق عشق، مهربانی و ابراز زیبایی به هستی آورده است. این چیزی است که نیروی قصد برای شما در نظر دارد. به این جمله دقت کنید: با تنفر از چیزی که خودتان باعث آن شده‌اید غنی‌توانید جذابیت را به زندگی خود جذب کنید. چرا؟ چون نفرت نیروی نفرت متقابلی ایجاد می‌کند که تلاش‌های شما را بی‌اثر می‌سازد. دکتر هاوکینز در کتاب قدرت در مقابل قدرت این‌گونه توضیح می‌دهد: مهربانی برای همه موجودات قدرتمندترین نیروی تغییره‌nde است. هیچ واکنش پسرانه، پایین برنده نداشته و هرگز به فقدان و یا س منجر نمی‌شود. نیروی خود شخص را بدون هیچ زیانی افزایش می‌دهد. اما برای رسیدن به حد اکثر نیرو، این حالت ازمهربانی هیچ استثنایی قائل نمی‌شود، در ضمن این کار را با توقع پاداشی خودخواهانه نیز نمی‌شود انجام داد. تأثیراتش به همان اندازه که دقیق است همان‌قدر دور از دسترس نیز می‌باشد. (توجه داشته باشد که مهربانی یکی از چهره‌های قصد است).

و اضافه می‌کند:

آن‌چه که زیان‌آور است وقتی به وضوح آورده شود ظرفیت زیان‌رسانیش را از دست می‌دهد و جلب می‌کنیم آن‌چه را که تجلی می‌دهیم. درس بر داشتن موانع انرژی پایین تر واضح است. ما باید خود را به سطوحی از انرژی ارتقاء دهیم که در آن نوری باشیم که در جستجوی آن هستیم، جایی که خوشبختی ای باشیم که آرزویش را داریم و عشقی که احساس می‌کنیم از دست رفته و نور نامحدودی که می‌طلبیم.



با این روش آن را به خود جذب می‌کنیم. با محکوم کردن فقدان آن، حکومیت و عدم سازگاری به جاری شدن در زندگی‌مان ادامه خواهد داشت.

اگر هر گونه دست‌تنه‌گی، غصه، افسردگی، فقدان عشق یا هر عدم توانایی برای جذب آرزوها یتان حس می‌کنید، به طور جدی خویی جلب آن‌ها را به زندگی‌تان ملاحظه کنید. انرژی پایین یک نمونه‌ی جذب‌کننده است. خودش را نشان می‌دهد چون دنبالش رفته‌اید حتی اگر در سطحی نیمه‌آگاه این کار را کرده باشد. هنوز مال شاست. به هر حال اگر بالا بردن سطح انرژی را به طور دقیق با شناخت محيط اطراف انجام دهید، به سرعت به سمت قصد حرکت کرده و تمام مواعنی که خود ایجاد کرده‌اید بر طرف می‌سازید. موائع در منظر دید انرژی پایین هستید.

یک برنامه‌ی کوچک برای بالا بردن ارتعاشات انرژی

این‌جا فهرست کوتاهی از پیشنهادات برای حرکت دادن دامنه‌ی انرژی به ارتعاشات بالاتر و سریع‌تر ارایه شده است که به شما کمکی دوگانه هم در جهت رفع موائع و هم جاز ساختن نیروی قصد برای حرکت از طریق شما می‌کند.

از افکار‌تان آگاه باشید

هر فکری بکنید بر شما تأثیر می‌گذارد. وقتی در وسط یک فکر تضعیف کنیده اید آن را تغییر داده به فکری استقامت‌جنش تبدیل کنید، ارتعاش انرژی خود را بالا می‌برید و خود و دامنه‌ی انرژی خود را استحکام می‌خشید. برای مثال: درست وقتی که می‌خواستم به یکی از بچه‌هایم حرفی بزنم که او را نسبت به عملی که



کرده شرمنده می‌ساخت. متوقف شده و به خودم یادآوری کردم که هیچ چاره‌ای در حکوم کردن وجود ندارد. تصمیم گرفتم یا پرسیدن این‌که چه احساسی از این رفتار کرده و چگونه می‌خواهد خطایش را اصلاح کند عشق و درک بیشتری به او بدهم.

این تغییر، سطح انرژی را ارتقاء داده و منجر به مکالمه‌ای مفید شد.

ارتقاء سطح آگاهی به جایی که من و دخترم به نیروی قصد متصل شدم در یک لحظه از آگاهی من نسبت به تفکر با انرژی پایین و تصمیم به ارتقاء آن صورت گرفت. ما همه وقتی از افکارمان آگاه باشیم توان آوردن نیروی قصد را به اعمالمان داریم.

مراقبه را به صورت تمرینی مداوم در زندگی انجام دهید

حي اگر برای چند دقیقه هم که باشد انجام این تمرین در روز حیاتی است. زمانی برای سکون و تکرار صوت خداوند را به صورت یک مانترای درونی اختصاص دهید. مراقبه به شما اجازه می‌دهد که تماس آگاهانه با مبدأ حاصل کرده و نیروی قصد را با پذیرش و هماهنگی با نیروی خلقت به دست بیاورید.

از غذایی که می‌خورید آگاه باشید

غذاهایی است که سطح انرژی را پایین می‌آورد و مینطور غذاهایی که آن را بالا می‌برد. غذاهایی است که مواد شیمیایی بذن را تضعیف می‌کند حق اگر مسموم بودن آن‌ها را حس نکنید. غذاهای مصنوعی مانند شیرین‌کننده‌ها انرژی پایین تولید می‌کنند. در کل، غذاهایی با خصوصیت قلیایی مانند میوه‌جات، سبزیجات، خشکبار، سویا، نان بدون چمر، روغن



زیتون خالص انرژی را بالا برده و شما را تقویت می‌کند در حالی که غذاهای اسیدی مانند حبوبات، گوشت، لبنیات و شکر انرژی تولید کرده و شما را تضعیف می‌کند. البته برای همه در حکم مطلق نیست.

شما می‌توانید به غذا و احساس بعد از غذای خود دقیق شوید و اگر احساس ضعف، خستگی و سنگینی کردید بدانید که انرژی پایین جذب کرده‌اید که انرژی‌های پایین بیشتری را به زندگی شما جذب خواهد کرد.

دوری از مواد تولیدکننده انرژی پایین

در فصل اول توضیح دادم که چگونه اعتدال در کسب سطح آگاهی‌ای که آرزو داشتم اهمیت دارد. الكل و همین‌طور تمام داروهای مصنوعی، انرژی شما را پایین آورده و شما را تضعیف می‌کنند. به علاوه، شما را در وضعیت قرار می‌دهند که به جذب انرژی‌های تضعیفکننده در زندگی‌تان ادامه می‌دهید. که به سادگی از مصرف موادی با انرژی پایین رخ می‌دهد. شما در زندگی با مردمی با همان انرژی پایین روبه رو می‌شوید که می‌خواهند از آن مواد برای شما چیزی و وقتی بخوبی پیدا کردید شما را وادر به تکرار آن می‌کنند.

از سطح انرژی موزیکی که گوش میدهید آگاه باشید

موسیقی خشن، با صدای مکرر و بالا انرژی شما را پایین آورده و قدرت اتصال شما را به قصد تضعیف می‌کند. همین‌طور اشعاری از نفرت، رنج، غصه، ترس و توهش انرژی پایین داشته و پیام‌های تضعیفکننده به ناخودآگاه شما می‌فرستند و زندگی شما را با همان انرژی‌های جذب کننده فیلتر می‌کنند. اگر می‌خواهید توهش



جذب کنید موسیقی وحشیانه گوش دهید و آن را
جنشی از زندگی خود بکنید. اگر میخواهید عشق
و آرامش جذب کنید، به ارتعاشات موسیقی
بالاتری گوش کنید، به اشعاری که بازتاب
آرزوهای شما باشد.

از سطح انرژی خیط خانه خود آگاه باشید

دعاهای، نقاشی‌ها، کریستال‌ها، مجسمه‌ها،
عبارات معنوی، کتاب‌ها، مجله‌ها، رنگ‌های روی
دیوار و حتی خوهی چیدن اثاث انرژی خلق
میکنند که حداقل نصف زمان بیداری خود را
با آن‌ها می‌گذرانید و هر چند به نظر
امقانه و بیهوده بیاید باز به شا توصیه
می‌کنم که سطح فکر خود را ارتقاء دهید و
ذهنی داشته باشید که به روی همه چیز باز
باشد. هنر باستانی چینی «فنگشویی» هزاران
سال با ما بوده و هدیه‌ای از پیشینیان است.
چگونگی بالا بردن انرژی در خانه و خیط
کارمان را توضیح می‌دهد. بدانید که چگونه
بودن در خیط‌هایی با انرژی بالا بر ما در
روش‌های تقویت زندگی و برداشت موانع پیوند
با قصد تأثیر می‌گذارد.

تماس خود را با انرژی خیلی پایین تلویزیون کاہش دهید.

در امریکا، کودکان دوازده هزار مورد قتل
را در اتاق نشیمن خانه‌هایشان پیش از
چهارده سالگی تماشا می‌کنند. برنامه‌ی اخبار
تلویزیون تأکید بسیاری در آوردن رشت و بد
به زندگی شما و ترک خوبی دارند. این چشمدهی
ثابتی از انرژی منفی است که به فضای زندگی
شما تهاجم کرده و چیز بیشتری از آن انرژی را
به زندگی شما جلب می‌کند. توحش یکی از اجزاء
اصلی سرگرمی‌های تلویزیون است که با



آگهی‌های تبلیغاتی کارتل‌های دارویی همراه است و به ما می‌گوید که چگونه شادی را در قرص‌های آن‌ها بیابیم. به مردمی که تماشا می‌کند گفته می‌شود که چه داروهایی انرژی زایی برای فائق آمدن به هر نوع بیماری فیزیکی و روانی دارند.

نتیجه‌ای که می‌گیرم این است که اکثر برنامه‌های تلویزیونی در بیشتر اوقات انرژی پایین به زندگی ما وارد می‌کنند. به همین خاطر خواستم که بخشی از زمان خود را صرف حمایت از برنامه‌های غیرتجاری و جایگزین کردن پیام‌های منفی، ناامیدی، توحش، بی‌احترامی با اصول بالاتری نمایم که با اصول قصد تناسب دارند.

دامنه‌ی انرژی خود را با عکس بالا ببرید

سخت می‌توان باور کرد که عکاسی یک نوع تولید انرژی است و این‌که عکس‌ها حاوی انرژی هستند. این کار را با قرار دادن عکس‌هایی که در لحظاتی از عشق، شادی و پذیرندگی یا کمک‌های معنوی گرفته شده در محل کار، اتاق، اتوبمبلیل حتی در لباس، جیب یا کیف امتحان کنید.

عکس‌هایی از حیوانات، طبیعت و حالت‌هایی از شادی و عشق را در اطراف خود قرار دهید و بگذارید که انرژی آن‌ها به قلب شما انعکاس یافته و فرکانس بالای انرژی‌شان را به شما انتقال دهند.

از سطوح انرژی خویشاوندان، دوستان و خانواده‌ی خود آگاه باشید.

می‌توانید سطوح انرژی خود را با قرار گرفتن در دامنه‌ی انرژی دیگران که با آگاهی معنوی نزدیک هستند بالا ببرید. سعی کنید در مجاورت کسانی باشید که قدرتمند هستند، احساس پیوند با خداوند می‌کنند و زندگی‌ای می‌کنند



که باور دارند روح از طریق آنها عمل می‌کند.

بازخوانی انرژی بالا، انرژی پایین را به صفر رسانده و تبدیل می‌کند، پس سعی کنید در مجاورت کسانی باشید که از انرژی بالا برخوردارند، با روح پیوند دارند و زندگی خود را با قصد پیش می‌برند. در جوار این انسان‌ها خشم، نفرت، ترس و افسردگی از بین می‌روند و به طور معجزه آسا�ی به حالات‌های بالاتر قصد تبدیل می‌شوند.

فعالیت‌های خود و جایی که صورت می‌گیرند بررسی کنید

از انرژی پایین، جایی که الکل، مصرف مواد خدر یا رفتار وحشیانه و یا تجمعاتی که در آن‌ها مذهب و اخلاقیات یا قضاوت یا تعصب زیاد حاکم هست، حذر کنید.

تمامی این موارد جلوی بالا رفتن انرژی شما را می‌گیرد و شما را با انرژی پایین‌تر همانگ می‌کند. خود را در طبیعت غرق کنید، زیبایی را جستجو کنید، در کمپ، پیاده روی، شنا، قدم زدن و لذت بردن در جهان طبیعی وقت صرف کنید. در سخنرانی‌های معنوی شرکت کنید، کلاس یوگا بروید، پیام بدھید و بگیرید، به دیرها یا مراکز مراقبه بروید، خانه سالمندان یا بیمارستان کودکان رفته و در صورت نیاز به دیگران کمک کنید. هر فعالیتی دامنه‌ای از انرژی دارد. جاهایی را انتخاب کنید که دامنه انرژی آن‌ها هفت چهره‌ی قصد را انعکاس میدهند.



بدون چشم داشت مهربانی کنید

به کسانی که نیاز دارند کمک مای کنید و این کار را از سر محبت و ته قلب اجسام دهید و انتظار حی یک تشکر هم نداشته باشد. فکر خود را با یاد گرفتن مهربانی در حالی که نفس خود را مهار می‌کنید فعال کنید. تصویر را از نفستان که انتظار دارد به او بگویید که چقدر خارق العاده است کاملاً "خالی کنید". این یک عمل ضروری برای پیوند با قصد است چون روح خلاق جهانی اعمال از روی مهربانی را با این پاسخ برمی‌گرداند. چطور می‌توانم به تو محبی کنم؟ مقداری خرت و پرت جمع کنید و در یک ظرف مناسب بگذارید، به هیچ کس هم درباره‌ی عملتان نگویید. در واقع ساعتها وقت برای پاک کردن و تمیز کردن چیزهایی که شما خود ایجاد نکرده‌اید صرف کنید. هر مهربانی‌ای که نسبت به خود، به دیگران و یا محیط اطراف خود نشان دهد شما را با مهربانی موجود در نیروی قصد جهانی همانگ می‌کند. محبت مولد انرژی است و باعث می‌شود این نوع از انرژی به زندگی شما جریان پیدا کند.

این داستان جگرخراش کارت والنتاین از روث مک دونالد آن نوع ایثار را تعریف می‌کند که من پیشنهاد کردم. پسر کوچک نماد شوق والایی است که من راجع به آن گفتم. او یک پسر کوچک خجالتی بود، با بقیه‌ی بچه‌های کلاس اول خیلی صمیمی نبود. وقتی روز والنتاین رسید مادرش از این‌که یک روز عصر از او خواست که بنشینند و اسم همه‌ی بچه‌های کلاس را بنویسد تا او بتواند هدیه‌ای برای هر کدام آماده کند خوشحال شد. به آرامی هر اسی را به یاد آورده و با صدای بلند



میخواند و مادرش اسمی را در تکه‌ای کاغذ می‌نوشت. نگران بود مبادا کسی را فراموش کند.

در حالی که کتابی از والنتاین را با قیچی و چسب و مداد شعی آورده بود، با زحمت آگاهی‌اش را به لیست متمرکز کرد. وقتی تمام شد، مادرش نامها را در تکه‌ای کاغذ نوشت، او نگاه کرده و آن اسم را نسخه‌برداری کرد وقتی اسمی تمام شد، و کارت‌ها بیشتر، رضایت او هم بیشتر شده بود.

مین موقع مادرش دلشوره گرفت که آیا بچه‌های کلاس هم برای او هم هدیه والنتاین می‌آورند. او عصرها چنان با شتاب برای اجسام تکالیفش به خانه می‌آمد که به نظر می‌رسید بچه‌ها او را در بازی‌های خود شرکت نمی‌هند و وجود او را فراموش کرده‌اند. چقدر وحشتناک بود که او با سی و هفت هدیه از عشق به مهمانی می‌رفت ولي می‌دید که هیچ کس به یاد او نبوده. فکر کرد راهی پیدا کند و یواشکی کارت و چند والنتاین بین آن‌ها بگذارد که حداقل از این‌که پسر چند تایی می‌گیرد مطمئن شود. اما پسرک با حسادت آن‌ها را نگاه می‌کرد و با عشق و علاقه می‌شد و هیچ راهی برای این‌که چیز اضافه‌ای بین آن‌ها قرار داد نگذاشته بود. بالاخره مادرش نقش معمول مادرها را یعنی انتظار کشیدن صبورانه را پذیرفت.

روز جشن والنتاین رسید و مادر او را در حالی که در خیابان برفی به زحمت می‌رفت تماشا کرد، یک جعبه از شیرینی به شکل قلب در یک دست، و یک ساک خرید با سی و هفت هدیه در دست دیگر. مادر با قلبی سوزان اون را تماشا کرد. "دعا کرد: خدا ای خواهش می‌کنم، حداقل



چند تا مدیه بگیره." تمام بعد از ظهر دست‌هایش اینجا و آنجا کار می‌کرد و اما قلبش در مدرسه بود. ساعت سه و نیم بافتیاش را برداشت و روی صندلی‌ای نشست که منظره خیابان کاملاً جلوی چشمش بود.

بالاخره، پسر را دید. تنها. قلبش ریخت. از بالای خیابان می‌آمد در حالی که هر چند وقت یکبار برمهیگشت و چند قدم به طرف باد برمهی‌داشت. سعی کرد چهره‌اش را ببیند اما از آن مسافت تنها صورت نامشخص گلگونی دیده می‌شد. تا موقعی که او را دید، فقط یک کارت والنتاین در دست کوچک و قرمزش بود. فقط یکی.

احتمالاً آن را هم معلم داده بود. بعد از آن همه کار، بافتی جلوی چشمش تار شد. اگر می‌شد بین فرزندتان و زندگی بایستید! بافتی را زمین گذاشت و برای دیدن پسر به طرف در رفت.

گفت: چه گونه‌های سرخی، بگذار شال گردنت را باز کنم. شیرینی‌ها خوب بود؟ با صورتی خوشحال و درخشان به طرف مادرش برگشت، و گفت: "میدونی چی شد. من هیج کدوم رو فراموش نکردم، حتی یکی رو."

زمانی که می‌خواهید سطح انرژی خود را بالا برده و آرزویتان را عملی کنید در تأیید مقاصدتان مشخص عمل کنید. تأکید خود را در جاهایی قرار دهید که بتوانید در طی روز آن‌ها را دیده و بخوانید. برای مثال، من قصد دارم کاری که دوست دارم به زندگی‌ام جذب کنم. قصد می‌کنم که از نظر مالی قادر باشم اتومبیل خاصی را که خودم را در حال رانندگی پشت آن تا سه‌ماه دیگر تصور کردم، بخرم. قصد کردم که این هفته دو ساعت



از وقت را صرف قشر محروم کنم. قصد می‌کنم
که خودم را از این خستگی همیشگی درمان کنم.
نوشته‌های این‌گونه انرژی خاص خود را
دارند و شما را در بالا بردن سطح انرژی کمک
می‌کنند. من خودم این کار را انجام میدهم.
خانمی به نام لین هول که در تورونتو زندگی
می‌کند برای من یک لوح زیبا فرستاده که هر
روز به آن نگاه می‌کنم.

در نامه‌اش نوشته بود: «این هدیه‌ای است
برای شما، تنها برای شما نوشته شده که سپاس
قلبی‌ام را از حضورتان در زندگی‌ام نشان
بدهد. نوشته بود: مطمئنم که احساس چیزی
جهانی است که برای هر روح دیگری هم روی
سیاره که همان بخت خوب را تجربه کرده حرف
می‌زند. امیدوارم عشق و نوری که میدهید به
خود شما با وفور شادی‌آوری برگردد.»
روی پلاک این‌طور نوشته شده بود:

روح
صدای رسایی در تو یافته
در حقایق مرتعش
و شکوه شادی‌اور
روح از طریق تو آشکار شده
در راههای پرطنین و بازتابنده
روح از طریق تو به سرور رسیده،
در دست بی‌کران
و دسترسی بی‌پیایان
برای همه‌ی آن‌ها بیداری
برای ظرافت هدایای تو
روح هر دو بال و نور را با هم یافته
هر روز این‌ها را برای یادآوری پیوندم با
روح می‌خواهم و می‌گذارم که کلمات از قلب من
به قلب شما جاری شده، مقاصدم را انجام داده



و با اميد کمک به شما که همان کار را انجام
دهيد.

تا جايي که ممکن است افکاري از بخشش در
ذهن خود نگه داريد.

در آزمایش زور بازو، وقتی فكر انتقام در
سر میپرورانید، ضعيف میشويد، در حالی که
فکري از بخشش شما را قوي میکند. انتقام، خشم
و نفرت انرژي هاي بسيار پاين هستند و شما را
از هماهنگي با خصوصيات نيري جهاني
بازمي دارند.

فکر کوچکي از بخشش نسبت به هر کسی که در
گذشته شما را خشمگين کرده بدون هيج عملی از
طرف شما، سطح انرژي شما را بالا برده و شما را
در مقاصد شخصي تان ياري خواهد کرد.

ميتوانيد با فکر خود به روح خدمت کنيد و
يا با همان فکر خود را از روح جدا کنيد.
با وصل شدن به هفت چهره قصد، به قدرت
وصل میشويد. اگر جدا شديد نفستان، همه چيز

را در دست گرفته است.
این آخرین مانع اتصال شما با قصد است.

خودبزرگبیني شما

در کتاب آتش درون، کارلوس کاستاندا اين
كلمات را از معلم ساحرش ميشنود
«خودبزرگبیني بزرگترین دشن انسان است. چيزی
که او را تضعيف میکند اين است که احساس
میکند از طرف دیگران مورد آزار قرار گرفته
است. لازمه خودبزرگبیني اين است که شخص
بيشتر زندگي خود را صرف رخيدين از چيزی يا
کسي کند.» اين بزرگترین مانع پيوند با قصد
است. اين جا خيلي راحت ميتوانيد ناهمانگي
اجداد کنيد.

اساساً، احساس خودبزرگبیني چيزی است که
باعث ميشود حس کنيد مورد خاصي هستيد، پس



درباره‌ی مفهوم خاص بودن صحبت می‌کنیم. ضروری است که احساس کنید منحصر به فرد هستید. مشکل زمانی بروز می‌کند که شما خود را به عنوان جسمتان، کارهایتان و اموالتان مشخص می‌کنید. به این شکل مردمی که کمتر از شما کسب کرده‌اند به عنوان فرودست می‌بینند و خودبزرگبینی شما باعث می‌شود که دائم به طریقی از چیزی برخجید. این سوء تعبین هویت منشأ بیشتر مشکلات شما و نوع بشر است. احساس اهمیت خاصی کردن ما را به طرف خودبزرگبینی می‌برد. کاستاندا بعد از چندین سال از پیوستنش به جهان ساحران درباره‌ی بیهودگی خودبزرگبینی می‌نویسد.

«هر چه بیشتر درباره‌ی این فکر کردم و هر چه بیشتر حرف زدم و خودم و همنوعانم را مشاهده کردم، بیشتر یقین حاصل کردم چیزی ما را در اجرام اعمال یا عکس‌العمل‌ها یا افکاری که در آن نفس نقطه‌ی کانونیست بازمی‌دارد.»

وقتی نفس نقطه‌ی کانونی باشد دچار توهمندی شوید که جسمتان هستید، که ماهیتی کاملاً جدا از دیگران هستید. این حس جدا ای به جای همکاری با دیگران شما را به رقابت با دیگران و امیداردن. در نهایت، با روح هماهنگ نیست و تبدیل به مانع بزرگی در اتصال شما به نیروی قصد می‌شود. برای رها کردن خودبزرگبینی باید از جایگاه آن در زندگی آگاه باشید. نفس به سادگی ایده‌ای از که بودن شماست که با خود حمل می‌کنید. به طور دقیق به وسیله‌ی کالبدشکافی نفس قابل حذف نیست! این ایده که چه کسی هستید تمام احتمالات پیوند شما با قصد را از بین می‌برد.



هفت گام برای فائق آمدن به نفس

هفت پیشنهاد در جهت کمک به ارتقاء
ایده‌های خودبزرگبینی.
تمام این مطالب جهت جلوگیری از هویت دادن
غلط به وسیله‌ی خودبزرگبینی طراحی شده‌اند.

۱- نرجیه

رفتار دیگران دلیل بی‌حرکت ماندن نیست.
هر آنچه که شما را می‌رخاند شما را ضعیف
می‌کند. اگر دنبال موقعیتی برای رنجیدن باشد
همه جا پیدا خواهید کرد. این نفس شماست که
می‌خواهد شما را قانع کند که زندگی نباید
این‌طور باشد. اما شما می‌توانید کسی باشد
که قدر زندگی را بدانید و با روح خلاق
جهانی همانگ شوید. با رخش نمی‌توانید به
نیروی قصد بررسید. با تمام امکانات سعی کنید
ترس‌های دنیوی را ریشه‌کن کنید که از تعین
هویت نفس سرچشمه می‌گیرد.
آرام باشد. همان‌طور که (درسی در معجزات)
به ما یادآوری می‌شود:

آرامش از خداست، شما که بخشی از آن هستید
در منزل سکنی خواهید داشت مگر در آرامش او.
رنجیدن همان انرژی خوبی را اجداد می‌کند که در
جای اول شما را رخاند و منجر به حمله و حمله‌ی
متقابل و جنگ می‌شود.

۲- از نیاز به برنده شدن بگذرید

نفس عاشق این است که ما را به دو گروه
برنده‌ها و بازنده‌ها تقسیم کند. عواقب
برنده شدن وسیله‌ای موفق برای جلوگیری تماش
آگاهانه با قصد است چرا؟ چون، نهایتاً، همیشه
برد امکان ندارد. کسی خوششانستر، سریع‌تر،
جوان‌تر، قوی‌تر، جذاب‌تر پیدا خواهد شد و



باعث خواهد شد که شما احساس کم اهمیتی و بیارزشی کنید.

شما بردها یا پیروزی‌های خود نیستید. میتوانید از رقابت لذت ببرید و در جهانی که در آن برد همه چیز است سرگرم شوید اما لزومی ندارد که در افکار خود آن‌جا باشید. در جهانی که همه از یک منبع انرژی استفاده میکنیم بازنده‌ای وجود ندارد. تنها چیزی که میتوانید در موعد مشخصی بگویید این است که شما کاری را در سطح مشخصی در مقایسه با سطوح دیگران و در آن روز انجام داده‌اید. اما امروز روز دیگری با دیگر رقبایان و موقعیت‌های جدید است. شما هنوز در حضوری بیکران در یک جسم هستید که روز دیگری پیتر شد. بیایید تا از نیاز به بُرد با عدم توافق بر این‌که نقطه‌ی عکس برد، باخت است بگذریم.

این ترس نفس است. اگر جسم شما به روشنی برنده در این روز عمل نمی‌کند. زمانی که با نفس تعیین هویت می‌کنید اهمیتی ندارد. مشاهده‌کننده باشید، بدون نیاز به بُرد ببینید و لذت ببرید. در آرامش با انرژی قصد هماهنگ باشید و هر چند که به سخن متوجه خواهید شد بیشتر پیروزی‌ها اگر کمتر دنبال آن‌ها بروید در زندگی‌تان ظاهر خواهد شد.

۳- از این‌که همیشه حق با شماست بگذرید

نفس منبع تضادها و تفرقه‌هast چرا که شما را به جهتی سوق می‌دهد که در آن دیگران همیشه اشتباه می‌کنند. وقتی خصم باشید از نیروی قصد جدایید. روح خلاق مهربان است، عشق است و پذیرنده و بري از خشم، بیقراری یا سختی. وقتی از این‌که حق با شماست در مکالمات و یا روابط‌تان بگذرید مثل این است که به نفس



گفته باشد: من برده‌ی تو نیستم. میخواهم
مهربانی را در آغوش بکشم و این‌که حق با من
است را رد میکنم. در واقع میگذارم این شخص
با این فکر که حق با اوست احساس بهتری داشته
باشد و از او تشکر میکنم که مرا به سمت
حقیقت راهنمایی کرده است.

وقتی از این‌که حق با شماست بگذرید، قادر
به مستحکم ساختن پیوند با نیروی قصد خواهید
بود، البته با در نظر داشتن این‌که نفس همیشه
یک دشمن مصمم است. مردمی را دیده‌ام که
ترجمی‌دهند بگیرند ولی قبول نکنند که حق با
آن‌ها نیست. دیده‌ام که مردم روابط زیبای
خود را با این‌که حق با آن‌هاست به پایان
رسانده‌اند. توصیه میکنم از این مسئله
بگذرید. در میانه‌ی بحث متوقف شده و از خود
بپرسید: آیا میخواهم خوشحال باشم یا این‌که
حق با من باشد؟ وقتی که حالت شاد، دوست
داشتی و معنوی را انتخاب کنید اتصال شما با
قصد محکم میشود. این لحظات بالآخره پیوند
جدید شما را به سوی نیروی قصد توسعه می‌دهد
ومبدعاً کیهانی در جهت خلق خواسته‌ها یتان
همکاری خواهد کرد.

۴- حس برتری را از بین ببرید

اصلت، برتر بودن از دیگری نیست بلکه بهتر
بودن از آنچه که اکنون هستید. بر رشد خود
با آگاهی دائم از این‌که هیچ کس روی این
سیاره از دیگری بهتر نیست، متمرکز باشد. ما
هم از یک نیروی زندگی خلاق ظاهر شده‌ایم. ما
هم وظیفه داریم هستی ای که ما را قصد کرده
 بشناسیم. همه چیزهایی که برای روند
سرنوشتمان لازم است در اختیار ماست. هیچ‌یک
از این‌ها وقتی خود را برتر از دیگران
ببینید میسر نیست. این یک دید قدیمی ولی



درست است! ما همه در چشم خداوند یکسان هستیم. با دیدن خدا در هر کسی از حس برتر بودن بگذرید. دیگران را بر اساس ظاهر، کارکردها، دارایی‌ها و سایر خواسته‌های نفس برآورد نکنید. وقتی احساسات برتری‌جویی از خود بروز می‌دهید شما را عقب می‌برد و منجر به رنجش و نهایتاً احساسات خصم‌مانه می‌کند. «درسی در معجزات» این‌طور به تیاز حس برتری و خاص بودن اشاره می‌کند: خاص بودن همیشه باعث قیاس می‌شود. به واسطه‌ی دیدن نقصانی در کسی اجداد می‌شود و با جستجو و در ذهن نگه داشتن تمامی نقصان‌هایی که می‌شود درک کرد حفظ می‌شود.

۵- از نیاز به بیشتر داشت بگذرید

مانترای نفس «بیشتر» است. هرگز راضی نمی‌شود. مهم نیست که چقدر کسب کرده باشد نفس شما همیشه می‌گوید که کافی نیست. خود را در وضعیت دائمی تقلا یافته و امکان رسیدن را از دست می‌دهید. در حالی که رسیده‌اید. چگونگی استفاده از این لحظه حاضر انتخاب خود شماست. وقتی بیشتر خواهید، چیز بیشتری از آن‌چه که آرزویش را داشته‌اید به زندگی شما وارد می‌شود. از آن‌جا که از نیاز به آن جدا هستید، دادن آن به دیگران را خیلی راحت می‌یابید چون درخواهید یافت که به منظور راضی و راحت بودن چقدر کم نیاز دارید.

مبدأ جهانی از خود خشنود است. دائم در حال رشد و خلق زندگی جدید است. هرگز به دلیل خواسته‌های خودپسندانه خود سعی به متوقف کردند خلقتش نمی‌کنند. خلق می‌کند و می‌گذرد. وقتی از نیاز به بیشترخواهی بگذرید با آن وحدت خواهید یافت. شما خلق کنید، به خود جذب کنید و بگذرید، و هرگز طلب بیشتر



نکنید. به عنوان یک قدردانی‌کننده از آنچه که هست شما درس پرقدرت سنت فرانسیس آسیزی را یاد خواهید گرفت. «در دادن است که میگیرم..» با گذاشتن اینکه وفور از شما جاری شود، با مبدأ خود همانگ شده و جریان انرژی را تعیین می‌کنید.

۶- از تعیین هویت خود بر اساس کارهایتان بگذرید.

شاید مفهوم سختی باشد که فکر کنید کارهایتان هستید. خداوند تمام نتها را می‌نویسد، تمام سرودها را می‌خواند. تمام ساختمان‌ها را می‌سازد. منبع تمام کارهای شماست. میتوانم بشنوم که نفس شما با صدای بلند اعتراض می‌کند. با این حال با این ایده در سازش باشید. همه چیز از مبدأ تخلی می‌یابد. شما و آن مبدأ یکی هستید. شما جسم و کارهای آن نیستید. شما بیننده‌اید. همه را ببینید و از توانایی‌هایی که به شما داده شد انگیزه گرفته و موادی که از آن انباسته شده‌اید قدردانی کنید. اما همه‌ی اعتبار را به نیروی قصد بدید که شما را به هستی آورده شما چشی مادی شده آن هستید. هر چه کمتر به کارهای که کرده‌اید اهمیت دهید، پیوند بیشتری با هفت چهره‌ی قصد داشته و برای اکتساب آزادتر هستید و بیشتر در زندگی شما متجلی می‌شود. زمانی که به کرده‌هایتان وابسته باشید و فکر کنید شما به تنها یی همه‌ی این کارها را انجام می‌دهید آرامش و سپاس مبدأ را از دست میدهید.

۷- از نام و حرمت خود بگذرید

احترام شما در شما واقع است. در ذهن دیگران جای دارد. پس هیچ کنترلی بر آن ندارید. اگر



با سی نفر حرف بزنید، سی نام خواهید داشت. پیوند با قصد یعنی گوش دادن به صدای قلبتان و راهبری خود بر اساس آنچه صدای درونیتان به شما می‌گوید. اگر برایتان مهم باشد که دیگران چگونه شما را درک می‌کنند، از قصد جدا شده و گذاشته اید که نظر دیگران شما را راهنمایی کند. نفس شماست که کار می‌کنند. توهمی است که میان شما و نیروی قصد حائل شده است. کاری نیست که شما قادر به انجام آن نباشید مگر انکه از نیروی قصد جدا شده و متقادع شده باشید که هدفتان باید به نظر دیگران والا بباید پس انرژی خود را صرف بردن احترام عظیمی از طرف سایر نفسها می‌کنید. هر کاری می‌خواهید بکنید، صدای درونی شما همیشه متصل به مبدأ و سپاسگزار آن است پس به شما جهت میدهد. به هدف متمرکز باشید و به نتیجه وابسته نباشید و مسؤولیت آنچه در درون رخ میدهد بپذیرید (شخصیت شما). احترام خود را رها کنید تا موضوع بحث دیگران باشد، به شما ارتباطی ندارد. مثل عنوان کتابی که می‌گوید: آنچه شما درباره‌ی من فکر می‌کنید به من ربطی ندارد!

این موضوع سه مانع مهم در پیوند شما با قصد را برطرف می‌سازد: افکارتان، انرژیتان و خودبزرگبیختان.

این‌جا پنج پیشنهاد برای فائق آمدن بر موانع و اتصال دائم با نیروی قصد ارائه شده است.

پنج راه حل برای بکارگیری مطالب این فصل

- ۱- به گفتگوی درونی خود دقت کنید
ببینید چقدر از گفتگوی درونی شما بر آنچه از دست داده اید، موقعیت‌های منفی و نظر



دیگران متمرکز است. هر چه به گفتگوی درونی خود شناخت بیشتری پیدا کنید، همان قدر زودتر قادر به تغییر این عادات درونی از افکار بازدارنده خواهد شد مثل: آنچه از دست داده ام مرا می‌رخاند، که تبدیل می‌شود به: قصد می‌کنم آنچه را که می‌خواهم جذب کنم و از فکر کردن به چیزهایی که دوست ندارم باز می‌ایstem. این گفتگوی درونی جدید پیوند شما با قصد می‌شود.

-۲- لحظه‌های شک و افسردگی را با نور روشن کنید لحظاتی که خارج از طبیعت برتر شما هستند بررسی کنید. از هر فکری که با قصد ناهمهنگ است اجتناب کنید. به نور وفادار ماندن راه حل خوبی است. اخیراً، یک دوست و یک معلم از تقلایی که داشتم باخبر شد و این طور برایم نوشت: «وین به خاطر داشته باش که خورشید پشت ابرها میدرخشید». یا به نور که همیشه آنچاست وفادار باش.

-۳- از انرژی پایین آگاه باشید به یاد بیاورید که هر چیزی شامل افکار شما فرکانس انرژی دارد که قابل سنجش است و می‌توان دید که شما را ضعیف می‌کند یا قوی. اگر دیدید در افکاری با انرژی پایین غوطه ور هستید یا در انرژی تضعیف کننده و پایین، قضیه را با آوردن ارتعاش بالاتر حل کنید.

-۴- با نفس خود حرف بزنید و بگذارید بداند که امروز هیچ کنترل روی شما ندارد در مائوی، در اتاق خواب بچه ها مطالب زیر را قاب کرده ام که هر روز ببینید. در حالی که به این موضوع می‌خندند پیام ضروري



آن را دریافت میکنند و با هر کسی که در طول روز ناراحت باشد شریک میشوند.

صبح بجیر

این خداست

امروز همه مشکلات شما را برطرف خواهم کرد
من به کمک شما نیاز ندارم، روز
معجزه آسایی داشته باشید

۵- به مشکلات به عنوان فرمتهایی برای جاری
کردن قصد نرم‌شناسی‌پذیر نگاه کنید:

نرم‌شناسی‌پذیر یعنی فقط آنچه که قصد میگوید.
قصد دارم به مبداء متصل باشم و از آنجا
نیروی مبداء را بدست بیاورم. یعنی در آرامش
بودن، قطع وابستگی از موققیتها و دیدن خود
به عنوان ناظر نه به عنوان قربانی و
برگرداندن همه چیز به مبداء و دانستن اینکه
هر کمک و راهنمایی ای لازم باشد دریافت
خواهید کرد.

در حال حاضر مبحث مربوط به سه مانع
اساسی در پیوند با قصد را همراه با
راه حل‌هایی برای حذف آن‌ها خواندید. در فصل
بعد، توضیح خواهم داد که چطور با بالا بردن
فرکانس انرژی خود بر اطراف خود تأثیر
میگذارید و روز خود را در پیوند با قصد
سپری میکنید. وقتی به نیروی قصد وصل هستید،
هر جا که باشید و با هر کس که ملاقات کنید
حت تأثیر شما و انرژی شما قرار خواهد گرفت.
وقتی به نیروی قصد تبدیل شوید خواهید دید
که چطور خواسته‌هایتان معجزه آسا صورت
میپذیرد و چگونه امواجی در دامنه‌های
انرژی دیگران از حضور شما اجبار خواهد شد و
نه بیشتر.



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فصل پنجم

تأثیر شما بر دیگران وقتی با قصد پیوند دارید

«این یکی از زیباترین پاداش‌های زندگی است که می‌گوید هیچ کس بدون کمک به خود قادر به کمک کردن به دیگران نیست. خدمت کن تا خدمت را بکنند»

رالف والدو امرسون

هین‌طور که خود را در همانگی بیشتری با چهره‌های قصد بیابید، کشف خواهید کرد که چگونه دیگران را در روش‌های جدیدی تحت تأثیر قرار می‌دهید.

طبیعت این تأثیر به طور عمیقی در جستجوی شما برای بهره‌برداری از نیروی قصد اهمیت دارد. در دیگران احساسی که در درون خود دارید خواهید دید. این روش جدید دیدن باعث خواهد شد که در حضور شما مردم احساس راحتی و آرامش بکنند و به طور غیر مستقیم همراهان عشق در پیوند شما با قصد باشند.

همان طور که در صفحه بعدی خواهید خواند، حافظ می‌گوید که هیچ چیز نمی‌خواهد، حتی اگر شخص «توده مسخره‌ای» باشد و یک قربانی. تنها چیزی که او ادراک می‌کند ارزش الهی اوست، چیزی که پس از پیوند با قصد در آن‌ها خواهید دید.

جواهر ساز (زرگر)

اگر مردی مایوس و ساده

سنگی قیمتی را نزد تنها زرگر شهر ببرد

و بخواهد که بفروشد

چشمان زرگر

آغاز به بازی خواهد کرد



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

مانند بیشتر چشماني که در دنیا به شما
 نگاه میکند
 چهره زرگر آرام خواهد بود
 نمیخواهد که ارزش واقعی گوهر را آشکار
 کند
 بلکه میخواهد مرد را ترسانده، به طمع
 بیندارد
 در طول محاسباتش
 برای ارزش معامله
 اما یک لحظه با من، عزیز من
 نشان خواهد داد که هیچ چیز نیست، هیچ
 چیزی که حافظ از شما بخواهد وقتی روبروی
 استادی چون من بنشینید
 حتی اگر توده مضحکی باشد
 چشم‌هایم با هیجان آواز خواهند خواند
 آن‌ها ارزش الهی شما را میبینند

حافظ

آنچه برای دیگران بخواهید دریافت میکنید
 وقتی خصوصیات قصد جهانی را مرور کنید و
 همزمان عهد کنید که آن خصوصیات را بگیرید،
 شروع به دیدن اهمیت خواستن برای دیگران
 خواهید کرد. اگر برای دیگران آرزوی آرامش
 کنید. آرامش دریافت خواهید کرد. اگر آرزو
 کنید دیگران احساس محبوبیت کنند. عشق
 دریافت خواهید کرد. اگر در دیگران تنها
 زیبایی و ارزش ببینید، همان به شما باز
 خواهد گشت. تنها چیزی را که در قلبتان هست
 می‌دهید و همان را که دیده‌اید پس می‌گیرید.
 این موضوع مهمی است. تأثیر شما بر دیگران چه
 غریبه، چه عضوی از خانواده، همکار، یا
 همسایه مدرکی از قدرت اتصال شما با نیروی قصد
 است. به روابطتان بر پایه سالم یا ناسالم
 فکر کنید.



روابط سالم نیروی قصد را در سطح انرژی بالا برای همه کسانی که در ارتباطند آسان می‌کند. روابط ناسالم انرژی را در سطوح پایینتر و کندر نگه می‌دارد. وقتی شروع به دیدن تکامل در هر رابطه ای کنید، قدرت خود را برای بزرگی خواهید شناخت. وقتی به پاکی دیگران پی ببرید، مانند حالت‌هایی از نیروی قصد با آن‌ها برخورد کرده‌اید و هیچ چیز از آن‌ها غیرخواهید. عجیب اینجاست که آن‌ها همکارانی در جلی خواسته‌های شما می‌شوند. از آن‌ها هیچ خواهید، هیچ ادعایی نکنید، هیچ توقعی نداشته باشید و آن‌ها تمام مهربانی را باز خواهند گرداند. چیزهایی از آن‌ها بخواهید، در اینکه شما را خشنود کنند پافشاری کنید، به عنوان موجوداتی مادون در مورد آن‌ها قضاوت کنید، آن‌ها را مثل خدمتکارانی ببینید همان را دریافت خواهید کرد. شما را مجاب می‌کنم که از آنچه برای دیگران می‌خواهید آگاه باشید و بدانید که آیا رابطه سالمی با دیگران دارد یا خیر.

رباطه سالم یکی از حقایقی که در سال‌های رشد خودم متوجه آن شدم این است که اگر قادر به دیدن و احترام گذاشت تکامل دیگران تباشم محل است بتوانم تکامل خود را بشناسم. قدرت دیدن خود به عنوان بیانی موقت از قصد و دیدن خود در کل بشریت ویژگی رابطه سالم است. این توانایی احترام به دیگران است، جایی که همه ما یکی هستیم.

در یک رابطه ناسالم، خود را جدا از دیگران می‌بینید. احساسی است از این که دیگران وسیله‌ای برای راضی کردن خواسته‌های نفس هستند و کسانی هستند برای کمک به شما



تا آنچه در زندگی از دست داده اید به دست بیاورید. در هر نوع از رابطه، این حالت از جدایی و زرنگی مانع میان شما و نیروی قصد ایجاد میکند، عالم رابطه ناسالم کاملاً واضح هستند: مردم حالت تدافعی میگیرند، هراسناک، ستیزه‌جو، سرد و رسمی می‌شوند و تمایلی به بودن در کنار شما ندارند.

وقتی شروع به تغییر افکار خود در جهت بالا بردن ارتعاشات انرژیک میکنید و خواسته‌های نفس را می‌کاهید شروع به توسعه رابطه‌ای سالم با دیگران میکنید.

آن زمان همه را کامل ادراک میکنید. وقتی بتوانید تفاوتها را در دیگران به صورت لذت‌گشی یا جالب در بیاید آن زمان هویت خودتان را به صورت نفس از دست میدهید. رابطه سالم روشنی برای همانگی با مبدأ جهانی خلقت و شادی توأم با آرامش است. هر رابطه‌ای، یا حتی برخوردي، از دیدگاهی سالم، نزدیک شدن به خویش و هم‌زمان کشف پیوند با نیروی قصد است.

اخیراً، در یک سوپر مارکت، از کارمند دیوانه‌ای که پشت صندوق غذاهای دریایی بودم پرسیدم که آیا میداند کجا میتوانم ماهی آزاد دودی پیدا کنم علیرغم بدی رفتارش خودم را متصل به او دیدم. مردی که کنارم ایستاده بود، تقاضای مرا شنید و حرکت ناشایست کار مند را دید. غریبه لبخندی زد و به گوشه دیگری از مغازه رفت و با یک بسته ماهی آزاد دودی برگشت و آن را به دست من داد. او چیزی را که میخواستم به من داد؟ چه تصادفی؟ وقتی خود را در پیوند با دیگران حس میکنم و انرژی رابطه سالم انعکاس میدهم، مردم با مهربانی به من پاسخ میدهند و از



راه خود خارج شده و مرا در قصدم یاری میکنند.

در مثالی دیگر، به خاطر نقص فنی که منجر به ابطال بلیط شده بود از یک خط هوایی به خطی دیگر منتقل شده بودم. در خط هوایی اصلی که در شهر خودم واقع بود. مردم مرا میشناختند و کمک میکردند. من رابطه سالم را با همه، چه پشت صندوق، در قسمت بار، بازرگانی و هواییما با همه برقرار کردم. در این روز خاص مرا به قسمت دیگری از فرودگاه فرستادند در حالی که هفت جعبه کتاب و نوار داشتم که باید بازرگانی میشد. مایا به عنوان کمک دستم با من بود، در حالی که ارابه‌ای پر از بار و هفت جعبه سنگین را جلو میبردیم. مأمور قسمت مسافری گفت که خط هوایی آنها بازرگانی دو بسته بیشتر را اجازه نمیدهد، دو بسته برای من و دو بسته برای مایا سه بسته دیگر را باید بگذاریم بمانند گفت که این قانون است.

اینجاست که رابطه سالم با یک غریبه قدرت بیشتری در جهت یاری قصد شما نسبت به یک رابطه ناسالم دارد. به جای برخورد با آن خام و گفتن این که ایشان کارمند آنها هستند و وظیفه دارند کار مرا انجام دهند تصمیم گرفتم که با او پیوند حاصل کنم. گذاشتم بفهمد که حتی کمی هم عصبانی نشده‌ام و تصور کردم که برای تنظیم کار عده زیادی که در برنامه این پرواز نبودند چه احساسی دارد. احساس پیوند کردم و ناراحتیام را از اینکه با این بسته باید چه کنم و از اینکه خط پرواز اصلی‌ام با بردن همه آنها موافق شدم که در بود، ابراز کردم. از او دعوت کردم که در سخنرانی ای که ماه آینده در شهر داشتم به



عنوان مهمان من شرکت کند. کل مکالمه ما و کل واکنش‌هایمان به وسیله قصد شخصی من هدایت شد که این رابطه سالم بماند.

انرژی این رابطه متقابل از ضعیف به قوی تبدیل شد. به هم وصل شدیم و خویش خود را در هم دیگر تشخیص دادیم و او با لبخندی تمام بسته هایم را بازارسی کرد. هرگز فراموش نمی‌کنم که وقتی کارت بارها را میداد به من چه گفت: وقتی با اربابه و همه آن جعبه‌ها می‌آمدید، تصمیم من بر این بود که نگذارم آن‌ها را به داخل هوایپما ببرید، بعد از چند لحظه که با شما بودم اگر می‌شد خودم آن‌ها را به هوایپما می‌بردم. از آشنایی شما خیلی خوشوقت شدم. از شما متشکرم و امیدوارم در آینده هم با خط هوایی ما پرواز کنید.

این‌ها دو نمونه ساده بودند از اینکه وقتی آگاهانه از رابطه ناسالم تحت کنترل نفس به تجربه پیوستگی از طریق نیروی قصد تغییر حالت بدھید چه اتفاقی رخ می‌دهد؟ توصیه می‌کنم رابطه‌ای سالم با مبداء با جامعه، همسایه‌ها، خویشاوندان، خانواده. قلمرو حیوانات، سیاره ما و خودتان انجاد کنید. درست مانند مثال‌های من از مردی که در فروشگاه ماهی آزاد دودی برایم آورد و کارمند خط هوایی که مرا یاری کرد شما نیز رابطه سالم لذت خواهید برد. این کل چیزیست که درباره رابطه گفتم.

تنها قادر به انجام کاری نیستیم. وقتی کسی را ملاقات می‌کنید، آن را به برخور迪 سالم تبدیل کنید. از طریق دیگران است که خود را پیدا می‌کنیم و به خود عشق می‌ورزیم. چرا که هیچ چیز بدون دیگران به دست نمی‌آید. «درسی در معجزات» می‌گوید: تنها کاری از ما ساخته نیست.



اما با هم افکارمان در چیزی ترکیب می‌شود
که نیرو یش در دور دست است .
نیروی بخش‌های مختلف آن قلمرو پادشاهی به
نهایی دست یافتنی نیست .
و شما که قلمرو پادشاهی هستید .

وقتی مفهوم جدایی را از افکار و رفتاران
حذف کنید، شروع به حس پیوستگی با همه چیز و
همه کس می‌کنید . حس تعلق می‌کنید که شما را
 قادر به استهzaء هر گونه فکری از جدایی
می‌کند . حس پیوستگی جوانه زده و به شما کمک
می‌کند که تمام روابطتان را از نقطه نظر
تساوی به اجرا در بیاورید . با شناخت
دیگران به عنوان همکاران، خود را با مبداء
ماهانگ می‌کنید و به وقار می‌رسید . اگر خود
را برتر یا فروتر ببیند از نیروی قصد جدا
می‌شود . خواسته‌هایتان عملی خواهد شد مگر
این که با دیگر مردم پیوند حاصل کرده و
آن‌ها را حمایت کنید .

چگونگی رابطه شباباً گروه همایت جهانی اهمیت
دارد . طرز دیدن دیگران بازتابی است از
چگونگی دید شما از خودتان . بیارزش دیدن
دیگران یعنی ایجاد مانعی در نیروهای متحده با
شما . ضعیف دیدن دیگران، انرژی‌های ضعیف را به
سوی شما می‌کشد . وقتی مدام دیگران را نا
صادق، تنبه، گناهکار و غیره ارزیابی کنید
یعنی دوست دارید خودتان را برتر بدانید .
همیشه دید انتقادی به دیگران داشتن یعنی از
چیزی می‌ترسید . اما لزومی ندارد که این
سیستم روان‌شناسی را درک کنید .
نهایی کاری که باید بکنید این است که دید
خود را نسبت به بقیه شناسایی کنید . اگر
موردي بود که در دیگران به صورت نقصی

میبینید، آن چیزیست که به زندگی خود جذب میکنید.

خیلی مهم است که رابطه‌ها را به صورت برخوردهای سالم ببینیم چرا که طرحی از انرژی جذب کننده را به حرکت در می‌آورد. در یک رابطه سالم شما همکاری انرژی‌های بالاتر را جذب می‌کنید. در یک رابطه ناسالم نیز طرح جذب کننده وجود دارد که انرژی‌های پایین و روابط ناسالمتری را جذب می‌کند. با آوردن انرژی بالاتر معنوی در برخورد با هر کسی انرژی‌های پایین را از بین می‌برید. وقتی انرژی‌های مهریانی، عشق، پذیرندگی و وفور در روابط شما حضور داشته باشد، اکسیر خلقت معنوی یا عشق خالق را ترکیب کرده‌اید. حالا این نیروها شروع به کار بر روی تمام افراد اطراف شما می‌کنند. و مردمی که به آن‌ها نیاز دارید به طور معجزه‌آسایی در اطرافتان جمع می‌شوند. مواد ضروری پیدا می‌شوند. تلفن زنگ می‌زند و کسی اطلاعاتی را که ماه‌ها منتظرش بودید به شما میدهد. غریبه‌ها پیشنهاد‌های خوبی می‌کنند. این نوع اتفاق‌ها مانند زاویه‌های ریاضی هستند که منطبق می‌شوند یا به خوبی با هم تناسب پیدا می‌کنند. با بقیه مثل همکاران خلقت رفتار کنید و آرزوهای الهی برای آن‌ها داشته باشید. هیچکس راعادی نمی‌بینید مگر اینکه بخواهید عادی در زندگیتان راه باز کند.

از عادی به خارق العاده

داستان مشهور لئو تولستوی تحت عنوان «مرگ ایوان ایلچ» یکی از قطعه‌های ادبی محبوب است. تولستوی ایوان ایلچ را به صورت مردی که با توقعات دیگران انجیخته می‌شد و قادر به زندگی با رویاهای خود نبود توصیف



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

میکند. خط اول فصل دوم این داستان میگوید:
«زندگی ایوان ایلچ ساده‌ترین، معمولی‌ترین
بنابراین وحشتناک‌ترین زندگی‌ها بود.»
تولستوی زندگی معمولی را وحشتناک توصیف
میکند. یا این قدر هم دیگر نمیتوانم موافق
باشم.

اگر توقعات شما برای خودتان نرمال بودن،
سازگاری و شخصی عادی بودن باشد در دامنه
انرژی‌های عادی قرار میگیرید و آن را به
زندگی خود جذب میکنید. به علاوه تأثیر شما
بر دیگران به عنوان نیروهای متحده در خلق
مقاصد شما نیز در حول و حوش عادی خواهد
چرخید. نیروی قصد زمانی رخ می‌دهد که با
نیروی جهانی خلقت همانگ باشید که هر چیزی
هست اما عادی نیست. این نیرویی است که مسؤول
تمام خلقت است. همیشه در حال توسعه است و در
شبوه‌های بیپایان وفور تفکر و خلق میکند.
وقتی به این انرژی بالاتر تغییر یافته و در
همانگی بیشتری با قصد باشید به آمنربایی
برای جذب این انرژی به دنیای خود تبدیل
می‌شوید. شما هم همین اثر را بر هر کس و هر
چیزی که با شما در تماس است خواهید داشت.
یکی از وسائل مؤثر برای صعود از عادی به
خارق‌العاده گفتن بلى و حذف خیر است. من به
آن آری گفتن به زندگی می‌گویم. به خودتان،
خانواده‌تان، فرزندان‌تان، همکاران‌تان و
شغل‌تان آری بگویید. انسان عادی می‌گوید نه،
فکر نمی‌کنم بتوازن این کار را انجام بدhem.
نه، قبلًا سعی کردم بیهوده بود. نه، این قصد
برای من غیر ممکن است. با ایده نه، نه های
بیشتری به زندگی خود جذب می‌کنید و تأثیر شما
بر دیگران که می‌توانید به آن‌ها کمک کنید و
کسانی که می‌توانید بر کمک آن‌ها متکی باشید



نیزنه است. یک بار دیگر توصیه میکنم روش حافظ را پیش بگیرید:
به ندرت میگذارم
نه از دهان خارج شود
برای روح بسیار آسان است
خداآوند به همه حرکتهای نورانی هستی
فریاد زد: آری آری آری
تا جایی که ممکن است به همه آری بگویید.
وقتی کسی از شما برای انجام کاری اجازه میگیرید، قبل از گفتن نه، از خود بپرسید آیا میخواهید آن شخص در سطح عادی زندگی باقی بماند. وقتی پسرم ساندز هفته پیش گفت که محل دیگری را برای موج سواری امتحان خواهد کرد، اول خواستم بگویم، خیلی خطرنگ است، قبل آنچه نبودی، ممکن است صدمه ببینی و غیره. اما بررسی کردم و او را در این ماجرا ی تازه همراهی کردم. آری من زندگی او را به طور مثبتی تختأثیر قرار داد.
وقتی آری را به صورت مانترای درونی خود در بیاورید، به شما اجازه میدهد که آن را به خارج از خود توسعه داده و آری های بیشتری را به مقاصد شخصی خود وارد کنید. آری نفس خلقت است.
به منظره آب هنگام فرو رفتن در رودخانه فکر کنید، درست همان لحظه رودخانه میشود. به رودخانه در هنگام فرو رفتن در اقیانوس و لحظه ای که اقیانوس میشود فکر کنید. میتوانید نجوای آری را در آن لحظات بشنوید. وقتی با نیروی جهانی خلقت در گستردن آری به هر جای ممکن یکی میشوید، به خود آن نیروی خلاق تبدیل میشود.



این تأثیر شا بر دیگران خواهد بود. نه عادی بیشتری در زندگی شا خواهد بود و به خارق عادی تبدیل می‌شود:

عادی بودن نیاز به گیر افتادن در چرخی مانند ایوان ایلچ دارد. وقتی در چرخه‌ای باشید سایر ساکنین آن را جلب می‌کنید و تأثیر متقابل شا ماندن در چرخه عادی شکایت کردن، ایراد گرفتن و امید برای روزهای بهتر است. نیروی جهانی قصد هرگز شکایت نمی‌کند، خلق می‌کند و راه‌های بزرگی را ارائه می‌دهد. کسی را قضاوت نمی‌کند و جایی گرفتار نشده که امید به بهتر شدن اوضاع داشته باشد. مشغول خلق زیبایی است. همچنان که سطح انرژی خود را از چرخه روانی‌ای حرکت می‌دهید، تأثیر بالا برندۀ‌ای بر تمام کسانی که در آن گرفتارند خواهید گذاشت. به علاوه به بیشتر آن‌ها کمک خواهید کرد که همان تأثیر را داشته باشند و متحدین جدیدی در اجسام مقامدتان خلق خواهید کرد. از هویت عادی خود آگاه باشید و شروع به ارتعاش در فرکانس‌های انرژی بالاتر کنید که تغییری به سوی بالا به طرف ابعاد خارق‌العاده قصد خالص داشته باشید.

چگونه انرژی شا بر دیگران اثر می‌گذارد وقتی احساس پیوند و هماهنگی با قصد بکنید، تفاوت اساسی ای در بازتاب دیگران نسبت به خود خواهید دید. از این بازتابها آگاه باشید چرا که به طور مستقیم بر توانایی‌های شا در اجسام مقاصد فردی مربوط می‌شوند. هر چه بیشتر به فرکانس‌های مبدأ خلاق جهانی پاسخ دهید همان قدر تأثیر بیشتری بر دیگران گذاشته و انرژی‌های پایین آن‌ها را از بین می‌برید. به طرف شا جذب می‌شوند، آرامش، شادی، عشق، زیبایی و وفور به زندگی شا

می آورند. چیزی که از پی آن می آید چگونگی تأثیر شما بر دیگران است وقتی که به قصد پاسخ میدهید و اینکه چقدر تأثیرشان بر دیگران متفاوت است وقتی که به واسطه نفس جدایی طلب شما کنترل شود. اینجا چند راه مهم که از طریق آنها بر دیگران اثر می‌گذارید ارائه شده است.

حضور شما القاء کننده آرامش است وقتی شما با نیروی قصد همانگ باشید، حضور شما اثر آرام بخش بر دیگران دارد. مردم احساس آرامش بیشتر، امنیت و راحتی بیشتر می‌کنند نیروی قصد نیروی عشق و پذیرنده‌گیست. چیزی از کسی نمی‌خواهد، کسی را مورد قضاوت قرار نمی‌دهد و دیگران را تشویق به آزادی می‌کند، به این که خودشان باشند. وقتی مردم از حضور شما آرامتر می‌شوند، به واسطه فرکانس‌های انرژی شما احساس امنیت هم می‌کنند. احساسات آن‌ها به وسیله انرژی عشق و پذیرنده‌گی شما ترغیب می‌شود و دوست دارند که پیش شما باشند. همان‌طور که والت ویتمان گفت: ما با حضورمان مقاعده می‌شویم.»

اگر در عوض انرژی‌های پایین‌تر قضاوت، خصومت، خشم، تنفر یا افسردگی در رفتارتان نشان دهید، همان سطح از انرژی را اگر در کسانی‌که با آن‌ها رو در رو هستید کمین کرده باشد جذب می‌کنید. مانند نیروی متقابلي در مورد انرژی‌های همسان اگر در دیگران حضور داشته باشند عمل می‌کنند. تأثیر فرکانس‌های پایین‌تر را در آن سطح شدت داده و دامنه‌ای ایجاد می‌کنند که در آن تقاضاها به عنوان نتیجه‌ای از احساس مقاومت یا مقابله جا می‌گیرند.



قصد بر عليه هیج چیزی واکنش نشان نمیدهد.
مانند نیروی جاذبه میماند که بر عليه هیج
چیز حرکت نمیکند و نه خودش حرکت میکند. به
تأثیرگذاری بر دیگران مانند نیروی جاذبه فکر
کنید بدون نیازی به حرکت بر عليه چیزی یا
کسی یا محله به کسی. مردمی که از حضور شما
نیرو میگیرند به ارواح خویشاوند تبدیل
میشوند. این اتفاق فقط زمانی میافتد که
آنها احساس امنیت بیشتری کنند نه تهاجم.
امنیت نه قضاوت و آرامش نه نگرانی

حضور شما باعث میشود دیگران احساس انرژی کنند

به یاد میآورم وقتی که یک جلسه دو ساعتی
با یک استاد معنوی را ترک میکرم حس
میکرم میتوانم دنیا را از لحاظ معنوی و
احساسی فتح کنم. قدیس مادر میرابود، که سر
مرا در دستهایش گرفته و با آن الوهیت بدون
خویش پاییناش به چشمهاچ خیره شد. چنان احساس
انرژی ای به من دست داد که آن شب اصلأ
خوابیدم. من از آنچه این موجود شادی آور
از حضور خود به من نشان داد بیشتر
میخواستم.

وقتی فرانسهای قصد را به حضور دیگران
میآورید، آنها از کنار شما بودن احساس
انرژی میکنند لازم نیست حرفی بزنید. لازم
نیست طور خاصی رفتار کنید. انرژی شما به
نهایی باعث میشود دیگران احساس کنند به
طرز اسرارانگیزی نیرو گرفته اند. همینطور که
آگاهانه شروع به بیان هفت چهره قصد
میکنید، خواهید دید که دیگران در مورد
تأثیر شما بر آنها صحبت خواهند کرد. آنها
میخواهند به شما در برآورده ساختن



خواسته‌هایتان کمک کنند. آن‌ها انرژی گرفته‌اند و داودطلب کمک به شما هستند. آن‌ها حتی آغاز به پیشنهاد کمک مایی برای برآورده شدن خواسته‌هایتان با ایده‌های جدید پرانرژی‌شان می‌کنند. همین‌طور که در آگاهی نیروی قصد رشد می‌کنم، به من گفته شد که بدون انجام کار خاصی، فقط با گذراندن یک عصر جایی و یا غذا خوردن در یک رستوران تأثیر گذار هستم. مردم به من می‌گویند که بعد از ملاقاتمان احساس اعتماد به نفس بیشتر و عزم راسخ‌تری می‌کنند. من کاری نمی‌کنم. آن‌ها از دامنه بالای انرژی که شریک می‌شون تأثیر می‌گیرند.

حضور شما باعث می‌شود دیگران درباره خودشان احساس بهتری داشته باشند.

آیا شده از حضور در کنار کسی احساس بهتری درباره خود داشته باشید؟ انرژی دلسوز آن‌ها تأثیر بسیار مطبوعی بر این دارد که نسبت به خود حس بهتری داشته باشید و در حالیکه پیوند خود را با قصد توسعه می‌دهید با همان انرژی دلسوز بر دیگران تأثیر بگذارد. مردم حس خواهند کرد که به آن‌ها اهمیت میدهید، درکشان می‌کنید و به آن‌ها به عنوان افراد منحصر به فردی علاقمند هستید. با این نوع پیوند با قصد نیاز به متمرکز کردن مکالمه بر خود ندارید و از دیگران برای ماساژ دادن نفسستان استفاده نمی‌کنید.

برعکس، هم جواری شخصی بیتفاوت و متکبر اثر کاملاً متفاوتی بر شما می‌گذارد. اما اگر انرژی پایین به دیگران منتقل می‌کنید، آن‌ها احساس خوبی نسبت به فرد نمی‌کنند مگر اینکه به طور محکمی با قصد پیوند داشته باشند که

بتوانند از تأثیر انرژی پایین خلاص شوند. اگر هر موضوعی را بهانه ای برای صحبت درباره خود بکنید افکار و رفتارهای ناشی از انرژی بسیار پایین به طور آشکار بروز خواهد کرد. هر رفتار مشابه دیگری انرژی تحت کنترل نفس بروز داده و تأثیر نامطبوع بر دیگران می‌گذارد. به علاوه باعث می‌شود درباره خود احساس بی اهمیت بکنند، و چنانچه این اتفاق تکرار شود احساس بدتری نسبت به خود خواهد داشت.

حضور شما باعث می‌شود دیگران احساس وحدت بکنند

تأثیر بودن در حضور کسی که فرکانس‌های بالای انرژی ساطع می‌کند احساس وحدت و پیوند با تمام طبیعت، انسان‌ها و قصد است. وقتی فرکانس‌های خود را بالا می‌برید، تأثیر شما بر دیگران از آن‌ها دعوت می‌کند که در همان گروه قرار بگیرند. شما متعدد شده و مایل به کمک در اغماق یک هدف جمعی هستید.

عکس این حس وحدت، احساس تجزیه و بریدگی است. انرژی پایین همیشه تقاضاهایی دارد و همیشه بر علیه دیگران حرکت می‌کند. پس بدون بروبرگرد شرایطی از برد و باخت ایجاد خواهد کرد. انرژی‌هایی ناشی از خالفت، قضاوت، نفرت و نظری آن‌ها وضعیت پیش می‌آورند که در آن کسی بازنده می‌شود. وقتی دشمنی دارید، نیاز به ایجاد سیستم دفاعی هم دارید و نیاز به دفاع از خود، طبیعت رابطه شما می‌شود. نیاز به مقابله در یک شخص شرایط را برای جنگ آماده می‌کند. جنگ همیشه بهای گزافی دارد. که البته تماماً قابل اجتناب با پیوند با قصد و آوردن انرژی بالاتر به روابتان



میباشد و باعث میشود آن هایی که با شما رو برو میشوند احساس وحدت با شما، با هر کس دیگر، با طبیعت و با خدا داشته باشند.

حضور شما حسی از عزم را القاء میکند

وقتی در انرژی های معنوی بالاتر هستید، چیزی به دیگران عرضه میکنید که غیر قابل توضیح است. حضور و رفتار شما از فضای عشق، عدم داوری و مهربانی وسیله ای میشود که دیگران از طریق آن احساس عزم در زندگی خود کنند.

با ماندن در انرژی های بالای خوشبینی، بخشش، درک، احترام به روح، خلاقیت و شادمانی این انرژی را انعکاس داده و انرژی های پایین تر را با ارتعاشات بالای خود تبدیل میکنید. مردمی که به طور غیر عمده تحت تأثیر قرار میدهید شروع به احساس صمیمت با شما میکنند و هدف خود شما، که در حول و حوش خدمت به دیگران، پس خدمت به خداوند در جریان است، انجام میپذیرد و به عنوان پاداش شما متحدی خلق میکنید.

از هزاران نفر شنیده ام که حضور در یک جلسه سخنرانی کلیسا جایی که پیام امید، عشق و مهربانی بوده، برای عزم آنها در دنبال کردن هدف شان کافی بوده است. وقتی سخنران من باشم، همیشه از در عقب وارد میشوم برای اینکه زمانی برای گرفتن انرژی امید، خوشبینی و عشق داشته باشم. میتوانم انرژی جمعی آنها را حس کنم. مانند موج آرامی از لذت است مثل اینکه دوش آب گرمی در درونم باز باشد. این انرژی است. این ماده قصد است که با قدرت دیگران را در عزم و امیدواری کمک میکند.



حضور شما باعث می‌شود دیگران به ارتباط شخصی امیل اعتماد کنند.

با آوردن خصوصیت قصد نزد دیگران، اجازه میدهد که اعتماد حضور داشته باشد. خواهید دید که دیگران تایل دارند با شما دردл کنند که مربوط به کیفیت اعتماد می‌شود. در فضایی با انرژی بالاتر مردم اعتماد می‌کنند و دوست دارند داستان‌های شخصی‌شان را با شما سهیم شوند. با چنین پیوندی، بیشتر خداآگونه هستید، چه کسی بیشتر از خداوند مایل به سهیم شدن در اسرار شاست؟ اخیراً، یک روز در یک برنامه تماشای نهنگ، خانم غریبه تمام داستان زندگیش را درباره روابط شکست خورده و احساس سرخوردگی‌اش برای تعریف کرد. در مکالمه با من، در دامنه انرژیکی که باعث ایجاد اعتماد می‌شود او این خطر را پذیرفت که مسائل زندگیش را با یک غریبه در میان بگذارد. (این مسئله اغلب از زمانی که اصول هفت چهره قصد را رعایت می‌کنم رخ میدهد.) همان‌طور که سنت فرانسیس آسیزی گفت: «راه رفتن به جایی برای موعظه فایده‌ای ندارد مگر اینکه راه رفتن ما وعظ ما باشد.» بالاخره، پی می‌برید که با حمل این انرژی قصد حقی غریبه‌ها هر کاری بتوانند در جهت مقاصد شما انجام میدهند.

وقتی فرکانس‌های انرژی پایینتر از شما ساطع شود نتیجه برعکس است. اگر انرژی غیر قابل اعتماد شما خود را به صورت هیجان، قضاوت، استبداد، برتری و خواسته بروز دهد، دیگران مایل به کمک به شما نیستند. حقیقت این است که ارسال انرژی پایین از طرف شما اغلب باعث می‌شود که دیگران میل به تداخل با مقاصد شخصی شما داشته باشند. چرا؟ چون انرژی‌های



پایین شما به ایجاد نیروی متقابل و تضاد کمک می‌کند، پس برنده و بازنه ضروری می‌شود و دشن‌ها خلق می‌شوند که همه ناشی از عدم تمايل شما به پیوند با قصد ناشی می‌شود.

حضور شما در دیگران الهامی در جهت بزرگی ایجاد می‌کند

وقتی به روح متصل هستید و کاملاً این آگاهی را منعکس می‌کنید به منبعی از الهام برای دیگران تبدیل می‌شوید. به نوعی، این یکی از قویترین تأثیرات اتصال با قصد است که به دیگران منتقل می‌شود. کلمه الهام inspiration یعنی in-spirit (در روح). در واقع در روح بودن یعنی شما با حضورتان بیشتر از حرف زدن الهام بر می‌انگیزید شما نمی‌توانید با بلند حرف زدن، اصرار و خواستن اینکه به نقطه نظرات شما گوش کنند در دیگران الهام برانگیزید.

در تمام سال‌هایی که درس دادم، نوشتم، سخنرانی کردم و نوارهای ضبط صوت و ویدیو پر کردم، روند دوگانه‌ای را مشاهده کردم. من در تمام امور خود را مصمم، الهام گرفته و متصل به روح جهانی قصد حس می‌کنم و هزاران حتی میلیون‌ها نفر در نتیجه الهام گرفتن خود من الهام می‌گیرند. عامل دوم گروه وسیعی از مردم هستند که مرا در کارم کمک می‌کنند. آن‌ها برای من مطالبی می‌فرستند، داستان‌های الهام برانگیز می‌نویسند که از آن‌ها استفاده می‌کنم و به طور واقعی همکاران من می‌شوند. وقتی با حضور خود در دیگران الهام برانگیزید از نیروی قصد برای منفعت تمام کسانی که با شما در تماش هستند که شامل خود شما نیز می‌شود استفاده می‌کنید.



با تمام قلبم از این روش حمایت می‌کنم و
بدون شک میدانم که شما هم می‌توانید با حضور
خود الهام برانگیز باشید.

حضور شما دیگران را با زیبایی در یک صفحه قرار می‌دهد

وقتی در پیوند با قصد هستید، زیبایی را
همه جا و در همه چیز می‌بینید چون کیفیت
زیبایی از خود منعکس می‌کنید و جهان ادراکی
شما به طور هیجان‌انگیزی عوض می‌شود. در
انرژی بالاتر قصد، زیبایی را بدون هیچ‌گونه
تبليغی در همه، پیر و جوان، فقیر و غنی، سیاه
و سفید می‌بینید. همه چیز از نقطه نظر تقدیر
و نه قضاوت ادراک می‌شود. وقتی حس تقدیر از
زیبایی را به حضور دیگران می‌آورید، مردم
مایل می‌شوند که خود را طوری ببینند که شما
آنها را می‌بینید. وقتی در جریان آن انرژی
بالاتر زیبایی قرار می‌گیرند خود را جذابتر و
بهتر حس می‌کنند. وقتی مردم احساس زیبایی
کنند، در روش‌های زیبایی عمل می‌کنند. آگاهی
شما از زیبایی باعث می‌شود دیگران جهان
اطراف خود را به همان شکل ببینند. یک بار
دیگر سودی دوگانه حاصل می‌شود. اول، شما به
دیگران کمک می‌کنید تا قدر زندگی را بدانند
و با فرو رفتن در جهان زیبایی شادر باشند.
دوم، قصد خود شما یاری مردمی را که به عزت
نفس خود پی برده‌اند دریافت می‌کنند. وقتی در
پیوند با قصد باشید، زیبایی از حضور شما
افزایش می‌یابد.

حضور شما القاء کننده سلامتی است نه بیماری

اتصال شما با مبداء باعث می‌شود که به
آنچه در زندگی می‌خواهید متمرکز شوید و هیچ



انرژی صرف آنچه نمیخواهید نکنید. این تمرکز درونی اجازه نمی‌دهد که شکایت کنید، یا در مورد بیماری، درد یا هر شکل جسمانی دیگری فکر بکنید. انرژی شما همیشه در حال اجتاد عشق و توسعه تکاملی است که شما از آن هستی یافته‌اید. این شامل جسم و تمام باورهای شما درباره خویش فیزیکی‌تان می‌شود. در قلبتان میدانید که جسم شما سیستم معجزه‌آسایی است. احترام زیادی به توانایی خیره کننده آن در بهبود دادن خود و عمل کرد خودخودی آن بدون دخالت شما قائل می‌شود. میدانید که خویش فیزیکی‌تان با نیروی الهی برانگیخته می‌شود که قلبаш را به طپش در می‌آورد غذایش را هضم می‌کند، ناخن‌ها یش را بلند می‌کند و همان نیرو پذیرنده وفور بی‌پایان سلامتی است. وقتی در حضور دیگران قدردانی سالمی از معجزه‌ای که در جسم‌تان است انجام میدهد، تلاش‌های آن‌ها را برای بیماری، ناسالم بودن و پسرفت بهم می‌ریزید.

در واقع، هر چه دامنه انرژی بالای شما شدت بیشتری داشته باشد، بیشتر قادر به تأثیر گذاشت روي دیگران با انرژی شفاهنش خود هستید. (به فصل ۱۲ در رابطه با درمان و قصد رجوع کنید). از توانایی خیره کننده خود در تأثیر بر درمان اطرافیان فقط با حضور خاموش انرژی بالای متصل خود با قصد آگاه باشید. این انرژی بی‌شائبه‌ای است که از شما متجلی می‌شود.

با امید به این که اینتیت بالا بردن سطح انرژی خود را درک کنید، این فصل را با بخش در مورد این که چگونه کل تمن ماند ما در زمانی که سطوح انرژی با مبداء خلقت همان باشد تحت تأثیر قرار می‌گیرد، به آخر می‌رسانم. نیاز به



یک فکر باز و کمی وسعت از جانب شما دارد.
به هر حال چیزیست که میدانم درست است و اگر
از آن میگذشم قصور میکرم. ممکن است به
نظر عدهای که قادر به دیدن روشایی که در
آنها همه ماروی این سیاره به هم وصل هستیم
و بنابراین همیگر را از فاصله‌هایی غیر قابل
تشخیص به وسیله حس تخت تأثیر قرار میدهیم،
عجیب و غریب باید.

تأثیر شما در آگاهی همه بشریت

سال‌ها پیش برای حل برخی از مشکلات مربوط
به بلوغ یکی از دخترها، وقتی برای تکمیل
پروژه‌ای بلند مدت در بیابانی کار میکرد،
هررا اش بودم. آخرین چیزی که مشاوری که
در کمپ بیابان بود به او گفت این بود،
«میشه به یاد داشته باش هر فکری یا هر
کاری که میکنی بر دیگران اثر میگذارdest.» این
واقعیت هست حتی فراتر از تأثیری که روی
دستان، همسایه‌ها خانواده یا همکاران خود
میگذاریم. معتقدم که کل بشریت را تخت تأثیر
میگذاریم از این رو، وقتی این بخش را
میخوانید، در نظر داشته باشید که هر فکر
یا هر کاری که میکنید بر دیگران اثر
میگذارد.

در کتاب قدرت در مقابل قدرت دکتر دیوید‌هاوکینز جهان را برای همه پیش میبرد.
همه ما در سطح آگاهی جمعی نوع بشر غوطه
میخوریم، از این رو هر چیزی اضافه کنیم به
سوی ما بر می‌گردد. ما همه با تلاش به نفع
زندگی به زندگی خود میافزاییم. این یک
حقیقت علمی است که آنچه برای شما خوب است
برای من هم خوب است. «دکتر هاوکینز نقطه
نظراتش را در پی تحقیقی بیست و نه ساله و
سخت ابراز میکند که اگر دوست دارید



میتوانید بررسی کنید. من به طور خلاصه بعضی از آن نتایج و چگونگی ارتباط آنها با تأثیری که در زمان پیوند با قصد بر دیگران میگذارید ارائه میکنم.

در حقیقت، هر فردی درست مانند هر گروهی از انسان‌ها میتواند برای سطوح انرژی خود درجه‌بندی شود. عموماً، انسان‌هایی با سطح انرژی پایین‌تر قادر به تشخیص خوب و بد نیستند. میشود به آن‌ها گفت که چطور فکر کنند، از که متنفر باشند، که را بکشند و میشود آن‌ها را مانند گله‌ای در گروه‌هایی به حالت روانی اندیشه گروهی براساس جزئیاتی مانند اینکه در کدام سوی رودخانه متولد شده‌اند، اعتقادات والدین و اجدادتان، شکل چشم‌هایشان و صدھا عامل دیگر در رابطه با ظاهر آن‌ها و هویت کلی آن‌ها با جهان مادی‌شان اداره کرد. هاوکینز به ما میگوید که تقریباً هشتاد و هفت درصد از مردم در سطح انرژی جمعی‌ای قرار دارند که آن‌ها را تضعیف میکند. هر چه فرکانس ارتعاشات بالاتر باشد، در این انرژی بالا عده کمی درجه‌بندی میشوند. بالاترین سطوح انرژی فقط برای عده ای از انسان‌های بزرگ که تمرین‌های معنوی دارند تعلق دارد. آن‌ها با الوهیت همکار هستند و دامنه انرژی آن‌ها تمام بشریت را تحت تأثیر قرار میدهد.

درست در پایین سطح انرژی روش‌نگری خالص، سطوح انرژی با تجارتی مانند صعود، خودشناسی، آگاهی خدا قرار میگیرد. اینجا قدیسین قرار دارند. درست پایین آن محل شادی خالص است و علامت آن شفقت است. کسانی که به این مرحله رسیده‌اند تمايل بیشتری برای



استفاده از آگاهیشان در جهت منافع هستی تا افراد خاصی دارند.

زیر این سطوح بالا، که عده کمی از راه‌های همیشگی بدست می‌آورند، سطوح عشق، مهربانی، پذیرش، قدردانی از زیبایی غیر مشروط وجود دارد و در سطح عمیق محدودتری تمام هفت چهره قصد که در آغاز این کتاب توضیح داده‌اند. زیر انرژی‌های بالاتر که ما را قوی می‌کنند، انرژی‌های پایین هستند از خشم، ترس، غصه، تقصیر، نفرت، قضابت و شرم و فقدان که ما را تضعیف کرده باعث قطع پیوند ما با نیروی قصد کیهانی می‌شوند.

کاری که حالا دوست دارم بکنید، صرف کمی وقت با من است در حالی که چند نتیجه از دکترها و کینز را که در کتاب دوم اش تحت عنوان چشم، چشم من آمده، بازگویی می‌کنم.

از میان آزمایش‌های جنبش‌شناسی دقیق برای حقیقت در برابر خطا، عده‌ای از مردم را که انرژی آن‌ها در سطح پایین قرار دارد، سطحی که آن‌ها را ضعیف می‌کند درجه‌بندی کرده است. دوست دارم که یافته‌ها و نتایج او در رابطه با تأثیر شما بر تمدن بررسی کنید. دکتر هاکینز می‌گوید که برای همه ما ضروری است که اهمیت بالا بردن فرانس ارتعاشات را تا به سطحی که برای برابا انرژی مبداء کیهانی باشد بدانیم یا به عبارت دیگر، خود را با نیروی قصد پیوند بدهیم.

یکی از فریبینده‌ترین مفاهیم این خطا از تحقیق ایده تراز متقابل است. انسان‌هایی با انرژی بالاتر تأثیر منفی مردم انرژی پایین را تراز می‌کنند. اما این عمل برآساس یک به یک صورت غی‌گیرد چون هشتاد و هفت درصد مردم در انرژی پایین قرار دارند. همان‌طور که در این



کتاب گفتم، یک نفر در پیوند با قصد تأثیر بیاندازه‌ای بر مردم با انرژی پایین دارد. هر چه مقیاس حرکت به جانب روشنگری و شناخت آگاهی خداوند بالاتر برود بیشتر قادر به تراز کردن ارتعاشات انرژی‌های منفی خواهد بود. اینجا چند غونه از نتایج دکتر هاوکینز را بازگویی می‌کنم تا در حالی که تأثیر خود را در بالا بردن انرژی به سمت قصد بر بشریت مرور می‌کنید، بر آن‌ها تعمق کنید:

- یک فرد که در ارتعاش خوشبینی و عدم داوری دیگران زندگی می‌کند. می‌تواند انرژی منفی نود هزار نفر را در سطوح ضعیف کننده پایین‌تر خنثی کند.

- فردی که در انرژی ناب عشق و احترام به کل هستی زندگی می‌کند تأثیر انرژی منفی هفت‌تصد و پنجاه هزار نفر را که در سطوح تضعیف کننده پایین انرژی درجه‌بندی شده‌اند خنثی می‌کند.

- فردی که در انرژی روشنگری کننده، شادمانی و آرامش بی‌پایان زندگی کند تأثیر منفی ده میلیون نفر درجه‌بندی شده در سطوح پایین‌تر انرژی را خنثی می‌کند (تقریباً بیست و دو استاد امروزه زنده هستند).

- فردی که در انرژی وقار، روح خالص فرای جسم در جهانی بري از دوگانگی و وحدت زندگی کند. نیروی منفی هفتاد میلیون نفر را در درجات تضعیف کننده انرژی پایین‌تر خنثی می‌کند. (تقریباً ده استاد از این نوع در قید حیات هستند).

اینجا دو غونه جالب توجه از تحقیقات بیست و نه ساله دکتر هاوکینز درباره عوامل مؤثر نهان رفتار انسان ارائه می‌شود:



۱- یک اوتار در بالاترین سطح آگاهی در این برهه از تاریخ کسی که شایسته لقب لرد باشد مانند: خداوند کریشنا، خداوند بودا، خداوندگار عیسی مسیح قادر به خنثی کردن تمام انرژی منفی همچو نوع بشر حاضر در دنیا ی امروز است.

۲- منفی بودن جمعیت انسانی اگر در مقابل تأثیر این انرژی‌های بالاتر نبود به خود تحریبی منجر می‌شد.

مفاهیم این اقلام برای کشف روش‌های پیش بردن آگاهی انسان و بالا بردن سطح انرژی تا به جایگاهی متناسب با انرژی قصدی که از آن هستی گرفته ام بسیار زیاد است. با بالا بردن فرکانس ارتعاشی فقط به مکانی که در آن به طور منظم مهربانی، عشق، پذیرنده‌گی اعمال شود و جایی که زیبایی و خوبی بی‌پایان و نهان رادر دیگران و خود ببینند، می‌تواند نود هزار نفر را در جایی از این سیاره که در انرژی پایینتر شرم، خشم، نفرت، گناه، ناامیدی، افسردگی و غیره زندگی می‌کنند تراز کند.

نمی‌توانم به رفتار جان اف کندي در زمان مجران موشکی کوبا در سال ۱۹۶۰ فکر نکنم. او توسط مشاورینی محاصره شد بود که اصرار داشتند در صورت لزوم از بمب‌های هسته‌ای استفاده کند. با این حال انرژی او و چند نفر از افراد مورد اعتمادی که اطرافش بودند که طرفدار راه حل صلح‌آمیز بودند توانست خواسته آن اکثریت را برای حمله و جنگجویی تراز کند. یک نفر با انرژی معنوی خیلی بالا می‌تواند امکان جنگ را به پایین‌ترین نقطه برساند. در زندگی شما هم این امر صادق است. انرژی قصد را به حضور تضاد



حتی در مسائل خانوادگی بیاورید، آن زمان
 میتوانید انرژی پایینتر خالق را تغییر داده
 و به صفر برسانید.

من این کار را در وضعیت خصمانه، جایی که
 چند جوان محتتأثیر الکل و مواد مخدر در برابر
 مردمی که در علیه‌شان بودند و کار داشت به
 دعوا می‌کشید امتحان کردم. یک بار، بین دو
 گروه رفتم و سرود زیررا خواندم: به یقین
 خداوند در این مکان حضور دارد.» خود انرژی
 به تنها‌ی جو را آرام کرد و سطح انرژی را
 تا برقراری آرامش بالا برد.

بار دیگر، با ذنی برخورد کردم که در
 بقای از کودک خود عصبانی شده فریاد می‌
 کشید و القاب نفرت انگیزی به کودک دو ساله
 می‌داد. من به آرامی وارد دامنه انرژی شدم،
 چیزی نگفتم اما میل خود را برای انرژی
 بالاتر عشق منعکس کردم که انرژی پایین نفرت
 را از بین برد. از اهمیت آگاهی تأثیر خود بر
 دیگران آگاه باشید و به خود یادآوری کنید
 که با بالا بردن سطح انرژی‌تان به جایی که
 همانگ با قصد باشد. شما وسیله پا چرایی
 برای صلح و آرامش می‌شوید. این مسئله همه جا
 به کار می‌آید، پس بخشی از ترازکنندگی نیروی
 منفی انسان‌هایی باشید که در زندگی با آن‌ها
 روبرو می‌شوید.

پنج پیشنهاد برای بکارگیری ایده‌های این فصل

- ۱- از اهمیت الهی ساختن رابطه‌هایتان آگاه
 باشید. رابطه سالم بر مبنای هیچ مذهبی نیست.
 رابطه سالم و مقدس، بر آشکاری روح در هر
 کسی تأکید دارد. کودکان شما موجوداتی معنوی
 هستند که از طریق شما می‌آینند نه برای شما.

رابطه عشقی شما باید در خواستن آنچه برای خود میخواهید برای طرف مقابل هم متمرکز باشد. اگر آزادی میخواهید، آن را برای هر کسی که دوست دارید بخواهید. اگر وفور میخواهید، آن را اول برای دیگران بخواهید. اگر خوشبختی میخواهید، بیشتر برای دیگران بخواهید و بگذارید که این را بدانند. هر چه تقدس بیشتری در رابطه‌هایتان داشته باشید همان‌قدر بیشتر در قصد غوطه میخورید.

۲- وقتی سؤالی از اخلاقیات مطرح میشود که چگونه باید در برابر دیگران عمل کنید، از خود بپرسید، مسیح چگونه عمل میکرد؟ این خواست درونی شما را به آرامش قصد باز میگرداند. مسیح ارائه کننده هفت چهره قصد آشکار شده در موجودی معنوی با تجربه‌های انسانی است. به این روش، شایه مسیحی که در خود دارید و در هر کس دیگر هم موجود است احترام میگذارید. خواستن آنچه برای خود میخواهید برای دیگران را مسیح‌گونه، نه مانند یک مسیحی، محمد گونه، نه مانند یک مسلمان، بود او از نه مانند یک بودایی تمرین کنید.

۳- در جریان قضایت‌هایتان نسبت به خود یا دیگران باشید. تلاشی آگاهانه برای تغییر به سوی افکار و احساسات شفقت‌آمیز بکنید. رحمتی خاموش برای گدا بفرستید به جای اینکه او را به عنوان تنبل یا فاضلابی در اقتصاد مورد قضایت قرار دهید. افکار پرشفقت سطح انرژی شما را بالا برده و اتصال شما را با قصد آسان میکند. در برخورد با همه شفقت داشته باشید، تمام بشریت تمام قلمرو حیوانات و سیاره‌ها و کیهان. در عوض، مبداء جهانی به شما شفقت خواهد داد و در مقاصد شخصیتان



کمک خواهد کرد. این قانون جذب است. شفقت بفرست، و جذبش کن، خصومت و قضاؤت بفرست همان را میگیری. افکارتان را تماشا کنید و زمانی که هر چیزی جز شفقت بودند تغییرشان بدھید.

۴- هر چه دیگران میخواهند، شما باشد بپیشتری برای آن‌ها بخواهید به طوری که این انرژی را به طرف بیرون پراکنده کرده و از این سطح آگاهی معنوی عمل کنید. سعی کنید بفهمید چه چیز دیگران را خوشحال‌تر میکند. بعد انرژی بالای قصد را به سوی آن احساس بفرستید و بر انعکاس به طرف بیرون این انرژی مرکز شوید به خصوص در حضور خود آن‌ها. این کار زمینه‌ای دو برابری برای آشکاری چنین مقاصدی ایجاد خواهد کرد.

۵- پیوسته از این حقیقت آگاه باشید که فقط با فکر و احساس هماهنگ با هفت چهره قصد انرژی منفی حداقل نود هزار نفر و شاید میلیون‌ها نفر را خنثی میکنید. هیج چیز جز بالا بردن سطح انرژی خودتان به فرکانس‌های خلاقیت مهربانی، عشق، توسعه، وفور بی‌پایان و پذیرندگی بدون قضاؤت وجود ندارد. این حالت درونی شما را تا به سطحی بالا میبرد که حضور شما بر کل بشریت به طور مثبت اثر میگذارد. در اتوپیوگرافی یک یوگی، سوامی سری یوکتسوارپاراما هانسا یوگاناندا میگوید:

«هر چه خودشناسی انسان عمیق‌تر باشد، بیشتر بر کل جهان به وسیله ارتعاشات معنوی طریفتش اثر می‌گذارد و کمتر تحت تأثیر پدیده‌های در جریان قرار می‌گیرد.»

اتصال با قصد مسؤولیت شما در برابر تمام خانواده بشریت است. در غیر این صورت ممکن



است همین حالا کسی را در بلغارستان دلتنگ کرده باشد.

با جملات زیر از مهاتما گاندی این فصل را در چگونگی تأثیر ما بر جهان با اتصال با قصیدی که خود ما را به هستی در اولین جایگاه آورده تمام می‌کنم! «خود باید تغییری باشیم که مایلیم در جهان ببینیم.» با این کار، به بخش ابدی خود که در ابدیت سرچشمها می‌گیرد می‌پیوندم. کل ایده ابدیت و رسیدن به ادراک چگونگی تأثیر آن در توانایی ما در شناخت و بکارگیری نیروی قصد اسرارآمیز است. این موضوع فصل آخر بخش اول این کتاب است. ما ابدیت را از جسم و ذهنی می‌کاویم که در زمانی شروع و پایان می‌یابد، با این حال به طریقی میداند «منی» که اینجا هستم، همیشه بوده و خواهد بود.



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

فصل ششم

قصد و ابدیت

«ابدیت از این پس نیست... همین است.
اگر اینجا پیدا نکردید، هیچ جای دیگری
پیدا نخواهید کرد.»

جوزف کامپ بل

لطفاً بگذارید که اینجا و هم اکنون تمرینی
انجام بدھیم. کتاب را زمین بگذارید و بلند
بگویید: من از اینجا نیستم. بگذارید معنی
کلمات کاملاً برایتان روشن شود. یعنی شا در
این جهان هستید اما نه از این جهان. شا
یاد گرفته اید جسم باشید، تشکیل شده از
ماهیجه ها، استخوان ها، بافت ها، اکسیژن،
هیدروژن و نیتروژن و یک نام.

شا خود را به عنوان شخصی با نام خاص
میشناسید و خود را با دارایی ها و
کارهایتان که انباسته اید هویت میدهد. این
خویش مقداری اطلاعات ترس آور هم دارد.
میداند که اگر خوشانس است، باید پیر شود،
بیمار شود و هر چیزی را که از عشق رشد کرده
از دست بدهد. بعد خواهد مرد. این خلاصه ی
چیزی است که دنیا به شما میدهد، که میتواند
شا را در بیهودگی چیزهایی که زندگی می
نامیم گیج و مبهوت کند. درون این تصویر
سرد که ترس و حقی وحشت ایجاد میکند، مایلم
که جنبه ای معرفی کنم که وحشت را حذف میکند.
میخواهم بدانید که شما جموعه ای از استخوان



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

و بافت محکوم به فنا در روند ساختورده‌گی نیستید.

شما از دامنه‌ی جهانی خلقت ناشی شده‌اید که من قصد مینامم. از جهق، این ذهن کیهانی کاملاً غیرشخصی است. عشق، شادی، زیبایی و خلاقیت خالص است که همیشه در حال توسعه بوده و به طور بیپایانی وفور دارد. شما از این ذهن کیهانی حضور یافته‌اید، همه جا و در همه‌ی زمان‌ها. به عبارت دیگر یعنی بینهایت. تا زمانی که خواسته‌های شما با این اصل همیشگی متحد باشد هیچ چیز در طبیعت وجود ندارد که بتواند از صورت گرفتن خواسته‌های شما مانع کند. تنها زمانی که انتخابتان در جهقی باشد که به نفس اجازه دهد در برابر ذهن لایتناهی قصد قرار بگیرد خواسته‌های شما برآورده خواهد شد. خود زندگی ابدیست و شما از این لایتناهی هیچ که زندگی خوانده می‌شود، نشأت می‌گیرید. توانایی شما در اتصال با ابدیت و زندگی در اینجا و اکنون به اتصال شما با قصد تداوم خواهد داد.

زندگی ابدیست

ما همه در صحنه‌ای زندگی می‌کنیم که بینهایتهاي بسياري جمع هستند. امشب بیرون را نگاه کنید و در بیکران فضا تعمق کنید. ستارگانی در مسافت زیاد با شما هستند که فاصله‌ی آن‌ها با سرعت نور در یک سال زمینی محاسبه می‌شود. آن سوی این ستارگان می‌توانید کهکشان‌های بیپایانی را ببینید که به سوی چیزی که ابدیت مینامیم گستردۀ شده‌اند. به راستی فضایی که اشغال می‌کنید لایتناهی است. بزرگی آن عظیم‌تر از آن است که بتوانیم ببینیم. ما در جهانی لایتناهی هستیم. بزرگی آن عظیم‌تر از آن است که بتوانیم ببینیم.



ما در جهانی لایتناهی، بدون آغاز و پایان هستیم.

حالا به این جمله توجه کنید. اگر زندگی لایتناهی است پس زندگی نیست. دوباره بخوانید و ملاحظه کنید زندگی واقعاً بیکران است. میتوانیم این را در هر چیزی که به دقت مشاهده کنیم ، ببینیم. پس، باید نتیجه بگیریم که زندگی، به صورت جسم ما و کارهایمان و دارایی مان که بدون استثناء شروع و در غیار پایان میگیرد خود زندگی نیست. پس از یافتن ماهیت واقعی زندگی میتوان آن را تغییر دهد. این یک تغییر بزرگ درونیست که ترس از مرگ را از بین میبرد (چطور از چیزی میترسید که غیتناهی وجود داشته باشد؟) و به طور دائم شما را به مبدأ بیکران خلقت وصل میکند. هر چیزی را از جهان لایتناهی روح به دنیای خلقت وصل میکند . راحت بودن با مفهوم لایتناهی را یاد بگیرید و خود را به عنوان موجودی لایتناهی ببینید.

در حالی که در جهان آغازها و پایانها هستیم، نیروی قصد، طبیعت لایتناهی خود را حفظ میکند چون ابدیست. هر چیزی که جز ابدیت تجربه میکنید زندگی نیست. این توهمی زاییده‌ی نفس شماست که تلاش میکند که نشان و هویت جدا از مبدأ بیکران خود داشته باشد. این تغییر در نگرش نسبت به خود به عنوان موجود معنوی بیکرانی با تجربه‌ی انسانی، نسبت به عکس آن یعنی انسانی با تجربه‌ی انسانی، نسبت به عکس آن یعنی انسانی با تجربه‌ی معنوی، برای بیشتر مردم ترسآور است. میخواهم که با این ترس‌ها همین حالا رو به رو شوید، نتیجه پیوند ابدی با فور و



پذیرندگی مبدأ و جهانی خواهد بود که تمام
خلقت را به شکل موقت قصد نمی‌کند.

ترس از ابدیت

همه در جسم‌هایی هستیم که خواهند مرد و ما
این را میدانیم، با این حال نمی‌توانیم
تصور کنیم، به همین دلیل طوری رفتار می‌کنیم
که انگار اتفاق خواهد افتاد. مثل این است
که به خودمان می‌گوییم جز من همه خواهند
مرد. می‌شود این را به چیزی که فروید دید
نسبت داد. مرگ‌هایان غیرقابل تصور است. به
هین خاطر آن را انکار کرده و طوری زندگی
می‌کنیم که انگار خواهیم مرد. به دلیل
این‌که مرگ خود ما القاء‌کننده‌ی وحشت است.
وقتی نوشت این کتاب را شروع کردم، به دوسي
گفتم هدفم این است که ترس از مرگ را در
خواننده به کل از بین ببرم. به من بگویید
آیا چنین تأثیری حتی در مقیاس کوچک بر شما
داشت؟

وقتی هفت ساله بودم، با برادر بزرگم
دیوید در یک پرورشگاه در شماره‌ی ۲۳۱، در
جاده تاون هال در میشیگان زندگی می‌کردم
کسانی که در ساعات کاری مادرم برای
بازسازی خانواده، ما را می‌بردند خانم و
آقای اسکارف بودند. کاملاً به خاطر دارم
انگار دیروز بود. من و دیوید در ایوان پشتی
خانه نشسته بودیم. خانم اسکارف با دو موز
در دستش بیرون آمد، گریه می‌کرد. به هر کدام
ما یک موز داد و گفت: «آقای اسکارف امروز
صبح مرد.» اولین بار بود که مفهوم مرگ را در
مورد یک انسان بخربه می‌کردم. با سادگی هفت
سالگی‌ام در حالی که سعی به آرام کردن رنج
آشکار او داشتم گفتم: «کی بر می‌گردد؟» خانم



اسکارف در یک کلمه که هرگز فراموش نمی‌کنم
جواب داد: «هیچ وقت.»

من به طبقه‌ی بالا به تخت دوطبقه‌مان رفتم و
موزم را پوست کندم و آن‌جا دراز کشیدم و
سعی کردم که مفهوم هیچ وقت را درک کنم.
مردن برای همیشه چه معنی می‌داد؟ می‌توانستم
با هزار سال یا حتی یک میلیون سال کنار
بیایم اما "هیچ وقت" با بسیاری اش برای من
خیلی بزرگ بود این‌قدر که دم درد گرفته
بود. برای درک این ایده‌ی غیرقابل فهم
از "هیچ وقت" باید چه می‌کردم؟ خیلی ساده
فراموش کردم و به هفت سالگی ام در
پرورشگاه برگشتم. این چیزی است که منظور
کاستاند است وقتی می‌گوید ما همه در بدن‌های رو
به مرگ هستیم اما طوری رفتار می‌کنیم که
گویی خواهند مرد و این بزرگترین علت زوال
ماست.

مرگ خود شما

ضرورتاً، دو نقطه نظر در رابطه با معنای
مرگ خود شما وجود دارد. اولی می‌گوید ما
جسم‌های فیزیکی هستیم که متولد شده و برای
مدتی زندگی می‌کنیم و نهایتاً از بین خواهیم
رفت، گوشت ما می‌پوسد و آن زمان برای همیشه
خواهیم مرد. این دیدگاه اول اگر آگاهانه
یا بر عکس با آن درگیر شوید از نقطه نظر
زنده بودن ما وحشتناک است. مگر این‌که نقطه
نظر دوم را انتخاب کنیم. ترس شما از مرگ
کاملًا قابل درک است. یا ممکن است که اگر از
زنگی می‌ترسید یا متنفرید با آغوش باز
بپذیرید. نقطه نظر دوم می‌گوید که شما ابدی
هستید، یک روح بیکران در حالتی موقت از
گوشت. این نقطه نظر می‌گوید که تنها جسم
فیزیکی شما می‌میرد و این‌که شما در زمان خلقت



کامل بودید و کالبد فیزیکی شما حاصل ذهن کیهانی قصد است. ذهن کیهانی بیشکل بوده و هست، انرژی خالص عشق، زیبایی، مهربانی و خلاقیت است و نمیتواند بیرد چون هیچ شکلی ندارد، پس مرگ و مرزی هم ندارد. نه فنا، نه گوشت و نه احتمال هدر رفتن هیچ کدام را ندارد.

حالا، کدامیک از این نقطه‌نظرها به شما بیشترین آرامش را میدهد؟ کدام با عشق و آرامش توأم است؟ کدام اجاد ترس و نگرانی می‌کند؟ واضح است که ایده خویش لایتناهی شما را با ابدیت در حالت دوستانه‌ای نگه میدارد.

دانستن اینکه در ابتدای موجود فناناپذیر هستید که آگاهانه با مبدأ خود پیوند دارد که ابدی و همه جا حاضر است به یقین چشم‌انداز آرام‌خششتری است. به دلیل طبیعت بیکرانش همه جا هست و به این‌جا می‌رسد که پس کل روح باید در هر لحظه در هر نقطه‌ای از فضا حاضر باشد.

پس روح در ابدیت خود همه جا هست که شامل شما هم می‌شود. شما هرگز نمی‌توانید از آن جدا باشید. یاد بگیرید که به ایده‌ی پوچی که شما را از ذهن کیهانی جدا می‌داند بخندید. مبدأ، خود شاست. شما آن هستید. خداوند ذهنی است که از طریق آن اندیشه‌ده و زندگی می‌کنید. همیشه به شما وصل است حتی اگر به آن اعتقاد نداشته باشید. حتی یک ملحد هم برای تجربه کردن خدا نیاز به باور کردن آن ندارد.

شكل سؤال تغییر می‌کند، به جای اینکه بگوییم که بدن شما خواهد مرد می‌گوییم دوست دارید در کدام سوی ابدیت زندگی کنید. شما دو راه دارید، زندگی در سوی فعال یا



غیرفعال بینهایت. در هر دو صورت ملاقاتی با ابدیت دارید که غیرقابل اجتناب است.

قرار ملاقات شما با ابدیت

نقل قول چوزف کامپ بل در اول این فصل را دوباره بخوانید. ابدیت حالت! درست حالا و همین اینجا شما یک موجود ابدی هستید. وقتی ترس از مرگ و پایان یافتن را کنار بگذارید. با ابدیت همسروج می‌شوید و آرامش و راحتی ای که این شناخت برای شما می‌آورد حس می‌کنید. در این جهان مادی ما همه چیز را از طریق استمرار فضای زمان شناسایی می‌کنیم. در حالی که ابدیت ترجیحی برای زمان و فضا ندارد. شما عناصری نیستید که جسم شما را می‌سازند، شما فقط از عناصر استفاده می‌کنید. شما از زمان و فضا فراتر می‌روید و با ذهن کیهانی ابدیت پیوند می‌یابید. اگر تا به حال تشخیص نداده اید به خاطر ترس است. میتوانید در حالی که در جسم موقعت خود با پیوستگی بنده وارش به زمان و فضا هستید این ملاقات را با ابدیت انجام دهید. هدف من در این فصل کمک برای شناخت و انجام این کار است. اگر بتوانید این کار را انجام دهید. به شما زندگی‌ای بدون ترس از مرگ را نوید میدهم. این کار را همین حالا در حالی که هنوز در جسم خود در توهمندی زمان و فضا هستید انجام دهید یا در زمان مرگ. اگر تصمیم بگیرید در حالی که زنده‌اید و نفس می‌کشید این ملاقات را انجام دهید مانند یاد گرفتن مرگ در حین زندگیست. وقتی یک بار این گذار را به سوی فعل بینهایت انجام دادید ترس از مرگ از بین رفته و به مسخرگی مرگ خواهید خنید. ماهیت واقعی خود را درک کنید، رو در روی مرگ بایستید و زخیرهای بندگی به آن ترس را



پاره کنید. خواهید مرد. این را تکرار کنید. بر آن مراقبه کنید. از این زاویه به مسأله نگاه کنید: اگر موجودی بینهايت نبستيد پس هدف از زندگي شما چيست؟ به يقين گذر از تولد، کار کردن، انباشن، از دست دادن همه، بيماري و مرگ نیست. با بيداري در ماهيت بي نهايت خود و پيوند با هفت چهره قصد خود را از محدوديت هايي که نفسitan تعبيين کرده آزاد کنید. شما راهنمایي و ياري ذهن کيهاني بي نهايت را که با شماست دریافت ميکنيد و از همه مهم تر وقتی ترس از مرگ و فناپذيری را از خود دور کنید، احساس آرامش خواهيد کرد.

داستان هايي از معلمين معنوی بزرگ دارم که زمين را با احساس سعادت و بدون ترس ترك کرده اند. آنها تمام تردیدها را از بين برداشت، تمام ترس را بپرون راندند و با ظرافت ابديت را ملاقات کردند. اينجا کلام هايي از مردمي که مورد تحسين من بودند ارایه ميدهم: زمانی را که مدت‌های مديد آرزو کرده ام رسیده.

ترزا از آويلا

بيایيد به هم مهربانتر باشيم.

آلدوسی هاکسلی

اگر مرگ اين است از زندگي آسانتر است.

رابرت لوئيز استونسون

این آخر زمین است! من خوشحال.

جان کوئينسی آدامز

ميتوانم در بهشت بشنوم.



@caffeinebookly



caffeinebookly



@caffeinebookly



caffeinebookly



t.me/caffeinebookly

لودویگ ون بتوون
نور، نور، جهان به نور بیشتری نیاز دارد.
یوهان ولفگانگ فون گوته
به سرزمینی میروم که تمام عمر آرزوی دیدنش را داشتم.

ویلیام بلیک
آنجا خیلی زیباست.

توماس ادیسون
رام، رام، رام (خدا، خدا، خدا)

مهاتما گاندی
چرا شما کلمات آخر خود را غنیمیسید و به موجودی بینهايت در حين اشغال جسم تبدیل نمیشوید؟ وقتی دیدار خود با ابديت را مورد ملاحظه قرار میدهيد، به اين‌كه بيشترما چگونه زندگي مي‌کnim بنگرید. ميدانيم در بدني هستيم که خواهد مرد اما طوري رفتار مي‌کnim که گويي برای ما اتفاق خواهد افتاد. اين نقطه‌نظر از سوي غيرفعال بینهايت است جايي که نمی‌توانيم پيوند خود با قصد و توانايی هماهنگي خود را با روح خلاق ببینيم. بيايد فرق اساسی بين ملاقات با بینهايت را حالا و در زمان مرگ بررسی کnim. در يك مورد، در سوي فعال بینهايت و در مورد دیگر در حال مانع از آن با بودن در سوي غيرفعال آن خواهيد بود.

سوی فعال و غیرفعال بینهايت

در سوی فعال بینهايت کاملاً به اين که در جسمی هستيد که خواهد مرد شناخت داريid. به

علاوه، شناخت درونی شما بر این اصل است که شما جسم، ذهن یا هر کدام از کارها و دارایی‌تان نیستید.

در این سوی فعال بینهایت، شما چنگ خوبی به تسمه‌ی تراکم‌ها که قبلًا توضیح دادم می‌زنید که اتصال با قصد است و شما نظاره‌گر تمام تجربیات حسی خود هستید. شاید به نظرتان مهم نیاید اما به شما اطمینان می‌دهم که وقتی آگاهی درونی‌تان را به سوی فعال بینهایت ببرید، اتفاق‌های معجزه‌آسای را در زندگی روزمره خود خواهید دید. در این سوی فعال بینهایت شما در وحله‌ی اول موجود معنوی بیکرانی با تجارت موقت انسانی هستید و تمام روابط خود را از این دیدگاه خواهید زیست. در سوی غیرفعال بینهایت تجربه‌ی شما از زندگی کاملاً بر عکس است. اینجا شما در وحله‌ی اول انسانی با تجربه اتفاقی از معنویت هستید. زندگی شما همراه با ترس از مرگ جدا از دیگران، روشنی رقابتی و با نیاز به تسلط و برنده بودن است. سوی غیرفعال بینهایت شما را از نیروی قصد جدا می‌کند.

حسی از تقدیر

در سوی فعال بینهایت پیوند شما با قصد دیگر به صورت یک نظریه نیست بلکه مانند فراخوانی است که باید به آن اهمیت بدهید. سوی غیرفعال بینهایت شما را به معنی سوق می‌دهد که زندگی را به صورت هرج و مرج، بی‌عزم و بیهوده ببینید در حالی که موقعیت شما در سوی فعال بینهایت شما را به سوی سرنوشتی می‌برد که عمیقاً در درون خود حس می‌کنید.

وقتی به گذشته نگاه می‌کنم متوجه می‌شوم که حس تقدیری من در سن پاییزی به من جهت می‌داد. می‌دانم که از کودکی می‌توانستم و فور



را در زندگیم آشکار کنم. در حالی که در کلاس‌های دبیرستان یا دانشگاه می‌نشستم تا به حد مرگ از معلم‌هایی که بی‌صبری از حضور دلتنگ‌کننده‌شان انتقال می‌دادند خسته می‌شدم. صحبت کردن برای جمعیت زیاد را تصور می‌کردم. در آن سال‌های جوانی عهد کردم که به این خواسته برسم و به طریقی می‌دانستم که بودنم دلیلی دارد. نمی‌توانستم به هیچ چیز یا به هیچ کس اجازه بدهم که مرا از مسیر منحرف کند. همیشه احساس می‌کردم که روحی فنان‌پذیر هستم که در زمان‌های مختلف به شکل شوهر، پدر، نویسنده، سخنران و یا یک مذکر طاس و بلند قامت امریکایی تغییر وضعیت داده‌ام.

چون در سوی فعال بینهایت زندگی می‌کنم، حسی از سرنوشت دارم که اجازه نمیدهد تا زمانی که موسیقی من در من است بیم. می‌توانید همین انتخاب را داشته باشید. فقط این فکر را که جسمی هستید که خواهد مرد از خود دور کنید و در عوض به جستجوی آگاهی ای از خویش فنان‌پذیرتان باشید. در سوی فعال بینهایت، خویش برتر خود را خواهید یافت، خویشی که بخش کوچکی از آن به صورت جسم شما مادی شده است. من تضمین می‌کنم که تنها با شناختن خود به عنوان لایتناهی و به عنوان موجودی غیرقابل تحریب اتصال شما با قصد و توانایی آشکار ساختن تمام خواسته‌هایتان در اختصار مبدأ کیهانی‌تان واقعیت شما خواهد شد. راه دیگری وجود ندارد.

حس تقدیر شما باعث می‌شود بدانید که بازی زندگی را در سوی فعال بینهایت انجام می‌دهید. پیش از دستیابی به حس تقدیرتان، انگیزه شما چیزی بود که خارج از زندگی می‌خواستید و آنچه مایل به انجام آن بودید. در سوی فعال



بی‌نهایت در می‌یابید که زمان آن رسیده که
آنچه را تقدیر شا قصد کرده انجام بدهید. در
اطراف غوطه خوردن با امید به این که همه
چیز روبراه خواهد شد، در انتظار این که
شانستان عوض شود و با امید به اینکه
دیگران برایتان کاری کنند دیگر کارآیی
ندارد. حس تقدیرتان باعث می‌شود بفهمید،
«من ابدی هستم و این یعنی من از عظمت
بی‌پایان قصد معنوی اینجا حاضر شده‌ام که
تقدیری را که باید بر حسب آن عمل کنم به
پایان برسانم. شما شروع به بیان اهدافتان با
زبان قصد می‌کنید با علم به این‌که آن‌ها شکل
خواهند گرفت. شما از نیروی قصد می‌خواهید که
شما را در مسیر نگاه دارد. نقصی پیش‌خواهد
آمد چون در لایتناهی نقصی نیست.

این شعر قرن سیزدهمی ممکن است به شما حسی
از این بدهد که شما تقدیر خود را دارید:
شما با نیرویی بالقوه به دنیا آمدید
با خوبی و اعتماد
با ایده‌آلها و خیال‌ها
با بزرگی
با بال‌ها به دنیا آمدید
نه برای خریدن، پس نخرید
بال‌هایی دارید
یاد بگیرید پرواز را و پرواز کنید

رومی

اگر رومی شعر خود را در سوی غیرفعال
بی‌نهایت سروده بود باید به این شکل بود:
شما پدیده‌ای اتفاقی از طبیعت هستید
موردي برای قانون شانس و خوشختی
به راحتی می‌شود به طرف انداخته شوید
باید زندگی عادی‌ای بگذرانید
با لی ندارید



پس پرواز را فراموش کرده بر زمین بمانید

حس احتمال

خلقت بر احتمال دیرینه هر چه از فکر است میتواند باشد بنا شده است. اختراتات بزرگ بیمار را ملاحظه کنید: هوایپما، برق، تلفن، تلویزیون، دستگاه فاکس، کامپیوتر. آن‌ها همه نتیجه‌ی ایده‌های خلاق افرادی هستند که بر مکن و نامکن متمرکز شدند. به عبارت دیگر، حسی از مکن در قلمرو حاصلخیز سوی فعال بینهایت رشد می‌کند.

در فضای نوشتاری غونه‌ی شگفت‌انگیزی از چهار کودک دارم که کلمه‌ی غیرمکن را به قلب‌های خود راه ندادند.

ادی، بدون دست یا پا به دنیا آمد. در پنج سالگی به افریقاًی جنوبی رفت و کوهی دید که دوست داشت از آن بالا برود. در سه ساعت از آن کوه بالا رفت. در سیزده سالگی تصمیم گرفت تروریست‌بیانیون بنوازد.

دلیلی غیبی‌بیند که آن‌چه دوست دارد انجام ندهد. او در سوی فعال بینهایت و در مشاورت امکانات جهان لایتناهی زندگی می‌کند.

ابی، بیمار بود و نیاز به پیوند قلب داشت. وقتی دید مادرش گریه می‌کند. گفت: «ماما، گریه نکن» من خوب خواهم شد: «در ساعت یازدهم به طور معجزه آسایی قلبی در دسترس قرار گرفت و ابی خوب شد. قصد ابی از آن جهان امکانات لایتناهی آمد. سوی فعال بینهایت است که قصد از آن‌چه آشکار می‌شود.

استفانی پنج ساله بود وقتی منژیت گرفت هر دو پایش قطع شد. امروز، در دوازده سالگی او دوچرخه‌ی خودش را می‌راند و رویایی دارد که حتی فراتر از رویا‌های جوانانی است



که همه‌ی اعضا‌یشان را دارند. شعار شخصی او
این است: محدودیتها را بشکن.

بعد از دو عمل اساسی قلب وقتی فرانکی
هنوز یک بچه بود، دکترها به پدر و مادرش
گفتند که دیگر کاری از آن‌ها بر نمی‌آید.
فرانکی زنده بود چون در دستگاه قرار گرفته
بود. وقتی دکترها به پدر و مادرش اصرار
کردند که نمی‌تواند زنده بماند و فقط رنج می‌
کشد. بالاخره پذیرفتند. اما فرانکی زنده
ماند. او به طریقی در سوی فعال جهان
امکانات لایتناهی قرار داشت: نوشته‌ی زیر
عکس اش این‌طور می‌گفت:

فکر نمی‌کردید که به آسونی بتونین از دست
من خلاص بشین، می‌کردین؟

نیروی قصد در زمان ماندن در سوی فعال
امکانات لایتناهی جریان دارد. جورج برنارد
شاو که در نود سالگی هنوز در حال خلق کردن
بود این‌طور می‌گوید: شما چیزها را همان‌طور که
هستند می‌بینید و می‌گویید، چرا؟ اما من
چیزهایی را خیال می‌کنم که هرگز نبوده‌اند و
می‌گویم چرا که نه؟ به عبارت برنارد شاو در
حایی که ماندن در سوی فعال بینهایت را تمرین
می‌کنید و امکانات لایتناهی را که در اختیار
همه‌ی ما قرار دارند می‌بیند فکر کنید.

حس احترام

باید بپذیرید که مفهوم لایتناهی به
نهایی رعب‌آور است. نه آغازی، نه پایانی.
همزمان در همه جا. نه زمانی و همه‌ی این‌ها
این‌جا و اکنون.

این حقیقت که شما بخشی از جهان لایتناهی
هستید و وارد محدودیت شده‌اید فکر را ناراحت
می‌کند. مغایر توضیح است سوی فعال بینهایت
حسی از احترام ایجاد می‌کند. وقتی در حالتی از



احترام هستید، در وضعیت پایداری از قدردانی قرار دارید. شاید مطمئن‌ترین راه خوشبختی در زندگی تشكر و قدردانی از مبدأ است برای هر آنچه که برایتان اتفاق می‌افتد. آن وقت اگر مصیبتو هم رخ دهد میدانید که می‌توانید آن را به رحمتی تبدیل کنید.

در سوی غیرفعال بینهايت، شما فرض می‌کنید که به طور موقت اینجا هستید پس هیچ وظیفه‌ای در مقابل جهان، سیاره و ساکنین آن ندارید. با انکار طبیعت ناحدودتان، در حالی که معجزات همه روزه‌ی زندگی را چیزی بدیهی می‌پنداشد، زندگی را می‌گذرانید. وقتی با طبیعت ابدی خود آشنا شوید، آن زمان نقطه‌نظر دیگری خواهید داشت، در وضعیت پایداری از قدردانی برای همه چیز قرار می‌گیرد. این وضعیت راز برآورده ساخت مقاصد انسانی شاست و بدون آن، بیشتر تلاش‌های صمیمي شما بی‌فائده خواهد بود.

در وضعیت قدردانی بودن، مغناطیس اجداد می‌کند و البته یک آهن ربا همه چیز را به خود جذب می‌کند. با سپاس از همه چیزهایی که دارید جریان خوبی‌های بیشتر را به زندگی خود می‌کشانید. هر فرد موفقی که می‌شناسم از چیزهایی که دارد سپاسگزار است. این روند سپاسگزاری راه را برای بیشترها باز می‌کند. این طریقی است که ماندن در سوی فعال بینهايت کار می‌کند. حس سپاس در تمامی معجزاتی که در اطراف خود می‌بینید باعث می‌شود فکر کنید، ببینید و باز هم حوادث معجزه آسای بیشتری را تجربه کنید. بر عکس، وضعیتی از عدم سپاسگزاری جلوی جریان وفور و سلامتی را می‌گیرد. چیزی است که در را می‌بندد.



حس تو اوضع

سوی فعال بینهایت حسی از تو اوضع را میپروراند. وقتی تو اوضع وارد روح شما میشود. میفهمید که در دنیا تنها نیستید چرا که نیروی قصد را احساس میکنید که در هر یک از ما موجود است. به گفته تلمود. «اگر کامل هم باشید بدون تو اوضع شکست میخورید.» وقتی سوی فعال بینهایت را بپذیرید به چیزی بسیار بزرگ مینگرید که نفس کوچک شما در روند کار آن را کوچک کرده است. شما به همیشه نگاه میکنید و زندگی کوچک شما تنها پرانتزی در ابدیت است.

یکی از دلایل افسردگی و دلتنگی زمان معاصر عدم توانایی ما در دیدن خودمان در پیوند با چیزی بزرگتر و مهمتر از نفسمای کوچک ماست. تمرکز اولیه جوان ها بر دارائی ها، مشکلات ظاهري و احترام بين رفیق هایشان است، یا به طور خلاصه به نفس هایشان حس تو اوضع بسیار کمی دارند. وقتی به تنها چیزی که فکر میکنید خودتان و چگونه دیده شدنتان به وسیله دیگران است، خود را از نیروی قصد دور میکنید. اگر میخواهید که پیوند خود با قصد را احساس کنید از این موضوع مطمئن باشید که: هدف شما زمانی صورت میگیرد که به دیگران خدمت کنید و در اتصال به چیزی بسیار بزرگتر از جسم / ذهن / نفس باشید.

من همیشه به مراجعین جوانم که برای مشاوره میآیند و به دلیل نیاز به تأیید دیگران دچار دلتنگی هستند میگویم هر چه بیشتر به دنبال تأیید باشند همانقدر از آن ها دور خواهد شد چرا که هیچ کس نمیخواهد کسی که گدایی تأیید میکند در اطراف خود ببیند.



مردمی که بیشترین تأیید را دریافت میکنند آن‌هایی هستند که دنبال تأیید نیستند. پس اگر واقعاً به دنبال آن هستید، به خود فکر نکنید و مرکز بر کمک دیگران باشید. سوی فعال بینهایت شما را فروتن نگه میدارد. سوی غیر فعال بینهایت شما را مرکز بر من، من، من نگه داشته و در بینهایت مانع برای اتصال شما با نیروی قصد است.

ویلیام استکل موضوع مهمی را در رابطه با اهمیت تواضع میگوید که توسط جی. دی سالینگر در معماهی چاودار آمده: استکل نوشت: «فرق بین انسان کامل و ناکامل در این است. انسان نا کامل میخواهد به دلیل اصیلی بگیرد. انسان کامل میخواهد به خاطر آن با تواضع زندگی کند.»

حس سخاوت

اگر پرسیده شود، چرا به ما نور و گرما میدهی؟ اعتقاد دارم که خورشید جواب میداد، این در طبیعت من است. باید مانند خورشید باشیم و در طبیعت دهنده خود قرار بگیرم. وقتی در سوی فعال بینهایت هستید، دهنگی طبیعت شماست.

هر چه بیشتر از خود ارائه دهید، حتی اگر کم هم که باشد، در را برای گرفتن بیشتر باز میکنید. این کار نه تنها هدیه شما را جبران میکند بلکه خواسته ایثار را در شما افزایش میدهد و در نتیجه توانایی دریافت نیز در شما افزایش مییابد. وقتی در سوی غیر فعال بینهایت هستید زندگی را به صورت نقصان میبینید و انباشتن طریقه زندگی شما میشود. سخاوت و تمایل رسیدن به مقاصد در این نوع اندیشیدن کم میشود. اگر نتوانید جهان بیکران فرآورده‌های بینهایت، زمان و مبداء

بینهایت را ببینید تایل به انباشتن و خست
پیدا میکنید. به طور متناقضی، نیروی قصد
زمانی تجربه میشود که تایل به ایثار
داشته باشد. قصد دامنه انرژیست که در
فرآوردهای بینهایت ظاهر میشود. اگر پولی
ندارید که بدھید پس چه میتوانید بدھید؟ من
گفته سوامی شیوا ناندا را خیلی دوست دارم
و شما را تشویق میکنم که آن را بررسی
کنید. هر چه که در پایین گفته، شما در
اندازه بینهایت صاحب هستید.

بهترین چیز برای دادن به یک دشمن
بخشندگی است

به یک معارض، مدارا
به دوست، قلبтан
به فرزند، الگویی خوب
به پدر، احترام
به مادر، عملی که به شما افتخار کند
به خود، حرمت

به تمام انسانها، نیکوکاری
بخشنش را شیوه‌ای در زندگی بکنید. این
کاریست که مبداء و طبیعت به طور ابدی اجسام
میدهد. شنیدم که گفت: درخت با میوه‌ای
رسیده به پایین خم میشود، ابرها با باران
ملام پایین می‌آیند، انسان اصیل با مهربانی
تعظیم میکند. این روش بخشندگی است.

حس دانست

مبداء بینهایت قصد هیچ تردیدی ندارد. آن
میداند و در نتیجه براساس آن شناخت عمل
میکند. این اتفاقی است که برای شما میافتد
وقتی که در سوی فعال بینهایت باشد. تردید
برای همیشه از قلب شما دور میشود. به عنوان
یک موجود بینهایت در شکل موقت انسانی خود
را براساس طبیعت معنوی خود میشناسید.

این حس شناخت که از سوی فعال بینهایت ناشی می‌شود به این معنی است که دیگر در چارچوب محدودیت‌ها نمی‌اندیشید. شما مبداء هستید. مبداء ناحدود است. مرزی نمی‌شناشد، به طور ابدی گسترده است و به طور بی‌پایانی وفور دارد. این چیزیست که شما هم هستید. پیوند با قصد تصمیمی است که برای پیوند دوباره با خویش اصلی خود می‌گیرید. این علامت کسانی است که با خویش حقیقی خود زندگی می‌کنند. آن‌ها در شیوه‌های ناحدود می‌اندیشنند. یکی از کیفیت‌های توانایی اندیشه آن‌ها به شکلی است که گویی چیزی را می‌خواهند هم اکنون دریافت کرده‌اند. این یکی دیگر از ده راز موفقیت و آرامش درونی من در کتابی با همین عنوان است. نیروی قصد از تردید بربرا است و زمانی که با آن پیوند داشته باشید حس شناخت شما آنچه را که می‌خواهید طوری می‌بیند که گویی هم اکنون کسب شده است. نظرات متضادی وجود ندارد این پیشنهاد من برای دستیابی به نیروی قصد است. در سوی فعال بینهایت باقی بمانید، جایی که همه انرژی خلقت در فرآورده‌های ابدی موجود است. روز و شب، آنچه را که قصد انجامش را دارید و آنچه که می‌خواهید باشید تصور کنید و آن رویاها مقاصد شما را عملی خواهند کرد. هیچ شکی به رویاها و مقاصد خود راه ندهید. رویابین‌ها ناجیان جهان هستند. درست همانطور که جهان مرئی به وسیله جهان نامرئی حمایت می‌شود به همین شکل آشکارسازی‌های انسان در رویا‌های رویابین‌های تنها صورت می‌پذیرد. یکی از آن رویابین‌ها باشید.



حس اشتیاق

یونانی‌ها یکی از زیباترین لغات زبان ما را ابداء کردند: اشتیاق. این کلمه به «خدای درون» ترجمه می‌شود در شما روح مشتاق ناحدودیست که آرزو دارد خود را بگستراند. این خدای درون شماست. که می‌خواهد شما حس عمیقی از آنچه که باید بشوید به دست بیاورید. تمام اعمال ما به وسیله الهامی از چیزی که از آن ناشی می‌شوند محاسبه می‌گردند. وقتی اعمال شما چهره‌های قصد را نمایش دهد، از خدای درون شما ناشی شده‌اند. این اشتیاق است. زمانی که با نیروی قصد برابری کنید، اشتیاقی برای زندگی مورد نظرتان حس خواهید کرد. زیبایی اشتیاق حس باشکوهی از لذت و شادی است. هیچ چیز به اندازه نشستن و از صمیم قلب برای شما نوشتن مرا شاد نمی‌کند. من مشتاقانه می‌گذارم که این تصمیمات از طریق من از مبداء قصد ذهن کیهانی جاری شود. به سادگی بگویید، من خویم، در حالت شادی هستم و اهمات من برای شادی می‌آورد. اگر می‌خواهید حس بزرگی کنید. در آینه نگاه کنید و بگویید من ابدی هستم. این تصویر از بین خواهد رفت اما من بینهایت هستم. به دلیلی به طور موقت اینجا هستم. در مورد هر کاری که می‌کنم اشتیاق خواهم داشت. بعد ببینید در حالی که بازتاب خود خیره شده‌اید چه حسی خواهید داشت. شادی سوی شگفت‌آوری از اشتیاق است. از سوی فعال بینهایت ناشی می‌شود جائی که هیچ چیزی وجود ندارد که حس بدی به آن داشته باشد.

